

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΤΟΥΣ ΕΙΡΜΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ, ΤΑΣ
ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΣ, ΤΑ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ, ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΥΘΟΤΕΡΟΝ ΑΝΑΧΘΕΙΣΑ

ΜΕΤ' ΑΚΡΙΒΟΥΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ

ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΝΑΣΙΩΤΗ ΗΦΑΙΣΤΟΥ 24

Ε Ν Α Θ Η Ν Α Ι Σ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Α. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΟΥΣ ΕΙΡΜΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ, ΤΑΣ
ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΣ, ΤΑ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ, ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΝΟΥΣ, ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΥΘΜΟΤΕΡΟΝ ΑΝΑΧΘΕΙΣΑ
ΜΕΤ' ΑΚΡΙΒΟΥΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ

ΤΗ: ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ:

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

1906

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

114650

ΕΙΡΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Α΄.

Ω Δ Η Α΄.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
Ἵγρὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι·
Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατῆν
Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὄν, κατ' οὐσίαν
Ἴσον τε Πατρὶ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ὁ θεϊότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τὸν Σταυρὸν σου τὴν ὑγράν, τῇ ράβδῳ τεμῶν, ὥδῃν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

"Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ, ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς Παρθένη μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἐξαρχούσης Μαρίας, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ἄδοντας Μονογενεῖ· Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

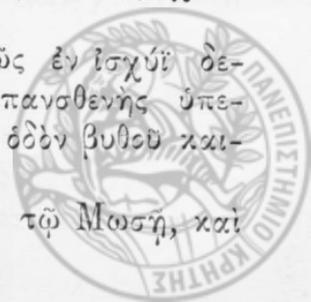
"Ἐπαινον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ προανακρούεται· ἄρχει Μαρίας δέ, σφῶν γυναικῶν· Ὁδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ὁ διὰ στόλου πυρὸς καὶ νεφέλης, τὸν Ἰσραὴλ ὁδηγήσας Θεός, τὴν θάλασσαν διέρρηξεν, ἄρματα δὲ Φαραῶ ἐκάλυψεν. Ἄσωμεν ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι μόνος δεδόξασται.

Πικρᾶς δουλείας ρυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διήληθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τῷ βοθηήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῆ, καὶ

δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῶ τῷ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῶ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν ἄσμα καινὸν τῷ Θεῶ, τῷ ἐκ δουλείας Φαραῶ λυτρωσαμένῳ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καὶ ἐν ἐρήμῳ τούτους διαθρέψαντι. Ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται (1).

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· τὴν γὰρ ἄβατον γεώσας ἐρυθρὰν, πεζοπορεῖν ἐποίησε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· καὶ τοὺς ἐναντίους, ἐχθροὺς ἐκάλυψε θάλασσα.

Τὸν Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ἐν τῇ θαλάσῃ κατεπόντισε, καὶ διήγαγε λαόν, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

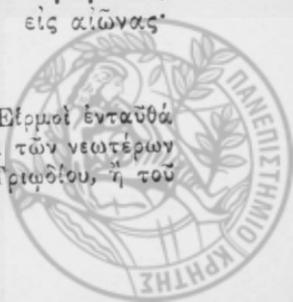
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ ἐν ἐξόδῳ Ἰσραήλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον πῆξαντι μόνῳ, παραδόξως τοῦ Λαοῦ πεζοποροῦντος, διὰ μέσου αὐτῆς· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐψώσω σε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅτι ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, πατήσας τὸν θάνατον.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΟΣ

Χριστὸς ἐν πόλει Βηθλεὲμ βρεφουργεῖται, τὴν ἡμῶν ὡς εὐσπλαγγχος, καινουργῶν φύσιν· προθύμως δεῦτε γηγενεῖς, τῇ καρδίᾳ ἄσμα μελωδοῦ, ἄσωμεν τῷ Δεσπότῃ εἰς αἰῶνας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

(1) Οἱ διὰ μικροτέρων χαρακτήρων τετυπωμένοι Εἰρμοὶ ἐνταῦθα τε καὶ ἐφεξῆς τοῦ βιβλίου εἰς οὐδεμίαν ἀπαντῶνται τῶν νεωτέρων ἐκδόσεων τῶν Μηναίων, τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριφῶδου, ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ω Δ Η Β'.

Ιδέτε, ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθέντα τὸν Ἰλαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τῷ Μωϋσῆ δημομαγωγεῖν, ἐν ἐρήμῳ προστάξας, καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.

Οὐρανὲ πρόσεχε καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσεχε οὐρανὲ, καὶ ἄκουε γῆ, καὶ Χριστὸν ἀνύμνει τὸν ἐν σπαργάνοις εἰλιθέντα, καὶ σειρὰς τῶν πταισμάτων μου λύσαντα.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκὼν καταβέβηκεν ἐπὶ τῆς γῆς, κλίνας οὐρανοὺς, καὶ γέγονεν ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ ὡς φιλόανθρωπος.

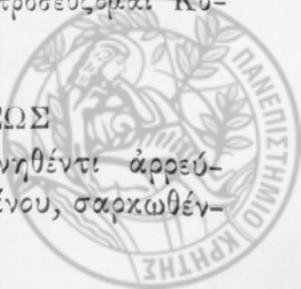
Πρόσχε τῇ φωνῇ μου ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ θαυμαστόν, Κύριε ἐπεκαλεσάμην.

Πρόσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου ᾠδικῶς σοι βοῶ· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε· καὶ σώσόν με.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέν-

τι ἀσπόρωσ, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν. Ὁ ἀνυψώ-
σας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν.
Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας
Ἵπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους
Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν
πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν,
ἐχθροῦ προσβόλαις τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου
τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου
ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

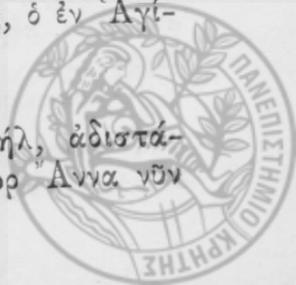
Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν
τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου
σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, πλην σου Φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλη-
σίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγί-
οις ἀναπαυόμενος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ, ἀδιστά-
τως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν

γηθόμενη, ἄδει σὺν ἡμῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ ἔστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγόρασατο.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεί. Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι (1).

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμη.

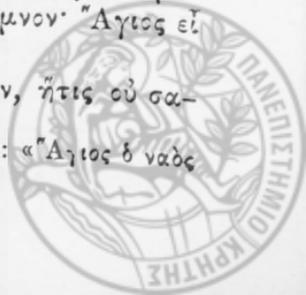
Στερέωμά μου γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σου Κύριε.

Στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτήσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐν ᾧ ἐχθρόν, ἐθριαμβεύσας, καὶ ἐφώτισας τὴν οἰκουμένην.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας Θεός, καμὲ στερέωσον βοῶντά σοι τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἰ Κύριε.

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σα-

(1) Ὁ Εἰρημὸς οὗτος λέγει παρά τισιν ὡς ἐφεξῆς: «Ἅγιος ὁ ναός ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

λευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διάνοιαν, εἰς τὸν φό-
βον σου Δέσποτα Κύριε.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, τῇ ἐλπίδι Χριστὲ τῶν ἀγα-
θῶν σου, ἵνα ἀπαύστως μετ' ᾠδῆς, τὸν ὕμνον ἀνακράζω σοι·
Οὐκ ἔστιν Ἄμιος καὶ γὰρ πλήν σου Φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ὑψιμέδων ἄναρχε, εὐμενὲς Λόγε, ἐπίβλεψον πρόσχες μοι,
δακρυρροῦσα, ἐκτενωῶς ἐβόα σοι, πρόπαλαι Ἄννα. Ἄλλ'
ὡς ἐκείνης ἤκουσας θρηνηφδούσης, καὶ ἡμῶν στερέωσον τὰς
φρένας Ἄναξ, τοῦ ἀξίως ὑμνεῖν σου τὰ Γενέθλια.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ρᾶβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς
Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρου
ὁ αἰνετός, κατασχιῶν δασέος, ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀ-
πειράνδρου, ὁ αὔλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
Ἄδων Προφήτης Ἀββακοῦμ προμηνύει,
Ἴδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·
Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρου τῆς Παρθένου,
Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ἐπὶ Σταυροῦ σε Δυνατέ, φωστὴρ ὁ μέγας κατιδῶν·
τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας, συνέστειλεν, ἔκρυψε-
πᾶσα δὲ κτίσις ὕμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυ-
μίαν· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστέ οικονομίας· τοῦτο γὰρ ἀνωθεν προβλέπων, θεοπτικῶς ὁ Ἀββακούμ. Ἐξῆλθες ἐβόα σοι, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου φιλάνθρωπε.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

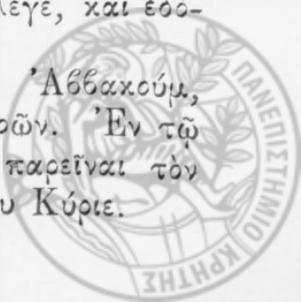
Ῥήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν υπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος ἐν ἀγαλλιάσει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαϊμὰν ὁ Θεός, ἤξεις καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαί σου τοὺς χριστούς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, ὁ Προφήτης ἔλεγε, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Ἐν πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν. Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· ὑψώθη Μακρόθυμε ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐπηξας ἐν αὐτῷ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Ὅρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκειν, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Σὺν τῷ θαυμασίῳ σταῖς Ἀββακούμ, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβιμ κατανοήσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας, μηνυτῆς σωτηρίας αἰεὶ κραυγαζῶν· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

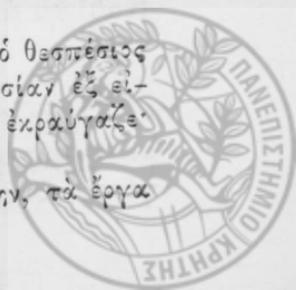
Ἀββακούμ τὴν ἐνδοξὴν σου παρουσίαν, ἄνωθεν Λόγε προῖδὼν ἀνεβόα· Ἀκήκοα Κύριε, ὅτι ἐξ ὄρους ἁγίου ἤξεις εἰς βροτῶν σωτηρίαν, καὶ δέους πλήρης γεγονῶς ἀνακράζω· Ὡς μεγάλα τὰ ἔργα Χριστέ μου τῆς σῆς δόξης.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ ἡμῖν ἐδωρήσω τὴν σὴν ἀνάστασιν.

Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἶδον τὰ πέρατα τὴν δόξαν σου, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου τὸν κόσμον ὅλον ἔσωσας.

Ὅτι Θεὸς σαρκοῦται, οὐ πάσχων τροπὴν, ὁ θεοπέποιος ἐξέστη ἀκηκόως Ἀββακούμ, καὶ τὴν εἰς θεογνωσίαν ἐξ εἰδωλομανίας κατανοήσας, τῶν πιστῶν σωτηρίαν ἐκραύγαζε· Κύριε δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὴν ἀκοήν σου Κύριε εἰσακήκοα καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα

σου κατενόησα καὶ ἐξέστην, ὅτι Θεὸς προαίωνων ὑπάρχων,
ἐκ Παρθένου ἐτέχθη γενόμενος ἄνθρωπος.

Τὴν ἀκοήν ὁ Προφήτης τῆς δυναστείας σου, Ἀββακούμ
ἀκουτισθεῖς, ἐφοβήθη· τὰ ἔργα σου ὁ Θεὸς κατανόησας
ἐξέστη, καὶ ἐβόα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τί βοᾷς ἐν Πνεύματι, λέγε Προφήτα, προκατιδὼν ἐξέ-
στηκας; Θεὸν κατενόησα ἐκ τῆς Παρθένου, ἐνούμενόν μοι
σαρκί· ὅθεν ἐξίσταμαι.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ἀκηκῶς ὁ Προφήτης Χριστέ τὴν ἀκοήν σου, ἐφοβήθη,
ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου προελθεῖν, καὶ ἐβόησε τρόμφ· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω Δ Η Ε'.

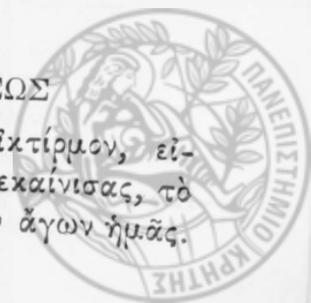
ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βου-
λῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέ-
στειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὀδηγηθέντες,
ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένοις πλάνης,
Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστέ τοῖς ἐγρηγόρωσ,
Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτη,
Ἐλθοῖς πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐρομεν κλεος.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Ὀρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτὴρ οἰκτίρμον, εἰ-
ρήνην εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ
γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου, Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπό γαστρός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

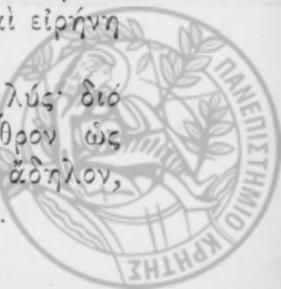
Ἄνθρακα πυρὸς τῶν Ἑσαίου, Σεραφίμ θίγει χεῖλέων ποτέ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθέν· ὁ δὲ καθηράμενος, Δικαιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παράσχου φιλόνηρωπε.

Καταύγασον ἡμῶν τὸν νοῦν ὁ Θεός, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ τῇ ἀγλῇ τῆς χάριτός σου, δωροῦμενος ἡμῖν ἀγαθὴ τὰ σὰ ἐλέη· διότι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ προστάγματα σου.

Νῦν περιέσχε με Σωτῆρ, ἀμαρτίας καὶ ἀγλῆς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ με φθάσαι τὸ πέρασ τὸ ἀόδηλον, τὸ τῆς ζωῆς μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον φωτί, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὸ φαινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογῶμέν σε φιλάνθρωπε.

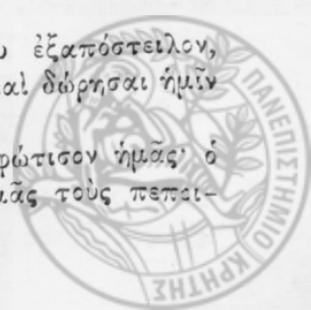
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, ὅτι ἐκτός σου Θεὸν ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας φαιδρύνας τὰ πέρατα, φώτισόν με τῷ ὀρθρῷ τῆς φιλάνθρωπίας σου Κύριε.

Ὅτι ἐκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκωμεν, Χριστέ καὶ τὸ σὸν ὄνομα ἐπικέκληται ἡμῖν, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα.

Τὸ φῶς σου Κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐξαπόστειλον, ὀδηγήσαι ἡμᾶς ἐπὶ τὰ προστάγματα σου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου φιλάνθρωπε.

Ὡς φωτισμὸς ἡμῶν ὑπάρχων Χριστέ, φώτισον ἡμᾶς· ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, φύλαξον ἡμᾶς τοὺς πεπειθότας εἰς σέ.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ὁ παντεπίπτα, τῶν ἀνάκτων τὸ κλέος, τίς σου τὸ φι-
λάνθρωπον γηγενῶν οὐ θαυμάσει; ἐν γῆ γὰρ ὤφθη, μὴ
λιπὼν τὰ πατρῶα, σήμερον πᾶσαν ἐγκαινίζων τὴν κτίσιν,
καὶ εἰρήνην ὡς μόνος, εἰρηνάρχης βραβεύων.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Σπλάγγνων Ἰωῶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ.
Σοῖον ἐδέξατο τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος
καὶ σάρκα λαβών, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον ἦς.
γὰρ οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευ ἀ-
πήμαντον.

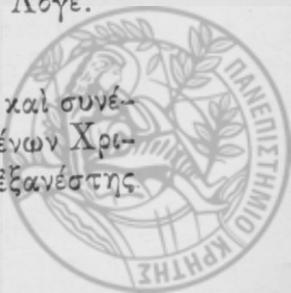
Ναίων Ἰωῶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγείς ἐγὼ δὲ τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ προσαυδῶ, τῶν κακῶν ἀναιρέτην,
Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωῶς, ἐν κοιλίᾳ τοῦ
κῆτους, τεταμέναις παλάμαις προδιεχάραξε, καὶ ἀνέ-
θορε, σεσωσμένος τοῦ θηρός, τῇ δυνάμει σου Λόγε.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτις τῆς γῆς, καὶ συνέ-
τριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χρι-
στὲ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κῆτους Ἰωῶς, ἐξανέστης
τοῦ τάφου.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε· καὶ μετὰ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἄλιον ποντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ, τῆς τριημέρου ταφῆς σου τὸ προεικόνισμα, οὗ Ἰωναῆς ὑποφήτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέποτο, ἀσινῆς ἐβόα· θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμὸν τῶν ἀνομιῶν μου.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ μοι Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωανᾶν, καὶ ἐν πίστει τὴν ἀπάθειάν δώρησαι· ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ὁ διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῇ κλύδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγῶσι συσχεθεὶς ἀλίου θηρός, οὐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα Ἰωναῆς· Πρὸς σὲ ἡ ζωὴ μου ἀναβήτω Χριστέ.

Σὺν τῷ Ἰωανᾶ βοῶμέν σοι Κύριε, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως δεόμενοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Τὴν ζωὴν
 σου ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σω-
 τὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· Δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐν θλίψει ἐβόησεν, Ἄνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν
 ζωὴν μου, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, πρὸς σὲ τὸν φιλόνητον.

Ὅτι εἰς βάθη θαλάσσης ἀπέριμμαι, καὶ ἐνεπάγην εἰς
 τὸν βυθὸν ἀπογνώσεως, τοῦ νοητοῦ χειμῶνος, τῆς ραθυ-
 ρίας μου Χριστέ, ἐξελοῦ με ὡς Ἰωνᾶν, τοῦ θηρός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἀνάγαγε Χριστέ ὁ Θεός, ἐκ
 φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, βοῶ σοι φιλόνητε· ὅτι ζωὴ παρὰ
 σοὶ ἐστὶ, καὶ ἀφθαρσία καὶ δύναμις.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Εἰς βυθὸν ἀπωλείας ἢ ταλαίπωρος φύσις, Χριστέ μου
 Σῶτερ, καταντήσασα πάλαι, ἔκειτο φεῦ μοι, σκοτεινοῖς
 ἐν κευθμῶσιν· ἐπεὶ τῇ σῆ δὲ θεϊκῇ δυναστείᾳ, πρὸς οὐρα-
 νοῦ ἀνέβη, τὰ τερπνότετα κάλλη· Θύσω σοι Σῶτερ βοῶ,
 θυσίαν αἰνέσεως.

Ω Δ Η Ζ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ὁ ἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγ-
 ματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοή-
 θησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ἐστῶτες ἐψαλλον·
 Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ παντάναχτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
 Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι,
 Παῖδες, τυράννου δύθειον γλωσσαλγίαν·
 Οἷς εἰκάσθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ
 Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ρυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν Σταυρῷ προσηλωθῆσασωτηρίαν ἡμῖν ἐδώρησατο, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθος, πάσχει ὡς θνητὸς, καὶ διὰ πάθους τὸ θνητῆς ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Εἰκόνη λατρεύειν, μουσικῆς συμφωνίας, συγκαλουμένης λαοῦς, ἐκ τῶν ὠδῶν Σιών ἄδοντες, πατρικῶς οἱ Παῖδες Δαυὶδ, τυράννου ἔλυσαν, τὸ παλίμψημον δόγμα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον μετέβαλον, ὕμνον ἀναμέλποντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρωσ ἀντιτασσόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογος· Ὁ ὀδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀβραμιαῖοι Παῖδες, ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυπώσαντες, τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα, εἰς ὄροσον μετέβαλον,

καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῇ βάρῳ ὀφθαίς, ἐν πυρὶ τῷ Νομοθέτῃ, καὶ ἐν τόκον τῆς Παρθένου ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

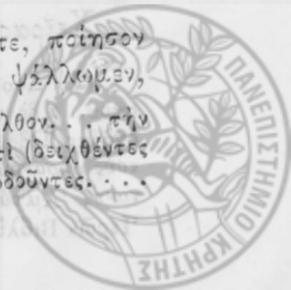
Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτὴρ, οὐχ ἤφατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνον καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τῆς φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσέβειαν ποτέ, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ συμφώνως μελωδοῦντες ὕμνον ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (1).

Ἐν τῇ βροντῶσῃ καμίνῳ, συγκατέβη ὁ Ἄγγελος τοῦ Κυρίου, τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν Παισὶ, καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ. Τότε οἱ τρεῖς ἀνυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου Φιλάνθρωπε, πείησον μεθ' ἡμῶν, ἵνα σοι πιστῶς ἅπαντες ἄδοντες ψάλλωμεν,

(1) Ὁ Εἰρμὸς οὗτος ἐνίοτε καὶ ὡς ἐφεξῆς· «Ἐπῆλθον... τὴν ἄσβεστον (ἀντί, ἄσβεστον),... δειχθέντες σαφῶς, ἀντί (δειχθέντες Θεοῦ),... ἀνυμνοῦντες... ἔμελλον (ἀντί, μελωδοῦντες)... ἔψαλλον)».

ὡσπερ οἱ Παῖδες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθειᾶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ὡς οἱ Παῖδες πάλαι σοι κράζομεν Λόγε· Γενοῦ σῶν δὲ λων, Σῶτερ φύλαξ καὶ σκέπη, καὶ σῶσον πάντας προσελθῆς ἐναντίας, ὅπως ὑμνοῦντές σε σοῖς ἐν Γενεθλίοις, εἰς αἰῶνα λέγωμεν· Εὐλογητός εἶ.

Ω Δ Η Η' (1)

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Θαύματος ὑπερφουῶς ἢ ὀροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μήτηρ ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι Νέοι,
Ἵπερφουῶς κύουσαν ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ ὀρῶσα, θαυματουργία μιᾶ,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεῖς, τῶν λεόντων ποτέ,

(1) Δύο Κανόνες, ὁ μὲν τῶν Ἁγ. Μακαβαίων τῆ α'. Αὐγούστου, ὁ δὲ τοῦ Ἀποστ. Ἀνδρέου τῆ λ'. Νοεμβρίου, ἔχουσι τὰς ὀγδόας Ὡδὰς ὁ μὲν πρῶτος πρὸς Εἰρμόν ἀρχόμενον «Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς», ὁ δὲ δεύτερος πρὸς Εἰρμόν, «Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βῆτον». Ἀμρότεροι δὲ οἱ Εἰρμοὶ οὗτοι εἰς οὐδὲν τῶν προμνησθέντων Ἱερῶν Βιβλίων ἀπαντῶνται ὀλόγραφοι.

ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δα-
νιὴλ ἀβλαβής, ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται,
εὐλογῶν Χριστόν, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαβ-
βάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανή-
γυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστόν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Τὸν ἐν φλογὶ πυρός, καιομένης καμίνου, διαφυλά-
ξαντα Παῖδας, καὶ ἐν μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάνα
τούτοις, ὑμνεῖτε Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

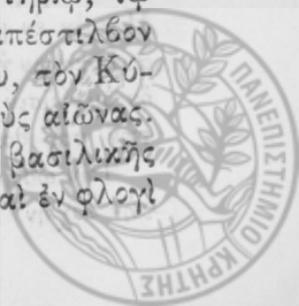
ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Φλόγα δροσίζουσαν ὀσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέ-
γουσαν, Ἀγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενὴς ἔδειξε Παισί: ζωαρ-
χικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θα-
νάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι: Τὸν
Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ
κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ ἀπέστειλον
λέγοντες: Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βασιλικῆς
τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν ποτέ: καὶ ἐν φλογὶ

δροσιζόμενοι, προθύμως ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέρατος ὑπερφυῶς, ἔδειξε τύπον, ἡ πυρένδροσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλιψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώσαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕμνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ τρίφωτος οὐσία, καὶ τρισήλιος δόξα, συγκατέβη τοῖς Παισὶν ἐν μέσῳ πυρός, τούτους ἀσινεῖς διατηροῦσα, καὶ τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν προκαταγγέλλουσα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, καὶ τὰ πλήθη τῶν βροτῶν, ὡς νικητὴν τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ᾠδὴν Ἀνανίου, τῷ ἀνόρχῳ πάντοτε Πατρὶ καὶ Θεῷ· τὴν εὐχὴν Ἀζαρίου, τῷ συνανόρχῳ Λόγῳ υἱῷ τοῦ Πατρὸς,

καὶ Μισαήλ τὸν ὕμνον, τῷ θεῷ Πνεύματι καὶ συναϊδίῳ, ὀρθοδόξῳ πίστει προσάξωμεν. Λαοὶ εἰς σωτηρίαν.

Τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, καὶ νικητὴν τοῦ θανάτου, Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, αὐτὸν ὑπερυψῶντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵμνοῦσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, δοξάζει σε τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς καὶ δούλοι, καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον τοῦ παντός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵμνωδοὺς ἢ κάμινος πάλαι, Παῖδας δεξαμένη ἀφλέκτους διεφύλαξε· μέσον δὲ φλογὸς ἐστῶτας, συμφώνως ἄδειν ἐδίδασκεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Νεουργε τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ σῶστα, ὕμνεϊ σε πᾶσα μετ' Ἀγγέλων ἢ κτίσις· σικιτᾶ χορεύει καὶ ἀγάλλεται τρομῷ. Εὐλογεῖτε λέγουσα πάντα τὰ ἔργα τὰ σεπτὰ Γενέθλια τοῦ Λυτρωτοῦ μου, σὺν ἐμοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, πόθῳ ὑπερυψῶντα.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Μυστήριον ξένον, ἐρῶ καὶ παράδοξον· οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτιν χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Ῥᾶον σιωπὴν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
Ἵμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθειμένους,
Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μητὴρ σθένος,
Ὅση πέφυκεν ἢ προαίρεσις, δίδου.

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

ὦ Μητέρα Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ οἱ πιστοί, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου. ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· Ἡ μετὰ τόκον παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

ΤΟΥ ΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς θεαρχικῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου Μυστήριον· οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος Χερουδικός, καὶ φωσφόρος πα-

στάς ἀνεδείχθη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς· ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμφυχον, ἣν Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μητρὶ ἀγνὴ μεγαλύνομεν.

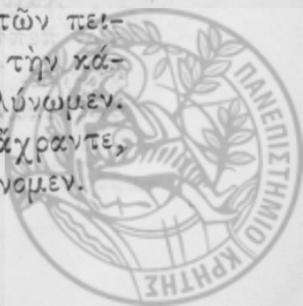
Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, ἐν ἧ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν ναὸν τὸν ἔμφυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ἧ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἔσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ ἀναρχος, μεγαλύνωμεν πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀγνὴν.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε Παρθενίας καύχημα, χαῖρε Μητὴρ ἄχραντε, ἣν ἡ σύμπασα κτίσις, θείαις ἐν ὧδαῖς μεγαλύνομεν.

Λειτουργὸς ἀσώματος, ἐπέστη λέγων τῇ Κεχαριτωμένῃ·
Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ ἦν μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένην πεποι-
κίλμένην Θεοτόκε, τὴν περιστερὰν περιηργυρωμένην, καὶ
κεχρυσωμένην ἐν χλωρότητι χρυσοῦ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ ἐπὶ γῆς οὐρανόν, καὶ
θρόνον γινομένην, Μητέρα Θεοῦ, πᾶσαι αἱ γενεαὶ μεγαλύ-
νομεν.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρῶτον, καὶ ἀπάτορα τὸ δεύτερον,
ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ τετυρωμένον, ἐν ᾧ εὐδόκησε
σαρκί ὁ Θεὸς καταικῆσαι, Θεοτόκε Μαρία μεγαλύνομεν.

Σεραφικῶς προσφωνοῦντες βοῶμέν σοι, Θεοτόκε οἱ πι-
στοί. Διὰ σοῦ ἐμεγάλυνε Κύριος, τοῦ παιῆσαι μεθ' ἡμῶν·
διό σε Ἄγνή, καὶ τὸν ἐκ σοῦ ἀπειράνδρως σαρωθέντα, ὡς
Θεὸν τῶν ἀπάντων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὺ χωρίον Ἄγνή τῆς θείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν
ἐχηρημάτισας, ὡς Θεῶ τὴν σάρκα δανεισαμένη, καὶ σοῦ
παρθενικὴν, μὴ διαρρηξασα μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀπό-
ρως· σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε, Μήτηρ εὐλογημένη· ἐκ σοῦ
γὰρ προῆλθε Θεὸς σεσαρκωμένος· τοῦτον δοξάζοντες, σὲ
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Χαίροις πάναγνε Θεοδίγμον Μαρία· χαίροις ἄχραντε
τῶν πεπτωκότων βᾶσις· ἐν σοὶ γὰρ ὤφθη σήμερον ὁ Δε-
σπότης. Ὡ θαῦμα, καινουργοῦν τοὺς φθαρέντας, καὶ πρὸς
φῶς ἐπανάγον τὸ ἀνέσπερον Κόρη.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Β΄

Ω Δ Η Α΄.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους
ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κρα-
ταῖος ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον,

Ἡπειρον αὔθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων,

Ἐκρυσεν ἄρδην ὑδατόστρωτος τάφος,

Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

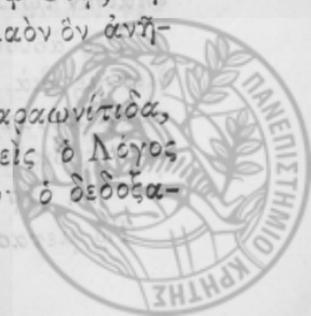
Δ Ι Α Φ Ο Ρ Ο Ι

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν θαλάσῃ πάλαι λαὸν
καθοδηγήσαντι, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραὼ πανστρατὶ
βυθίσαντι, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν ἀνύσας
τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραὴλ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν,
ὅτι δεδόξασται.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ
διελθόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ἐν ἀνῆ-
ξε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα,
πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμις σαρκωθείς ὁ Λόγος
δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτιάν ἐξήλειψεν ὁ δεδόξα-
σμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχῆ·
Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗ-
τός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ
αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι'
αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ
ἄσωμεν· ἐνδοξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ἔπημα καινόν, ὅτι παραδόξως τὸν
Ἰσραὴλ ἔσωσε, δουλείας λυτρωσάμενος, καὶ τυραννοῦντας
ἐχθροὺς ἐκάλυψε θάλασσα.

Ἐπὶ τὴν ἄβυσσον μολῶν, ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς ἀνέμελπε·
Τῷ ἐν χειρὶ κραταιᾷ δυνατῷ συντρίψαντι πολέμους, Φαραὼ
τοῦ τυράννου, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδοξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰχνησιν ἀβρόχοις, Ἰσραηλίτης διεπιβάλλετο, τῇ τομῇ
τῶν ὑδάτων· προεδήλου δὲ τὸν Σταυρὸν τῇ εἰσόδῳ, τὴν
Ταφὴν ἐξόδῳ τὴν σεπτὴν, καὶ θείαν Ἐξανάστασιν, ἄδων
ἐν αἰνέσει, τῷ Λυτρωτῇ ἐπινίκιον.

Νάματα πάλαι Ἐρυθρᾶς διέρρηξας, τῇ ῥάβδῳ τοῦ Νομο-
θέτου, καὶ λαὸν περιούσιον ἀβρόχως διέσωσας, ἐπινίκιον
ἄδοντα ᾠδὴν, τῇ τροπαιούχῳ σου Χριστῆ δεξιᾷ.

Συνεπάγη πρὸς ἑαυτὴν συσταλεῖσα, ὑδάτων φύσις διάρ-
ριοις, ἐρυθροῖον δὲ κῦτος Ἰσραὴλ ἀβρόχοις ἰχνησι διεπιβάλλετο,
ἔπαινον τῷ Σωτῆρι, θεηγόροις προσάγων ἐν ἄσμασιν.

Τῆς ἀβύσσου πάλαι τὸ ἄπειρον ὁ Μωϋσῆς σταυροτύπως
δίετεμε διὰ τῆς ῥάβδου, καὶ τὸν Φαραὼ πανστρατιᾷ ἐν
αὐτῇ κατεπόντισεν· οἱ δὲ Ἰσραηλίται τὸ τέρμα τῆς θα-
λάσσης διοδεύοντες, ᾠδὴν ἀνέμελπον· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,
ἐνδοξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ μεταστρέψαντι τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, καὶ διαγα-

γόντι τὸν Ἰσραήλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἰψαυχένων ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν τριστάταις κραταιοῖς, ὁ Φαραὼ ἐν Ἐρυθρᾷ, κατεποντίσθη πανστρατί· ὁ δὲ Μωσῆς τὸν Ἰσραήλ, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς διαπερῶν θείῳ προστάγματι, ὑπέψαλλεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ω Δ Η Β'.

Ιδέτε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐν θαλάσῃ σῴσας, καὶ ἐν ἑρήμῳ κορέσας Ἰσραηλίτην λαόν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας τοῖς βροτοῖς· ἵνα τὸν πάλαι τῇ φθορᾷ, πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν, δι' ἄφατον ἔλεος.

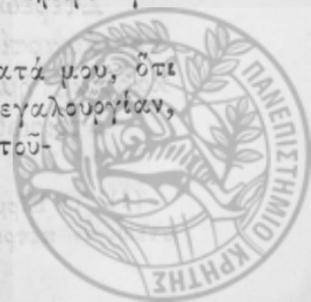
Προσέχετε λαοί, τὰ τεράστια τῶν ἔργων, τῆς θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ παντός.

Προσέχετε λαὸς μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκάλεσα.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ προσεγέτωσαν, καὶ Χριστὸν ἀνυμνεῖ-
τωνσαν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν ἀναπλάσαντα σήμερον γέ-
νος φθαρὲν ἐκ παραβάσεως.

Οὐρανὸς μοι πρόσεχε, γῆ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἐκ βάθους τῆς καρδίας μου, ἐξηρευζάμην Θεοῦ μεγαλουργίαν,
σήμερον τῇ μνήμῃ τῶν σοφῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ—

Ω Δ Η Γ΄.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

Ἰσχύς ὁ διδούς, τοῖς βασιλευσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ
 Ἰκέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται,
 μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ
 ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
 πλὴν σου Κύριε.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
 Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
 Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα,
 Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
 Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἦδεταὶ ὠρημάτων.

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Ο Ι

(1) Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυ-
 νας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠυφράνθη γὰρ τὸ
 πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν
 ἔθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἣ
 ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας
 τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς
 καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στεριωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός,

(1) Ὁ Εἰρμὸς οὗτος ἀπαντᾶται πολλαχοῦ ἀρχόμενος. «Τῆς πί-
 στεως ἐν πέτρᾳ με» διὰ τὸν ρυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος.

ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε, οὐρανοὺς ἐστερέωσας· σὺ καὶ τὴν ἐμὴν ἐν τῇ πίστει, καρδίαν στερέωσον.

Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστέ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ περιεζώσαντο.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι ἐτέχθης ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσωσας τὸν πεπλανημένον.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, τὴν δόξαν σου Σωτὴρ διηγούμενοι, ἐπ' αἴνεσιν ἐγείρουσι τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ βροτοὶ ἀναμέλπουσιν· Οὐκ ἔστι πλήν σου Θεὸς καὶ Κύριος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα.

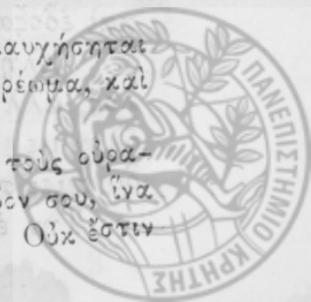
Ὁ καταρχὰς τῇ σοφίᾳ σου Χριστέ, τοὺς οὐρανοὺς στερεώσας ἐν συνέσει, ἐδράσας δὲ γῆν θεοπρεπῶς, ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων τῷ κράτει σου, στερέωσόν με δέομαι, ἐν τῇ στερεᾷ κρηπίδι τῆς πίστεως.

Ὁ στερεώσας καταρχὰς τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων, ἀνάστηθι ἐκ τάφου, διδοὺς ἡμῖν κέρας σωτηρίας.

Ὁ οὐρανὸν ἐκτείνας ὡσεὶ δέρριν, καὶ τὴν ξηρὰν ἐδράσας ἐφ' ὑδάτων, τῷ θείῳ σου νεύματι Χριστέ ὁ Θεὸς, κάμῃ στήριζον, ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, ἀνακράζοντα· Ἅγιος οὐκ ἔστι πλήν σου.

Στερέωσόν με, Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἵνα μὴ καυχῆσθαι ἐπ' ἐμὲ ὁ ἐχθρὸς μου· σὺ γάρ μου εἶ Κύριε στερέωμα, καὶ καταφυγὴ καὶ δύναμις.

Στερέωσόν με, Κύριε ὁ στερεώσας δυνάμει τοὺς οὐρανοὺς, καὶ στήριζον τὴν καρδίαν μου εἰς τὸν φόβον σου, ἵνα τῆς Ἄννης τὴν ψῆν προσάξω σοὶ τῷ Λόγῳ· Οὐκ ἔστιν

ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ τῶν χριστῶν αὐτοῦ.

Φρουρὸς ἀσφαλῆς, καὶ ἄσειστον ἔρεισμα, ὑπάρχεις Χριστέ, τῶν ἐλπίζόντων εἰς σέ· ἀκλονήτους στηρίζων ἡμᾶς, βεβαίωσον ἐν τῇ στερεῇ σου κρηπίδι, τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως.

Ω Δ Η Δ'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

Ἀκήχοε Κύριε φωνῆς σου, ἐν εἴπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ· ὄλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε· Σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,
Ἵμνων Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ρήγνυσι γῆρυν Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου.
Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκήχοα Κύριε, τὴν ἐνδοξόν σου οικονομίαν, καὶ ἐδόξασα φιλόνηρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Εἰσακήχοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οικονομίας καὶ ἐδοξασά σε, μόνε φιλόνηρωπε

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ προφήτης προ-

ἠλέπων, ἀνεκέρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοὴν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Ἦμῶν σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλὴν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξαζῶ Πολυέλεε.

Δύο ληστῶν ἐν μέσῳ, ἡ Ζωὴ ἐπὶ ξύλου ἐκρέματο· συναΐει γὰρ τὰ πρὶν διεστῶτα, τὰς παλάμας ἐξέτεινε, τῇ ἰδίᾳ βουλήσει· καὶ ἀναστὰς τριήμερος, συνανέστησε τὴν φύσιν τὴν βροτεῖαν, δοξάζουσαν αὐτοῦ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς θείας δυναστείας σου Χριστέ, ὅτι ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Παρθένου συνελήφθης, καὶ ἐθήσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκ Παρθένου ἀλοχεύτως, ἐπέφανας τῷ κόσμῳ ὡς ἡλῖος, τῆς ἀφθαρσίας τὴν δόξαν καταυγάζων ἡμῖν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ ἐν παραβάσει κατακριθεῖσι· Κύριε· διὸ τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ ἀνεβόα· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν τῷ ἐγγιζεῖν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἔθου γὰρ ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος σου Κύριε.

Ἐξ ὄρους λίθος ἄνευ χειρὸς ἐτιμήθης· Χριστέ ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός· ὅθεν ὁ Προφῆτης προῖδὼν ἀνεβόα· Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαῦμα φρικτὸν ἐνηχηθεῖς, ὁ θαυμάσιος Ἀββακούμ, τὴν ἀπόρρητόν σου Λόγον Θεοῦ παρουσίαν, ὅτι ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, ἀναλλοίωτε σαρκούμενος προσῆλθες, καὶ ὡς ἐν ἐκστάσει γεγωνῶς ἀνεκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λαμπαδίῳ τὸ πρὶν ὁ Ἀββακούμ φωτιζόμενος Κύριε, τὴν σὴν ἐναθρώπησιν, προμηνύων ἐβόα· Ἐξ ἀγίας Παρθένου προελθεῖν ἀναλλοιώτε, εἰς ἀνάπλασιν τοῦ παλαι Ἀδάμ ἠυδόκησας.

Προβλεπτικῶς ὁ Προφήτης, μυσταγωγηθεὶς σου Χριστέ τὴν ἔλευσιν ἐξίσταται· ἦν προαγορεύων ἐβόα· Τῆς αἰνέσεώς σου πεπλήρωται ἡ γῆ· θεοπρεπῶς γὰρ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν οὐ παρείδες, ἀλλ' ἤλθες καὶ ἔσωσας.

Τὸ ἄφραστον Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου Χριστέ ὁ Θεός, μυστικῶς προκατιδὼν ὁ Ἀββακούμ ἀνεβόα· Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ δοξάζω τὴν δύναμίν σου.

Ω Δ Η Ε'.

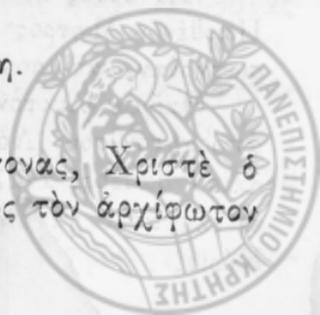
Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἤκει, Ἰ' Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου· καθαρσίων δὲ ὡς Θεός μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἐχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν, οἷς Θεός κατηλλάγη.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιφῶτον

Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁ ἀνθραξ τῷ Ἡσαΐα προοφθεῖς, Ἥλιος παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Ὁ σκιογράφων ἀχλύν, αἰνιγμάτων σχεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκθάσει τῆς ἀληθείας, διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητῆς Κύριος, ἐν τῷ φωτί τῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

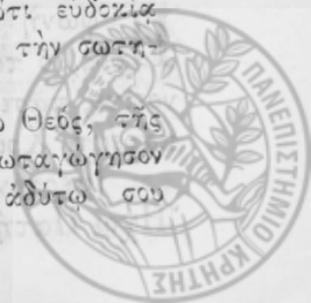
Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστέ Σωτήρ μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τὴν ἀχλύν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτί τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὕμνοῦσι τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογοῦσί σε Κύριε.

Ἐκ νυκτὸς ὕμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι εὐδοκία τοῦ Πατρὸς ἑαυτὸν εἰς κένωσιν καθῆκας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Ζωὴ πεφυκώς, καὶ φῶς ὑπάρχων Χριστέ ὁ Θεός, τῆς ζοφερᾶς ἀγνοίας διασκεδάσας τὴν ἀχλύν, φωταγώγησον ἡμῶν τῆς διανοίας, τὰς νοερὰς αἰσθήσεις, τῷ ἀδύτῳ σου φέγγει τῆς γνώσεως.

Κτῆσαι ἡμᾶς Κύριε, τοὺς αἰχμαλωτισθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας· καὶ φώτισον Σωτήρ, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν μόνον Λυτρωτὴν, καὶ Φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁρθρος φαινὸς ἀνέτειλεν ἐκ τάφου· τῇ γὰρ καθόδῳ τῇ αὐτοῦ, φωτὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια. Δικαίων ψυχαὶ ἀνέστησαν ἐν δόξῃ δοξολογοῦσι, τὴν φοικιτὴν καὶ θεῖαν ἐξανάστασιν· σὺ γὰρ μόνος Βασιλεὺς, καὶ κραταῖός, καὶ δυνατός, καὶ τῆς εἰρήνης.

Σὲ τὸν τῆς δόξης Ἥλιον ἄδυτον Χριστέ, ἐκ καρδίας ἱκετεύω. Φώτισόν μου τῆς ψυχῆς τὰς πεπηρωμένας κόρας, ἐκ νυκτὸς ἁμαρτίας, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου.

Τὸ ἀνέσπερον φῶς σου Χριστέ, λάμψον εἰς ἡμᾶς φωτόδοτα, καὶ τὸν ζόφον τῶν πταισμάτων ἡμῶν διασκέδασον, τῆς εἰρήνης ὁ ἀναξ.

Τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, καταύγασον Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ὅπως ἐν αἰνέσει τὴν σὴν ἀπαύστως δοξολογήσω, ἐκ τῆς νυκτὸς ὀρθρίσας ἀγαθότητα.

Τῷ φωτισμῷ τῶν ἐντολῶν σου, μόνε Οἰκτίρμον καταύγασον, τὴν ψυχὴν μου δέομαι· νῦν ἐκ βαθοῦς ὕπνου τῆς ραθυμίας, πρὸς ὄρθρον ἀνάστησον, σύστασιν χοεῖκὴν, ὅπως ὑμνήσω σε Χριστέ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ω Δ Η Σ'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν.

Η φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰμερτὸν ἐξέφηγε σὺν πανολβίῳ
Ἦχῳ Πατήρ, ἐν γαστρὸς ἐξηρεύξατο,

Ναί, φησιν, οὗτος, συμφύης γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

"Αβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη
ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε, ἐκ φθο-
ρας τὴν ζωὴν μου.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων συνέχομαι Σωτήρ, καὶ ἐν πε-
λάγει τοῦ βίου χειμάζομαι· ἀλλ' ὡσπερ τὸν Ἰωνᾶν
ἐκ τοῦ θηρος, κάμῃ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσω-
σον Σωτήρ.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξι-
χνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον·
Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

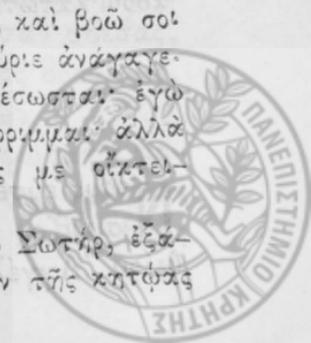
"Ἠχου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα,
ψυχῆς ἐπακούσας, τῶν δεινῶν με λύτρωσαι· μόνος γὰρ
εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας αἴτιος.

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· Σύ με
ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄβου δέομαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῆ
ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

"Αβυσσός με πολλὴ ἀμαρτημάτων κυκλωῖ, καὶ βοῶ σοι
τὸν προφήτην ἐκμιμούμενος· Ἐκ φθορᾶς με Κύριε ἀνάγαγε.

Ἄλιφ θηρὶ περιπεσὼν ὁ Ἰωνᾶς, ἀσινὴς σέσωσται· ἐγὼ
δὲ συσχεθεὶς ὑπὸ πολλῶν μου δεινῶν, εἰς χάος ἔρριμμαι· ἀλλὰ
δέομαί σου Ἰησοῦ ὁ Θεὸς μου, προφθάσας με σῶσαι-
ρον, καὶ ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς.

Ἀπὸ γαστρὸς ἀβύσσου τῶν ὀφλημάτων μου Σωτήρ, ἐξά-
γαγε τὸ πνεῦμά μου, ὡς πάλαι τὸν Ἰωνᾶν τῆς κητώας

γαστρός ὑπεξήγαγες, ἵνα ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, τὴν σὴν αἰνέσω ἀγαθότητα.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ ἀπέστειλε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ ἐρρύσατο ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ με ἀνάγαγε, ὁ Ἰωνᾶς σοι ἐβόησε, τύπος τῆς ταφῆς, καὶ ἀναστάσεως ὑπάρχων· ἦν ἡμῖν ἐδωρήσω παντοδύναμη Σωτήρ.

Πλιγγιάσας ξένῳ καταδύματι, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς πρὸς κῆτος βαλίνων βύθιον· ὡς ἐκ τάφου γὰρ τὴν προόδον εἰσδύς, αὐθις ἀνεβόησεν· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε δέομαι, καὶ σῶσόν με.

Προτυπῶν σου τὴν Ταφὴν, τὸν Σταυρόν, καὶ τὸ Πάθος ὁ Ἰωνᾶς, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, Σῶτε· τριημερεύσας, ἀνέκραγεν· Ἀναβήτω ἡ ζωὴ μου, καὶ ἔλθοι ἡ προσευχή μου εἰς ναόν σου τὸν θεῖον, ὦ Κύριε τοῦ ἐλέους.

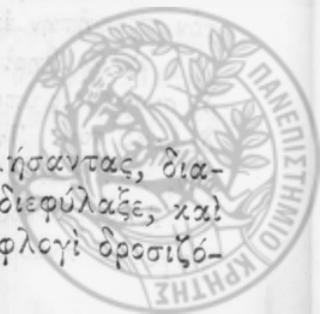
Τὴν ἐκ βάθους καρδίας, μὴ παρίδης δέησιν τῶν ἱκετῶν σου Κύριε· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, τοῦ κήτους ἐκ γαστρός ὑπεξήγαγες, καὶ ἡμᾶς τοῦ νοητοῦ θηρός, καὶ ψυχροθόρου διάσωσον.

Τὸν εἰς βάθη καταντήσαντα τῆς θαλάσσης, καὶ τριημερεύσαντα ἐν κητώσις στέρνοις ποντίου θηρός πάλαι Ἰωνᾶν, μιμούμενος κραζῶ σοι, Σωτήρ μου βοῶντα· Ἀνάγαγέ με ἐξ ἄδου κατωτάτου, ὅπως θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ω Δ Η Ζ'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα ὀρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θεοῦ Ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ ὀρσιζό-

μενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
— Ὁ τῆς κάμινου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
Ὅλην πλύνει δέ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

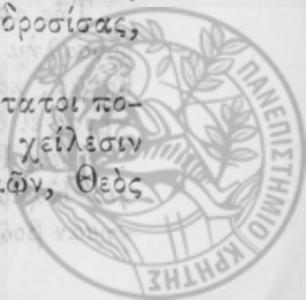
Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμι-
νος, Χαλδαϊκῆ σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ
θεῖον ἄϋλον, ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω·
ἵδὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰκόνος χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ Δειηρᾶ λατρευομένης,
οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προ-
τάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
ἔφαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν κάμινον πάλαι, τὴν παφλάζουσιν σθέσας,
καὶ τοὺς Παῖδας τῷ ὄμβρῳ, τοῦ Πνεύματος δροσίσας,
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι πο-
τέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν
ἐμελπον· Ὁ ὑπέρθεος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ Χερουβιμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίνῳ φλογός, Νεανίαι τρεῖς ἐμβληθέντες, χοροῖαν συγκροτήσαντες, ὡς ἐν ἀφάρτῳ λειμῶνι Χριστῷ συνευχόμενοι, ἐβόων ψάλλοντες· Ὁ τῶν πατέρων Θεός, ἐν τῷ ναῷ σου εὐλογητὸς εἶ.

Ἔργον ὁ εἰργάσω, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος, τετέλεκας Παμβασιλεῦ, τῶν Πατέρων ὁ Θεός, τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου.

Θεοσεβεῖς Παῖδες, τὴν Σιών αἰχμάλωτοι, ἐν Βαβυλῶνι προκρίναντες, καὶ καμίνου μέσον ἐμβληθέντες, παγκόσμιον χοροῖαν ἤγειραν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἴνα τὸν παράδοξόν σου τόκον Χριστέ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου προτυπώσης ἐμφανῶς, ἀκαταφλέκτους ἐν καμίνῳ Παῖδας διεφύλαξας, ἐν ὕμνοις μελωδοῦντάς σοι· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι τῇ χρυσῇ μὴ λατρεύσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρός χαίροντες ἀπηυτομόλησαν, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον ἤνεγκαν, ἐπιλάμψει Θεοῦ μελωδοῦντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, ἐν τῷ ναῷ σου εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς τρισσοφαοῦς Τριάδος ἰσαριθμοὶ Παῖδες, οἱ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἐν Βαβυλῶνι, βασιλέως ἀσεβοῦς κατεπάτησαν δόγμα, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθέντες ἐχόρευον λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ τὴν Τριάδα τυπώσαντες, βασιλέα Κύριον ἐκήρυξαν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑπερκειμένω θαύματι ἐν Βαβυλῶνι, Παῖδες τῆς πατρίδας ἐμφανῶς, εὐραντο δόξης συνηγορίαν, ἐν καμίνῳ πυρπολούμενοι, καὶ δροσοβόλοις αὔραις ἐνηδόμενοι, συμφώνως ἀνεμέλπον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἐδειξε κάμιнос, ἠπηγάσασα δρόσον· ὅτι ρεῖθροις ἐμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτίζομενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται.

Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.

Μόνος στεναίξει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.

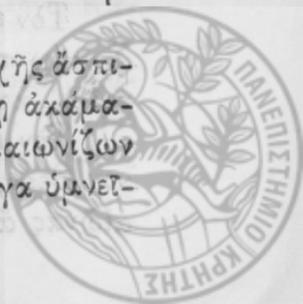
Νῦν εὐλογοίτω συντόνως τὸν αἴτιον,

Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν παιδῶν, προαπεικόνισας ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τούτους πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμβατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν διὰ σοῦ τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπίρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανῖαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα θεθεαμένοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελλον· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνεῖτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταπλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

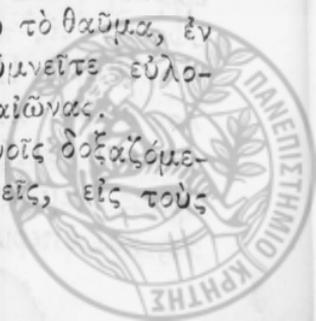
Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ἧ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀρρήτῳ σοφία, συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῇ βράτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς, ἐν οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν ἅπαντες οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Τὸν πάλαι δροσίσαντα τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παρὰδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀγάλματος χρυσοτεύκτου, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ ὀργάνων μούσας λατρευομένου, καὶ Θεοῦ τοῦ πάντων πλαστοουργοῦ παρορωμένου, οἱ Σικωνῖται Παῖδες, οὐχ ὑπήκουσαν δόγματι παρανόμῳ· ἀλλ' ὑπέδειξαν τῇ κτίσει κάμινον δροσοβολούσαν, τύραννον θεολογοῦντα, λαὸν ὑπερυψοῦντα, τὸν μόνον Θεὸν τοῦ παντός, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

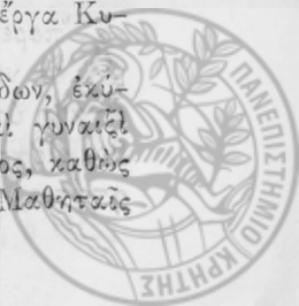
Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἄνθρωποι αἰεὶ δοξολογοῦσι, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ τὸν Κύριον.

Ἀδιαίρετοι τῆς Τριάδος Παῖδες γεγονάσι, τὸ κάλλος τῆς εἰκόνης μὴ προσιέμενοι, ψυχόλεθρον ἀπάτην ἀποκρουσάμενοι, οὐρανόθεν δροσιθέντες ἐβόων Χριστῷ τὸν ὕμνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, ὑπερυψοῦμεν, ὑμνοῦμεν τὸ ὄνομά σου Χριστέ· σὺ γὰρ Βασιλεὺς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόγμα παράνομον, οἱ γενναῖοι Παῖδες κατεφρόνησαν, καὶ μουσικῶν ὀργάνων ἤχῃν οὐχ εἴλοντο, ἀλλ' ἐν καμίνῳ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐδρόσισεν ὁ Ἄγγελος τὴν κάμινον τῶν Παίδων, ἐκύλισε τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ γυναῖξί Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προέφησεν ὑμῖν· σπεύσατε βοήσατε τοῖς θείοις Μαθηταῖς

αὐτοῦ, ὅτι προάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὁ βασιλεύων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταρχὰς Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· ἀνυμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ δοξολογεῖ, ἐνεργείας λόγῳ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαμπαδηφόροι τῇ ψυχῇ, καὶ λαμπροὶ ὑπὲρ χιόνα, ὑπερλάμποντες οἱ ὅσιοι Παῖδες, μέσον τῆς φλογὸς οὐκ ἐφλέχθησαν· πάντες γὰρ ὁμοῦ, ὅσα ὑπὸ ποιήσιν ἑαυτοῖς συγκαλούμενοι πρὸς θεῖον ὕμνον, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Παῖδες εὐλογεῖτε τὸν συγκαταβάντα θεία βουλή· Τερεῖς δοξολογεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δι' Ἀγγέλου τεχθέντα ἐκ τῆς Θεοτόκου, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, λόγῳ τὰ πάντα, ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁρασιόψυχοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, κράτος ἦραν αἰώνιον, Θεὸν ὁμολογοῦντες τὸν οὐράνιον, καὶ Τυράννου ἡσχυραν δόγμα, προτείναντες μελωδίαν· Εὐλογεῖτε, πᾶσα πνοή καὶ κτίσις, τὸν ἐπὶ πάντων Βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ'.

Τ Ω Ν Φ Ω Τ Ω Ν

Α' πορεὶ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγία δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοστοκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ πραγματίας, σὲ μεγαλύνομεν.

ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων !
 Νύμφη πάναγνε, Μήτηρ εὐλογημένη.
 Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
 Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
 Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

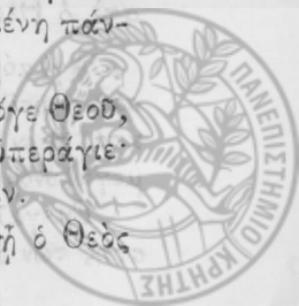
Ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαίρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὄλος γλυκασμός, Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱέ, Θεέ Θεῶν, Κύριε, Ἁγίων ὑπεράγιε· διό σε ἅπαντες, σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν νοητὴν, καὶ ἔμφυχον κλίμακα, ἐν ἧ ὁ Θεὸς

λέσθη, πανάχραντε Θεοτόκε, σύλληψις ἄνευ σποράς, καὶ παρθενία μετὰ γέννησιν. Ἄλλ' ὦ Δέσποινα παντάνασσα, σῶζε ὡς ἀγαθή, ἡμᾶς τοὺς πίστει ἀδιστακτῶ, προσκυνούντας τὸν τόκον σου, καὶ μεγαλύνοντας.

Τί τὸ περὶ σέ μέγα καὶ σεβάσμιον μυστήριον, ἢ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, καὶ τοῦ ὑψίστου Μήτηρ, ἢ μόνη πρὸς Θεὸν ἀπλανῆς τῶν πιστῶν γέφυρα; σέ ἀσιγήτοις ὕμνοις, οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐπεὶ πᾶσαν ἔνοιαν, λόγῳ τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Παρθενομῆτορ ἄχραντε συλλαβοῦσα, ἀφράστῳ τρόπῳ, διπλοῦν αὐτὸν τέτοκας· Θεὸς καὶ ἄνθρωπος γὰρ ὑπάρχει ὁ σαρκωθείς. Διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Χαίροις Παντάνασσα, τῶν γηγενῶν τὸ καύχημα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κηύσασα, ἵνα τῆς ἀρχαίας κατάρας, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐλευθερώσῃ· διὸ πάντες ἀσιγήτως σέ μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Γ'.

Ω Δ Η Α'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Χέρστον άβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, έπεπόλευσε πατέ·
ώσει τείχος γάρ έπάγη, έκατέρωθεν ύδωρ, λαῶ
πέζοποντοποροῦντι, καί θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ· ένδόξως γάρ δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

* Ἄσμα καινόν ἄσωμεν λαοί, τῷ εκ Παρθένου τε-
χθέντι εις σωτηρίαν ἡμῶν, καί ένοποιήσαντι, τοῖς έ-
πουραίοις τὰ έπίγεια, ότι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρα-
τα, έν έρυθρᾷ θαλάσση· πόντῳ γάρ εκάλυψε τοὺς ύπεν-
αντίους καί έσωσε τὸν Ἰσραήλ· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν,
ότι δεδόξασται.

Θαυμαστός έν δόξαις, ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ άβυσσον γεώσας, καί ἄρματα καλύψας, καί λαὸν
διασώσας, ἄδοντά σοι ως λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ.

Ὁ τὰ ύδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εις μίαν, συνα-
γωγῆν συναθροίσας, καί τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη
λαῶ, οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, δεδοξασμένος ύπάρχει· αὐτῷ
μόνῳ ἄσωμεν, ότι δεδόξασται

Τεμνομένην θάλασσαν, ράβδον πάλαι ὁ Ἰσραήλ,
διήληθεν ως έν έρήμῳ, καί σταυροτύπως έμφανῶς,

προοδοποιεῖ τρίβον· διὰ τοῦτο ἄσωμεν ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Φαραὼ τὰ ἄρματα βυθῷ καλύψας Κύριε, τὴν θάλασσαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας ἄσμασι, τὸν ὑμνοῦντά σε λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τῷ διασώσαντι ἐν θαλάσῃ λαόν, καὶ βυθίσαντι τοὺς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ διασώσαντι Θεῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, βυθίσαντι δὲ τοὺς ὑπεναντίους, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ ρυσαμένῳ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, καὶ Φαραὼ βυθίσαντι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἄσωμεν τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χερσώσας θάλασσαν ράβδῳ, διὰ Μωσέως ἐρυθρὰν, χερσὶ Πρεσβύτου σήμερον, ἀγκαλίζεται Θεός, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκόν, ὑπὸ Μητρὸς βασταάζεται.

Ω Δ Η Β'.

Ιδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ Ἰφῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Πρόσεχε γῆ καὶ οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου τὰ ρήματά μου· λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῆ, Θεοῦ θαυμασία (1).

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

(1) Ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς, ἀπαντάται ἡ δευτέρα Ὡδὴ πρὸς Εἰρμόν, Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, ὅστις οὐδαμοῦ εὐρίσκεται ὀλόγραφος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, παντοκράτορ (1) Δέσποτα, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐτεκνουμένη βόησον. Ἐστερεώθη ἐν δὲ σου ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν, καὶ θυρεοὺς συνέτριψας ἐν ἰσχύϊ, Δέσποτα Χριστέ, τὸ στερέωμα ἡμῶν ἅγιος εἶ Κύριε.

Στερεώθητι ψυχὴ, ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ, καὶ βόα καυχωμένη· Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

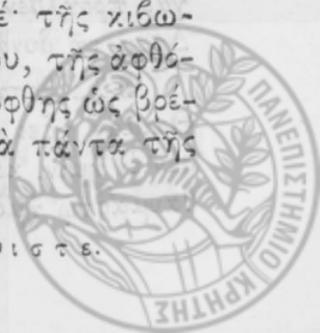
Στηριγμὸν καὶ ἰλασμόν, παράσχου ἡμῖν ὕψος τοῦ Θεοῦ, καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόθρωπος

Ω Δ Η Δ'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κίβωτου γὰρ προελθών, τοῦ ἀγιασμάτός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

(1) Ἐν ἄλλοις κεῖται Παντοκράτορ ὕψιστος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

*Εθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε· τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Μὴ ἐν ποταμοῖς, ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακούμ προεώρα, τὴν ἀχραντὸν σου μήτραν Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ τόκου σου μυστήριον, εἰσακήκοα καὶ ἐφοβήθην, καὶ γεγηθῶς κραυγάζω σοι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου κατενόησα, καὶ ἐξέστην, ὅτι Θεὸς πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων, ἐκ Παρθένου ἐτέχθησιν γινόμενος ἄνθρωπος.

*Ὅρος κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· στήμων καὶ τράπεζα ὑπάρχει, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου· ἐξ αὐτῆς γὰρ προήλθεν ἐμφανῶς, καὶ Συμεὼν ἀγκάλαις ὑπεδέξατο. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τί ἐξέστης Ἀββακούμ; τί κρᾶζεις καὶ βοᾷς; Ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει ὁ Θεός, ὁ Λόγος· σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐν αἰνέσει τῶ θαυμαστῶ ἡμῶν Θεῷ βοήσωμεν, ὅτι δεδύξασται.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ
 Ὁ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον Ὡ τά-
 λας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φω-
 τὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη, καὶ τοῖς βροτοῖς
 ἐκὼν συνανεστράφη, ὁ ἀκατάληπτος· καὶ πρὸς σέ
 ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὀρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ μονο-
 γενές· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
 τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας.

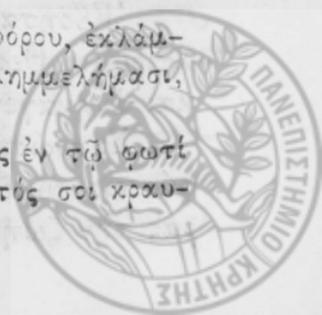
Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, τὴν
 ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ προσ-
 τάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐκτός σου
 γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις σὺν
 Πατρί, καὶ Πνεύματι δοξολογούμενον.

Φωτὶ τῷ ἀνεσπέρῳ σου Χριστέ, τὴν ταπεινὴν μου
 ψυχὴν καταύγασον, καὶ ὀδήγησον εἰς τὸν φέβον σου·
 διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ ἑωσφόρου, ἐκλάμ-
 φαντα τῷ κόσμῳ ὄρθρον· ἐσκοτισμένον τοῖς πλημμελήμασι,
 Σωτὴρ προφθάσας, καταύγασόν με ὁ Θεός.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀγλὴν διασκεδάσας ἐν τῷ φωτὶ
 σου Χριστέ, δέξαι με μόνε εὐσπλαχνε, ἐκ νυκτὸς σοὶ κραυ-
 γάζοντα, καὶ καταύγασόν μου τὴν διάνοιαν.

Τὸν ἐν σκότει ὑπνοῦντα διανάστησον Εὐεργέτα, καὶ τῆμ ψυχῆς μου τὴν ἀχλὺν φωταγώγησον, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου φιλάνθρωπε, καὶ τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου μοι, ὡς ποτὲ τῷ Πρεσβύτῃ ἀναλλοίωτε.

Ω Δ Η Σ'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Ε'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σω-
τῆριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ, Χριστὲ σὺ Θεός
μου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

"Αβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με καὶ ἐκ-
λείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν
ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διά-
σωσον.

'Ανάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ Ἰω-
νάς ἐβόα· καὶ γὰρ βοῶ σοι· Ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥύσαι με Σω-
τῆρ, τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ
σόν, δέομαι καθοδήγησον.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίων
ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με σὺ, σῶσον Σωτῆρ, καὶ
ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

'Εβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις, πρὸς τὸν οὐ-
κτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου καταωτάτου,
καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Σκηνώσεως Ἰωνᾶς, τῆς ἐν καταωτάτῳ ἄδου, τῆς
φύσεως σύμβολον γεγονῶς ἐβόα· Ἄνάγαγε, ἐκ φθο-
ρᾶς τὴν ζωὴν μου Φιλάνθρωπε.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας φι-
λάνθρωπε, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κιν-
δυεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδης· Σῶσον Σωτήρ, ὡς ἔ-
σωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Βυθὸς μοι ἐπανάστη Σωτήρ ἀμαρτημάτων, καὶ ζάλη ἀ-
πογνώσεως· ὅθεν πιστῶς βοῶ σοι· Ὡς ἐκ τοῦ κήτους Ἰω-
νᾶν, ἀνάγαγέ μου τὴν ζωὴν ἐκ φθορᾶς, ὁ δὲ ἐμὲ νηπιάσας,
καὶ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, σήμερον τῷ ναῶ προσαχθεῖς.

Ω Δ Η Ζ'.

Τ Η Σ Υ Π Α Π Α Ν Τ Η Σ

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας,
καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον
ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

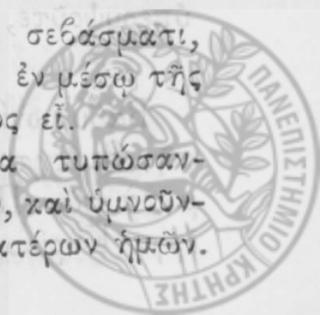
ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς
Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος, ἀλλὰ Παίδων γέγονεν ἄθυρ-
μα· ὡσπερ γὰρ χοῦν πατήσαντες, τὴν ἐπταπλάσιον
φλόγα, ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Περσικῷ σεβάσματι,
Παῖδες οὐ προσεκύνησαν, τρεῖς ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ τῆς
καμίνου· Τῶν Πατέρων ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαν-
τες, τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦν-
τες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, Εὐλογητὸς εἰ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κάμιнос καιομένη οὐχ εὐρέθη δροσίζουσα, εἰμὴ ἡ Βαβυλωνίως· ἀνανδρος ἄλλη Μήτηρ, καὶ Παρθένος οὐκ ἐφάνη· ἡ μὲν Παῖδας διεφύλαξεν ἀφλέκτους αὕτη δὲ διέφερεν ἀγκάλαις, ὃν ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, κατέσβησαν οἱ Παῖδες, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἐδέξαντο τῇ πίστει. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, οἱ παῖδες ἐδοκιμάζοντο ἐν καμίνῳ, καὶ ἀνεδείχθησαν φαιδροί, οὐκ ἐν τῷ χωνεύεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ φυλάττεσθαι· οὐκ ἐν τῷ φλογίζεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ ψάλλειν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

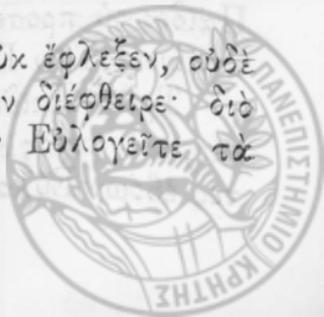
Ω Δ Η Η'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Βαβυλωνία κάμιнос, τοὺς Παῖδας οὐκ ἐφλέξεν, οὐδὲ τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, τὴν Παρθένον διέφθειρε· διὸ μετὰ τῶν Παίδων πιστοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐνύλου φλόγα πυρός, δι' αὐλου κατεμάραναν, θεοφορούμενοι Παῖδες, καὶ ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες προσκαρτερήσαντες, μουσικῶν ὀργάνων κατεφρόνησαν, καὶ φλογὸς μέσον ἐστῶτες, θεοτερπῆ ὕμνον ἀναμέλλοντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν φλογί, τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάντα, θεϊκῆ δυναστεία, καὶ ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὕμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

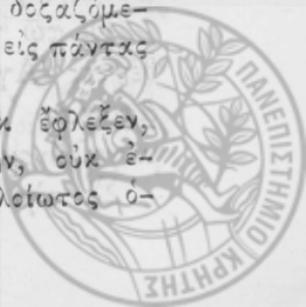
Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄροι καὶ βουνοί, καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ ἐποχοῦμενον, Ἱερεῖς ὕμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν εὐεργέτην καὶ Θεόν, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός, καὶ ποιητὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν προσκυνούμενον ὑπὸ ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ δοξαζόμενον ἀπαύστως, Ἱερεῖς ὕμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἡ κάμιμος πάλαι, δεξαμένη Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὕτω καὶ ἡ Παρθένος, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην, οὐκ ἐφλέθη τὴν νηδύν· ὦ τοῦ θαύματος! ὁ ἀναλλοίωτος ὁ-

ῥᾶται σαρκί, καὶ τῷ ναῶ προσάγεται· διὰ τοῦτο πιστεῖ
ὕμνουῦντες λέγομεν· Εὐλογοῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Εν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατιδῶμεν οἱ
οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄ-
γιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνωμεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βάρῃ Μωϋ-
σῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλα-
βοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατό-
μητον· ράβδον βλαστήσασαν, Ἡσαίας κέκραγε, τὴν
ἐκ ρίζης Δαυιδ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας
κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυιδ τοῦ παιδὸς αὐ-
τοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς, ἀνα-
τολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές· τῆς Παρθένου γὰρ
τὴν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς διοδοεῖ Κύριος· γυ-
μνὸς τῇ εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός,
καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφράστως, ὡς
Θεομήτορα μεγαλύνωμεν.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου Τόκου, βέλει τρα-
θέντες Ἀγνή, σοῦ τὸ ἀξιέραστον κάλλος θαυμάζοντες,
ἄσμασιν Ἀγγελικοῖς ἐπαξίως σε, ὡς Μητέρα Θεοῦ
μεγαλύνωμεν.

Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὴν δι' Ἁγίων λάματα,

τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν, Ἀγνή μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον Βάτον, καὶ ἀγίαν Παρθένον, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτὸς καὶ Θεοτόκον, τὴν ἐλπίδα πάντων ἡμῶν μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί, προγραφείσαν ἐν Σινᾷ, τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον, καὶ ἄσβεστον λαμπάδα, τὴν (1) ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἀχραντε Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, δικαίως πὲ ὕμνοῦσι τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων· καὶ ὁ πρεσβύτες Συμεὼν τὸν τόκον σου θεώμενος ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμα τὸ σὸν ὅπως σώσης Χριστέ, τοὺς σὲ σὺν τῇ τεκούσῃ μεγαλύνοντας.

Κεχαριτωμένη χαῖρε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Σὲ ζωγραφοῦσα ἦν ἡ Ἀσσύριος φλόξ, Παρθενομήτορ Μαρία· τὸ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος ἐν μήτρᾳ σου οἰκῆσαν Ἀγνή, ἀφλεκτον ἐτήρησε τὴν πανάχραντον νηδύν σου· ὁθεν καὶ Χριστὸς ὑπὸ σοῦ, ἐν ναφ' ἀγίῳ ἀγκάλαις προσαχθεὶς ἡμᾶς ἀνεκαίνισε, μεγαλύνοντας τὸν τόκον σου.

Σὲ τὴν ἀπειρογάμον Θεοτόκον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων μεγαλύνομεν, ὡς τεκοῦσαν τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὴν Μητέρα τοῦ φωτὸς, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σωτηρίας λιμένα, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ ἀλάτμητον ὄρος, τὴν ἀκρότομον πέτραν, τὴν ἐθεάσατο Δανιὴλ ὁ Προφήτης, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

(1) Ἐν ἄλλοις κεῖται, «τὴν μόνην».

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ Δ'.

Ω Δ Η Α'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα.

ΤΩΝ ΒΑ·Ι·ΩΝ

ᾠφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαίνουσης τὰ θεμέλια· τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

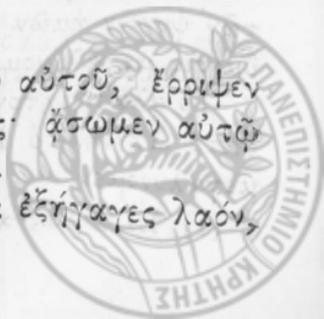
ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Θεῖω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωστος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
Ὅρᾳ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄρματα Φαραῷ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταῖος ἐν πολέμοις· ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδοξασται.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαόν,

δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν (1).

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως βυθίσαντι τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἐσχισας πέλαγος τὸ ἐρυθραῖον ὁ Θεός, τὸν Φαραῶ βυθίσας ἐν αὐτῷ, διαβιβάσας Μωϋσῆς ἀβρόχως ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἐπομβρήσας τὸ μάννα, εἰς βρῶσιν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὡς δυνατός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

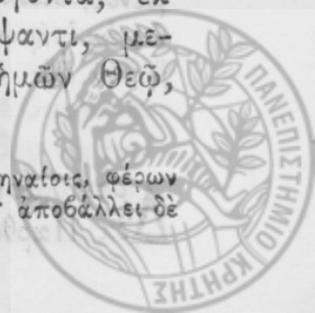
Ὁ πατάξας Αἰγυπτον, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον, βυθίσας ἐν θαλάσῃ, λαὸν διέσωσας δουλείας, Μωσαϊκῶς ἄδοντα, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω φιλήνθρωπε.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Πάρθενου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, τὸν Ἰσραὴλ φεύγοντα, ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐκθρέψαντι, μελώδημα ἐπινίκιον, ἄσωμεν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

(1). Ὁ παρὼν Εἶρμος ἀπαντᾶται ἐνίστε ἐν τισὶ Μηναίοις, φέρων Αἰγυπτίων ἀντὶ Αἰγύπτου, ὅπου τίθεται ἄνω στιγμή· ἀποβάλλει δὲ καὶ τὸν ἐπόμενον δέ.

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσί, πόνον ἐρυθρόν, καὶ ὑγρόν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν ἄσμα καινόν, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῶς τερατουργήσαντι ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅτι τὸν πάλαι Ἰσραήλ πανοπλισθέντα, ἔχνεσι πεζοπορεῖν, τὴν ἄβυθον πεποιήκε, καὶ τὸν τῆς κακίας ἐργοδότην Φαραώ, ἐν βυθῷ κατεπόντισε.

Ἄσωμεν ᾠδὴν ἐπινίκιον τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ ποιήσαντι παράδοξα· πάλαι γὰρ τὸν Φαραώ, πανστρατιᾷ ἐν θαλάσῃ ἐθύθισεν.

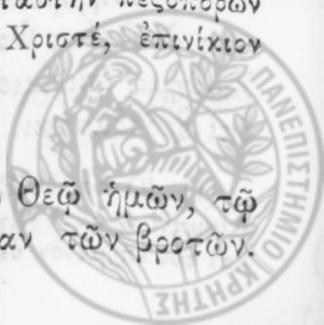
Ὁ παράδοξα ποιήσας τέρατα Κύριος, ἐν χειρὶ Μωσαϊκῆ, χερσὶ Πρεσβύτου σήμερον, ἀγκαλίζεται ὡς βρέφος ἐν τῷ ναῷ· αὐτῷ πιστῶς ἐκβοήσωμεν λαοί, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ τερατουργήσαντι ὑψηλῷ βραχίονι, Θεῷ ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, τῇ Ἀγγελικῇ προοδοποιήσει, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ ἐν τῷ τέρματι ἀβύσσου, καὶ τῶν ἱππηλατούντων δύσαντι τοὺς ἄξονας, καὶ ἄρῃν τούτους ὑποβρυχίσαντι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἰπὸ νεφέλης φωτεινῆς, καὶ στύλου πυρός καθοδηγούμενος, διελθὼν θάλασσαν διὰ ζηρᾶς, καὶ ταύτην πεζοπορῶν ὡς ἐν ἐρήμῳ, ὁ ἐκλεκτός σου Ἰσραήλ Χριστέ, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδει σοι Κύριε.

Ω Δ Η Β'.

Δ ὅτε λαοὶ μεγαλωσύνην Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ Ἐκ Παρθένου τεχθέντι, εἰς σωτηρίαν τῶν βροτῶν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Λόγος, ἐν ταῖς σπλάγχ-
χνοις τῆς Μητρὸς ἀπεριγράπτως εἰσδύς, μὴ χωρισθῆς
τοῦ Πατρὸς, ὡς Θεὸς δὲ συμπληρῶν, σὺν τοῖς ἄνω τὰ
κάτω, καὶ παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στε-
ρέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Τ Ω Ν Β Α · Ι · Ω Ν

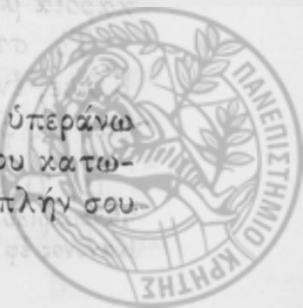
Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθή-
λασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χρι-
στέ, ὑπάρχεις καὶ ζωὴ· ἐν ἧ ἑστερεώθη ἡ Ἐκκλησία
κράζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἐρρηξε γαστρός ἡτεκνωμένης πέδας,
Ἔθριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχῆ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερύσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄφ' ὕψους κατήλθες, βουλήσει ἐπὶ γῆς, ὁ ὑπεράνω
πάσης ἀρχῆς, καὶ ταπεινὴν ἀνύψωσας ἐξ ἄδου κατω-
τάτου, φύσιν βροτεῖαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου
Φιλάνθρωπε.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου (1).

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, τῷ διδόντι εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ· ὅτι τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ὁ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, στερεώσον με Κύριε, ἵνα ὑμῶν σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνουποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε, ἐν τῇ πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ σου, καὶ στήριξον ἡμᾶς ὡς φιλόνηρωπος.

(1) Ὁ Εἰρμὸς οὗτος ἀπαντᾶται εἰς τὰ Μηναῖα κατὰ τὴν ΚΓ' Ἰανουαρίου, ἀκατάλληλος ὅμως, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, εἰς τὴν Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἐφ' ἧς ἐπιγράφεται.

Ἄγιος εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· στερήσωσιν καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, ἀπαύστως ἐκβοᾷ σοι· Δίκαιος οὐκ ἔστι πλήν σου Κύριε.

Ἄννα ἢ πρὶν ἄγονοθ καὶ στεῖρα, ἐπαγγελίας ἔσχε καρπὸν τὸν Σαμουήλ· νῦν δὲ Προφῆτις Ἄννα, τῷ ναῶ ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ δι' ἡμᾶς νηπιάσαντι Θεῷ, καὶ πρεσβυτικάς ἀγκάλαις εἰσδεχομένῳ.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφός, καυχώμενος ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ, ἐν τῷ συνιέναι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑψῶν τὸ κέρας ἡμῶν, διδοὺς ἰσχύϊν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Ὁ τὰς καρδίας ἐρευνῶν, καὶ τοὺς νεφροὺς ἐμβατεύων, πρὸς γνῶσιν Θεότητος Λόγε Θεοῦ ἀτρεκῆ, πενομένων πλουτιστά, πιπτόντων ἀνόρθωσις, ἀπὸ κοπρίας παθῶν θάπτεον ἀνάστησον, στηρίζων ἐν πνεύματι τῆς σῆς αἰνέσεως, καὶ βεβαιῶν ἐν τῇ πέτρᾳ με Σῶτερ τῆς πίστεως.

Στήριγμα πιστῶν, καὶ καύχημα, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴ, καὶ τῶν ἀγαθῶν αἴτιε καὶ δόξα Χριστέ, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερήσωσόν με.

Ἵψιστε Σωτῆρ τῶν δυνάμεων, τὴν σαλευομένην ψυχὴν μου στερήσωσιν εἰς τὸ θέλημά σου, ἵνα καγὼ δοξάσω σου σὺν ἄσωμάτοις τὴν θείαν εὐπρέπειαν.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρ-

θένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΩΝ ΒΑ·Ι ΩΝ

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους κατασκίου δασείας, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί· Διὸ πάντες βρωῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθὼν Πατὴρ ἐξ ἀναιτίου,
Ἴσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε.

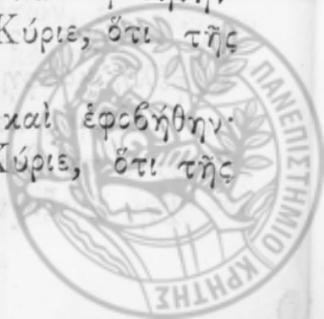
ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· κατενόησε τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη· Δόξα τῇ δυνάμει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ φιλόανθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Εἰσακήκοα ὁ Θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε, ὅτι τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρης ἡ γῆ.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς, καὶ ἐδόξασά σου τὴν δύναμιν.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκλινας Χριστέ τῇ καταβάσει σου, οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ τὴν φύσιν θεώτας, ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε

Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας Χριστέ ὁ Θεός, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κραυγάζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκοὴν ἀκηκῶς φησὶν ὁ Ἀββακούμ, ὅτι ὁ Θεός ἐξ ὄρους, ἐκ γαστροῦ Παρθενικῆς, προῆλθεν ἀφράστως, καὶ ἐστάς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, ὅτι ἐκ Παρθένου ἐτέχθης, τὴν τεκοῦσαν μὴ φλέξας, καὶ ἐδόξασα Σωτῆρ τὴν συγκατάθεσίν σου.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ἐγνώσθης ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ

ὁ Θεὸς καὶ ἐπήρθη ὁ ἥλιος ἐν φόβῳ, καὶ ἡ σελήνη ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ. Κύριε δόξα σοι.

Ἦχω εὐλόλω, προδιαγνοὺς Ἀββακούμ, ἐώρα τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ κέκραγεν ἀναφανδόν· Ἀκοὴν ἀκήκω θείας βουλήσεως· Θεὸς γὰρ ἀτρέπτως τοῖς βροτοῖς ὀμιλήσει, ἐξ ὄρους ἐρχόμενος, παρθενικῆς ἐκ γαστρὸς καὶ κόσμον λυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς.

Μέγα καὶ θεοπρεπὲς Σωτῆρ εἰσακήκω, ὅτι ἀθάνατος ὢν Θεός, ὡμοιώθης τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἔμεινας ὁ ἦς· καὶ διὰ τοῦτό σου δοξάσω τὴν δυνάμειν.

Ὅν ὁ Προφήτης Ἀββακούμ προβλεπτικοῖς ὄμμασι, κατανῶν ἐκῆρυττε Θεόν, ὁ Πρεσβύτερος σήμερον ἐν τῷ ναῷ εἰσδέχεται βοῶν· Νῦν ἀπολύεις τὸν δευλόν σου, Δέσποτα ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ρῆμά σου.

Σὲ τὸν ἀνατεῖλαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός. ὁ Προφήτης Ἀββακούμ προῖδὼν ἀνεβόα, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων· Τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

ΤΩΝ ΒΑ·Ι·ΩΝ

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ κηρύττων, ἐν ἰσχυΐ ὕψωσον φωνήν.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ·
εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος ὀρόσον,
Ὡ τέχνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων
σου, ὅτι πρὸς σέ Χριστέ τὸ πνευμά μου, ὀρρίζει καὶ
ὕμνει σε· σὺ γὰρ πέλεις μου Θεός, καὶ πρὸς σέ κα-
τέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ,
ἀλλ' ἡμεῖς σέ Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα δό-
ξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε
φιλάνθρωπε.

Ἐκ νυκτὸς ὀρρίζοντα φώτισόν με, ζωοποιέ Χρι-
στοῦ Σταυρέ, φόβῳ προσκυνοῦντά σε, ἡμέραν σωτή-
ριον, αἰεὶ ἐξανατέλλων μοι.

Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός, νῦν
ὕψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσ-
λαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν
ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ἔθρονον,
καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ
Υἱε τοῦ Θεοῦ.

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν, τῷ αἵματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου.

Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον ὡς ἀγαθός, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς εἰς τὸν φόβον σου Δέσποτα.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμηξᾶς τὸ πρωτόγονον φῶς, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνή σε Χριστέ, τὸν δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πιστεῖ ἀνυμνοῦντάς σε.

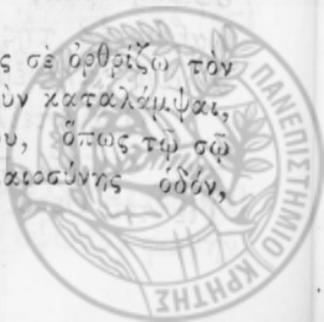
Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων λῦσον Ἀγαθέ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρούμενος.

Ἀνθρακα πυρὸς τῇ λαβίδι δέχεται, ὁ Ἡσαΐας ποτέ, τὰ χεῖλη καθοράμενος· νῦν δὲ ἡ Παρθένος ἐν τῷ ναῶ φέρουσα Θεόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ταῖς χερσὶν ὡς λαβίδι τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδωσιν, εἰρήνης τὸν αἴτιον, καὶ τοῦ παντὸς χορηγόν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες πάντες ἀσιγήτως, σὲ τὸ ἀπρόσιτον ἱκετεύομεν φῶς, ὁ Θεὸς ὁ οἰκτίρμων· τὴν σὴν εἰρήνην Χριστέ δώρησαι ἡμῖν.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, τοὺς παρανόμους Ἑβραίους, καὶ πῦρ ἔδεται τοὺς ὑπεναντίους σου· ὅτι σὲ τὸν Σταυρωθέντα πλάνον ὠνόμασαν.

Νυκτομαχῶν τῶν παθῶν τῇ ἰσχύϊ, πρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν μόνον εὐσπλαγγχνον, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀχλὺν καταλέμψαι, καὶ σειρὰς διατμηξᾶι τῶν ὀφλημάτων μου, ὅπως τῷ σῶ συναϊδίῳ Πνεύματι, καταγλαιζόμενος δικαιοσύνης ὁδόν, ἀκήρατον εὑροίμι τῶν προσταγμάτων σου.

Τὸ ζοφερὸν διάλυσον τῆς ἀμαρτίας μου, ἐν τῷ ἀνατέλλειν μοι ὄρθρον φαινὸν τῶν ἐντολῶν σου, Κύριε τὸ ἀπρόσιτον φῶς.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, λάμψον εἰς ἡμᾶς τῇ αἴγλῃ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπέλασον ἡμῶν τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ὅτι ἐκτός σου ἄλλον Θεὸν οὐκ οἶδαμεν.

Τῷ νόμῳ τῶν ἐντολῶν σου, μόνε φιλάνθρωπε, φώτισον τὴν καρδίαν μου δέομαι Κύριε, ἐλέησόν με.

Ω Δ Η Σ'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τ Ω Ν Β Α Ι Ω Ν

Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα· Νῦν τῷ κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ ῥαντίσματι καινουργείσθω λαὸς θεοῦ αἵματος.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν' ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὅλον τὸν Ἀδάμ παγγενῆ πεπτωκότα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν κήτει Χριστὲ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς προέγραψε σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκούσιον, ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τριημερεύσαντα.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου, κατηλθὼν εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέσμαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλει με, ἀμέτρων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ, προσθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσον με.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Μὴ καταποντισάτω με καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός· ἀπέρριμμαι γὰρ εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης τῶν κακῶν μου· διό σοι κραυγάζω ὡς Ἰωνᾶς· Ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῶν παισμάτων τῇ ζάλη βυθιζόμενος, ὡς ἐν κελίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφήτῃ κράζω

σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε καὶ διάσωσόν με.

Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μόνε φιλόανθρωπε.

Ἐκ κοιτίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς τοῦ κλύδωνος τῶν πταισμάτων· περιέχει γὰρ Σωτὴρ καὶ βυθίζειν με πειρᾶται ἀγαθὴ· ἀλλ' ὥσπερ τὸ πρὶν τὸν Ἰωάνν ἀνήγαγες ἐκ φθορᾶς, καὶ με δεσμά Κυρίου προφθάσας διάσωσον.

Ἐσπέρας, καὶ πρωί, καὶ μεσημβρίας, αἰνοῦμέν σε Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν· εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν.

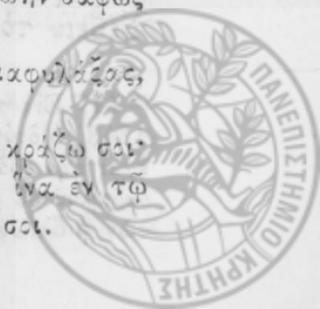
Ἰωᾶς ὁ Προφήτης, ἐν τῇ κοιτίᾳ τοῦ κήτους, ἐκ θλίψεως ἐβόησεν· Ἡ κεφαλὴ μου ἔδου εἰς σχισμὰς ὀρέων Κύριε· ὁ δὲ Συμεὼν ὑποδεξάμενος χαρμονικῶς ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου κατὰ τὸ ρῆμά σου.

Μυστικῶς ὑποφότης τῆς τριήμερου ταφῆς ὁ Ἰωᾶς ἀναδέδεικται, ὀλοφώῳ γαστρὶ θηρὸς τριημερεύσας, ἅπερ φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐξαλείφαι δεσμὰ κραυγάζει πιστῶς· Φωνὴν αἰνέσεως Κύριε, δέξαι μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, Χριστέ Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Ὁ τῆς σῆς δι' Ἰωᾶ ταφῆς τὸν τύπον προδιαγράψας σαφῶς, καὶ τοῦτον ἀληθῶς ἐλύσας τοῦ θηρός, καὶ με Σωτὴρ τῆς ἀμαρτίας τοῦ βυθοῦ ἀνάγαγε, καὶ πρὸς ζωὴν σαφῶς δεσμίαι καθοδήγησον.

Ὁ τὸν Προφήτην, ἐν τῇ κοιτίᾳ τοῦ κήτους διαφυλάξας, ἄγιε Κύριε βοήθησόν μοι.

Τὸν ἐνάλιον θρῆνον Χριστέ Ἰωᾶς ἐκμιμούμενος κράζω σοι· Τὴν ζωὴν μου ἐξ ἄδου πταισμάτων ἀνάγαγε, ἵνα ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως θύσω σοι.

δώρησαι ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ ἐξετινάσσετο, Παῖδες ἐδροσίζοντο, καὶ ὑμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν (1).

Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, μὴ προσκυνήσαντες Παῖδες, Ἀβραμιαῖοι ἐδοκιμάζοντο ὡσπερ χρυσοὺς ἐν χωνευτηρίῳ· ἐν καμίνῳ γὰρ πυρός, ὡς ἐν θαλάμῳ φωτεινῷ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοὺς Παῖδας, ἀφλέκτους τηρήσαντα, καὶ τὸ πῦρ κατασβέσαντα, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ζωγραφοῦσα ἡ Ἀσσύριος φλόγα, Νέους τρεῖς διέσωσε Κύριε, ὡς καὶ τὴν Παρθένον οὐ κατέφλεξε Κόρη, ἐν τῷ θείῳ τόκῳ σου ὁ θεϊκὸς σπινθὴρ· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοβαροῦ βασιλέως Περσῶν διατάγματος, βρομίῳ πυρὶ καθοπλίσαντες, Παῖδων ὁ τριφεγγῆς θίασος κατεφρόνησεν, ἐν καμίνῳ πυραφλέκτως βοῶν· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς διαθήκης σου μνησθεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς Παῖδας ἐρρύσω ἐκ φλογός, δι' Ἀγγέλου συγκαταβάσεως, μόνε ἀληθῶς ὑπερένδοξε.

Τοῦ Ἀβραάμ οἱ ἀπόγονοι, Βαβυλωνίων φλόγα κατεπάτησαν, προτυποῦντες ἐν αὐτῇ τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα ὄν Συμεὼν δεξάμενος, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Νῦν ἀπόλυεις τὸν δοῦλόν σου, ὁ τῶν Πατέρων Θεός

(1) Ὁ Εἰρμὸς οὗτος ἐν ἐνίοις κεῖται οὕτω: «Πῦρ φλέγον Ἀγγελος ἐν καμίνῳ ἐξετινάξεν· οἱ Παῖδες ἐδροσίζοντο», κτλ.

Τῶν Χαλδαίων τὴν κάμινον, πάλαι Ἄγγελος συγκατα-
βάς ἐδρόσισεν· οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, διὰ τοῦτο ἔψαλλον·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν εὐλογητός εἶ.

Χαλδαϊκῆς καμίνου, οἱ Παῖδες κατεφρόνησαν διὰ τὸ
ὄνομά σου Σωτήρ, καὶ σκιρτῶντες ἔκραζον· Εὐλογητός εἶ
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΙ

Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου
διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργού-
μενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει (1) ψάλλουσαν·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερεψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ,
βουλήν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑπο-
δοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ· Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς
ἀναστραφήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

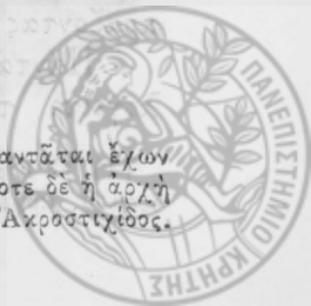
Τ Ω Ν Β Α · Ι Ω Ν

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶν-
τες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος
τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβεῖσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προ-
σώπου αὐτοῦ, καὶ βοᾶτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,

(1) Ὁ συνηθέστατος οὗτος Εἰρημὸς ἐν πολλοῖς ἀπαντᾶται ἔχων
ἀντὶ τοῦ «ἀγείρει ψάλλουσαν» ψάλλειν ἐδίδαξεν». «Ἐνίοτε δὲ ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ κεῖται· «Εὐαγεῖς Παῖδας», διὰ τὸν ρυθμὸν τῆς Ἀκροστιχίδος.

Ὁ τρισσοφεγγής τῆς Θεαρχίας τύπος.

Ἕμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,

Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἰ-
πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς
καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοι, Χερουβὶμ Σε-
ραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ἕμνον ᾄδει σοι τερπνόν.
Ἕμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν
μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λυτρωτὰ (1) τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ
φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδί-
δαξας μέλπειν. Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι
ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν ἀνδρείως κατε-
πάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
ἔψαλλον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει
Χριστέ, τοὺς ὀσίους σου Παῖδας ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας
κράζοντας. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐ-
λογεῖτε τὸν Κύριον. Ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρ-

(1) Ὁ Εἶρμος οὗτος, εἰς τὸν Κανόνα τῶν Γενεθλίων τοῦ Προ-
δρόμου, ἄρχεται «Εὐεργέτα Χριστέ».

δία, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· ὅτι τῆς ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἔδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω· γῆς δὲ πάλιν ἠδρασας, ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βᾶσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. Διὸ πάντες βρωμέν ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

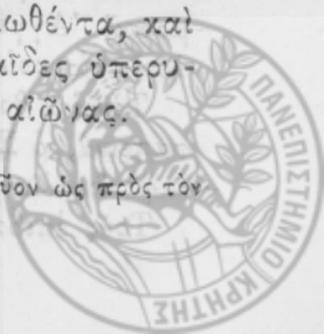
Τὸν Βασιλέα Χριστὸν· ἐν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐν Βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων διασώσαντα Θεόν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα· ἐν καμίνῳ πυρός τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκὶ (1) προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(1) Τὸ «σαρκί» ἐν τισιν ᾠδαῖς φαίνεται περιττεῦον ὡς πρὸς τὸν ῥυθμὸν.

Χειρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περισωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμεν λαοί, τῷ καταβάντι ἐπὶ γῆς τοῦ σῶσαι ἡμᾶς· βουλήσει γὰρ ἐν Σταυρῷ προσηλώθη ὁ Κύριος, γνωρίσας τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι διὰ τὸν Ἀδὰμ δούλου σχῆμα ἐνεδύσατο, ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις οἰκῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηθόμενοι τυραννικῇ μὲν ἀποφάσει Παῖδες, ὡς ἂν μὴ θεοῖς βεβήλοις λατρεύσωσι πάλαι, ἀλλ' ἢ τῷ ζῶντι Θεῷ, πυρὸς κατετόλμησαν· ὑπ' Ἀγγέλου δε δροσιζόμενοι ὕμνον ἔμελπον· Τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ πολυθρύλλητος φλόξ, τῶν αἰχμαλώτων τοῖς ἀγνοῖς, ἐνωθεῖσα σώμασι, δροσοβόλος ἀναδέδεικται, τυραννικῆς δυσφημίας ἀντίθεον ἄγαλμα παραδειγματίσασα, τῇ θεϊκῇ συγκαταβάσει, τῶν νεανιῶν ψαλλόντων· Ἰὰ κτιστὰ τὸν κτίσαντα Θεὸν εὐλογεῖτε, ὡς δημιουργὸν τῶν ἀπάντων ἀπαύστως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκτείναντα Θεόν, τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέριον, καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, Ἱερεῖς Κυρίου, καὶ δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φλογὶ συγκαταβάντα, τοῖς ὕμνολόγοις τῆς Σιών, μορφῇ Ἀγγέλου, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβιμ ἐποχούμενον Θεόν, καὶ ἐφορῶντα ταπεινά, ὁ Συμεὼν ὡς βρέφος ταῖς ἀγκάλαις φέρει ἐν τῷ ναῷ· ὃν εὐλογοῦσι τὰ ποιήματα πάντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ἐπιβάντας ἐν φλογί, παρανόμου τυράννου προστά-

ματι, Παῖδας μιμούμενοι, ἀσιγήτοις χεῖλεσιν, ἐν ὑψίστοις, αἰνετῶς ἐκδοήσωμεν· Ἀγαθὲ, ὑπερφυῶς ὑπάρχων πανάγιος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, φέγγει τῷ νοητῷ σου καταύγασον.

Ω Δ Η Θ' . (1)

ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Ἄσπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδου-
 χούμενος· πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων φύσις γε-
 ραίρουσα, τήνιερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καίβρά-
 τω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, Ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ
 ἀμυήτων· Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,
 Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλάϊται
 βράτῳ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΤΩΝ ΒΑ·Ι·ΩΝ

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσαθε ἑορ-
 τήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε, μεγαλύνωμεν Χριστόν,
 μετὰ βράτων καὶ κλάδων, ὕμνοις κρυγάζοντες· Εὐλογη-
 μένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Χαίροις Ἄνασσα μητροπάρθενον κλέος·
 Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
 Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σὲ μέλπειν ἀξίως·
 Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅσπας σου τὸν τόχον
 Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν.

(1) Ἡ Ἐννάτη Ὡδὴ τοῦ Β'. Κανόνος τῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ
 Γέννησιν Κυριακῆς Εἰρμῶν ἀρχόμενον «Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει»· ἀλλ'
 οὗτος οὐδ' ἔχει ἀπὸ πνεύματος ὀλίγα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφίσεισθε· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτιμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὲς μυστήριον, Παρθένε Ἄχραντε· καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, ὁ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνων τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Μετὰ τόκον σε Ἄγνη, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα κτίσις καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, εἰς γενεάν καὶ γενεάν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων

σου προήλθε, σαρκσφόρος ἕς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Παρθενομάρτυς πολυάθλος, Παρθένον μητέρα πολυύμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ· νυμφοστόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδα μεγαλύνοντες.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην, καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

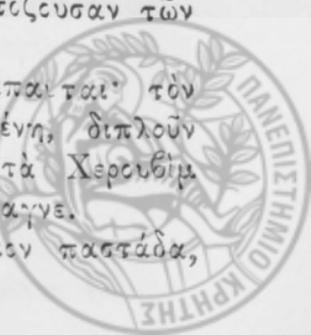
Ἄκατάληπτος ὁ τόκος τῆς λοχείας σου, ἀνερμήνευτος ὁ πλοῦτος τῆς ἀγνείας σου· μετὰ τόκον παρθενεύεις γὰρ μόνη γυναικῶν, ὡς τεκοῦσα τὸν αὐτῆς Πειητήν, κέρας σωτήριον τοῖς πιστοῖς ἀνυψώσαντα τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ σωθέντες διὰ σοῦ, ὡς Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Ἄνωτέρα τῶν ὑπερκοσμίων Νόων, καὶ τῶν πολυεσμμάτων Χερουβὶμ ὑψηλότερα· ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν Κτίστην συνέλαβες· αὐτῶν γὰρ τῶν ἐν κτίσει δεσπόζεις ἀπάντων· ὅθεν ἐν ὕμνοις Θεοτόκε, οἱ πιστοὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Γηγενῶν ἐκφυεῖσα, καὶ τὸν Κτίστην τεκοῦσα, τὸ ἡμέτερον καύχημα Θεοτόκε ἀγνή, σὲ ὡς δεσπόζουσαν τῶν πταιμάτων μεγαλύνομεν.

Ἐν σοὶ Θεοτόκε, τὸ ἡμέτερον ἥττημα πέπαιται· τὸν γὰρ ἀόρατον Λόγον ἐν σπλάγχνοις σου δεξαμένη, διπλοῦν αὐτὸν τέτοκας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ᾧ τὰ Χερουβὶμ ἀτενίσαι οὐ τολμᾷ· μεγαλύνομεν ὅθεν σε Παναγνε.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον παστάδα,

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Α'.

Ω Δ Η Α'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν, ποσὶν ἀβρό-
χοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾶ καταπον-
τίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

"Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέ-
ρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδό-
ξασται.

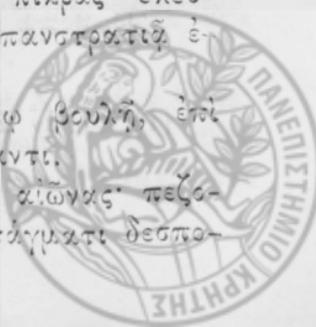
Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν, οὐκ εἶδεν ἥλιος ποτέ,
ἄβυσσον, ἣν οὐχ ἐώρακε γυμνήν, τὸ κλίτος οὐρανοῦ,
Ἰσραὴλ διώδευσεν ἀβρόχως Κύριε· καὶ εἰσήγαγες
αὐτὸν εἰς ὄρος ἀγιάσματός σου, ἄδοντα ψάλλοντα
ἐπινίκιον ὠδὴν.

"Ἰππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ
συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς
ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

"Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ θαυμαστῷ, ὅτι ἐκ πικρᾶς ἐλευ-
θερώσας δουλείας τὸν Ἰσραὴλ, τὸν Φαραὼ πανστρατιᾶ ἐ-
βύθισε.

"Ἄσωμεν τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, τῷ ἐκουσίῳ βουλή, ἐπὶ
ξύλου προσηλωθέντι, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντι.

Δώσω μεγαλωσύνην Κυρίῳ, τῷ ζῶντι εἰς αἰῶνας· πεζο-
πορῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἀνεπίβατον τρίβον, προστάγματι δεσπο-

τικῶ, χαιρών ὑπέψαλλε· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χριστὸς ἐφάνη ἐπὶ γῆς, λυτρωσάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐξ εἰδωλομανίας· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἵδὴν ἐπινίκιον προσάξωμεν λαοί, τῷ ρυσαμένῳ Θεῷ ἐκ δουλείας Φαραῶ, τὸν Μωσέως λαόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ω Δ Η Β'.

Ιδέτε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος, βουλήσει ἐκούσιᾳ, ἵνα σώσω τὸν Ἀδάμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας λαόν, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας αὐτόν, καὶ ἄνθρωπος γεγονώς, ἵνα σώσω τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα, καὶ φθιραν, καὶ θάνατον τῷ πάθει καθελόντα.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, σπερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου (1), τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

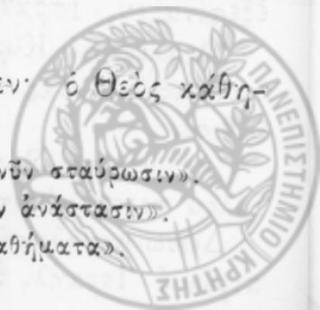
ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς ἐβασίλευσεν· ὁ Θεὸς κἀθη-

(1) Καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, »τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν».

»τὴν Τριήμερον ἀνάστασιν».

»τὰ σωτήρια παθήματα».

ται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ, καὶ ψάλλομεν αὐτῷ συνετῶς, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός, τὴν γῆν τῇ προσταξεί σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε, τοῖς κύμασι τοῦ βίου στερέωσον, εἰς λιμένα εὐδίου, καθοδηγῶν ὡς Θεός.

Στερέωσον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ δυνάμει καὶ κατάβαλε, αἰρετικῶν τὰ φρυάγματα, καὶ ἀνύψωσον τὸ κέρασ ἡμῶν.

Ἐν τῇ πέτρᾳ τῶν ἐντολῶν σου, κλονούμενόν με στερέωσον ὑψώσον μου τὸ κέρασ ἐν τῇ συνέσει τῶν σῶν δογμάτων, ἵνα καυχώμενος βοῶ σοι. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σοῦ Κύριε τῶν δυνάμεων.

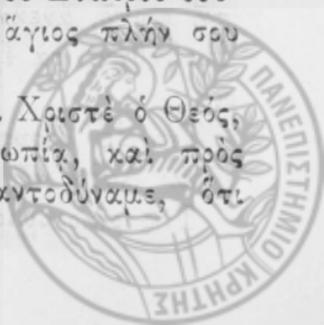
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεός μου, ὁ ὑψῶν τὸ κέρασ ἡμῶν, καὶ διδοὺς ἰσχύν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ καταφυγὴ Σωτήρ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον Λόγε, τοὺς εἰλικρινεῖ καρδίᾳ ὁμολογούντας Δέσποτα, τὴν θείαν σου σάρκωσιν.

Στερέωσόν με Κύριε, τὸν ἐν τῷ βίῳ χειμαζόμενον, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς παντοδύναμος.

Στερέωσόν με μόνε Οἰκτίρμον, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου ἐν αὐτῷ γὰρ καυχῶμαι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων ἐπὶ σοὶ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν στήριζον τῇ σῇ φιλάνθρωπιᾳ, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐπανάγαγε, τῶν ἐντολῶν σου Παντοδύναμε, ὅτι

φιλόανθρωπος ὑπάρχεις Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δίκαιος μόνος.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν, τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ,
ὡς Παράδεισος ἠνοιγήθῃ δι' αὐτοῦ, καὶ ἐδόξα· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κα-
τενόησα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φι-
λόανθρωπε.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν, καὶ
ἐδόξασά σου, τὴν ἀήττητον δύναμιν.

Τὰ ἔργα τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν τὸν
Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ
σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ
Ἀββακούμ, Χριστέ ἐν τρόμφ ἐβόα σοι· Εἰς σωτηρίαν
λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν τῆς δυναστείας σου Κύριε, καὶ ἐ-
δόξασα φιλόανθρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, προσκῶν σε Χριστέ, εὐχαρίστω
τῇ φωνῇ, ἀνεκέρυττε βεῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ
ἐφοβήθην, τὰ ἔργα σου πάντα κατενόησα, καὶ ἐξέστην Κύ-
ριε.

Τὴν ἐξ ὄρουσ δασείας σου ἔλευσιν, ἀκηκῶς ὁ Προφήτης
ἐβόα· Δόξα τῇ ἀφράστῳ σαρκώσει σου.

Τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον κατενόησας Ἀββα-

κούμ, μυστικῶς τὴν ἔλευσιν τῆς παρουσίας σου διαγράφων ἀνέκραζεν· Ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν Κύριε ἀναδειχθήσῃ.

Τὸ θεῖον τῆς ἐπιφανείας σου κάλλος ὁ Προφήτης προκατιδών, καὶ τὴν συγκατάβασιν ἐξιστάμενος τῆς σαρκώσεως, Χριστὲ προανεφώνησεν· Ἀπὸ Θαμιὰν ἤξει ὁ Κύριος, ἰλασμὸν τῷ κόσμῳ δωρούμενος.

Ω Δ Η Ε' (1)

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ὁρθίζοντες βοῶμεν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω· Τὴν ψυχὴν μου φώτισον, τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου, νυκτομαχοῦσαν τῷ σκότει τῶν παθῶν, προσθάσας οἰκτεῖρον· καὶ λάμπων νοητὲ Ἥλιε, ἡμεροφαεῖς ἀκτῖνας ἐμοί, τοῦ διατμηῆσαι τὴν νύκτα τὸ φῶς (2).

Τοὺς ἐκ νυκτός, προσκυνοῦντάς σε Χριστέ, ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, διότι φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλόνητο.

Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, Χριστὲ ὁ Θεός, πρὸς σὲ ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου ἐκ νυκτός· ἐπίφανον ἐπ' ἐμέ τὸ πρόσωπόν σου.

(1) Ἐν τῷ Τριωδίῳ τῆ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἡ Ε'. Ωδὴ τοῦ πρώτου Κανόνος κεῖται πρὸς Εἱρμὸν ἀρχόμενον, «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες», ὃν οὐχ εὐρομεν ἐλόγραφον.

(2) Ἐν ἄλλοις κεῖται «τοῦ διαυγάσαι τὴν νύκτα εἰς φῶς»

Ἄνάτειλον Χριστέ ὁ Θεός, τὸ φῶς τῆς γνώσεώς σου, καὶ φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δικαιοσύνην μάθωμεν οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νοῦν καθάρωμεν διεγρηγερμένη καρδίᾳ, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Δικαιοσύνης Ἦλιε νοητέ, φώτισόν με νυκτὶ τῶν παθῶν κατασχεθέντα, καὶ ὀδήγησον πρὸς θεῖαν τρίβον, ὅτι μόνος εἶ τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ρῦσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· λάμψον ἐπὶ πάντας τὸ φῶς σου.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται εἰς πτώσιν, οἱ τῆς εἰκό-
νος σου Θεοτόκε ὑβρισταί· ἀρθήτωσαν μέσον ἡμῶν, ἵνα μὴ ἴδωσι τὴν δόξαν σου, ἀνοηταίνοντες· διότι φῶς καὶ εἰρήνη, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τὰ προστάγματα.

Τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον Χριστέ, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες ὑμνοῦμέν σε, τὸν μόνον φωτοδότην Θεόν.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ε'κύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο·
ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ἔσω-
σέ με, ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὖσπλαγχνός.

Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμὲ δὲ ἐκ βυ-
θοῦ τῶν ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε Κύριε καὶ σῶσόν με.

Ὡς τὸν Προφήτην τοῦ θηρός, ἐρ ὕτω Κύριε, καὶ με
τοῦ βυθοῦ τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀνάγαγε δέομαι, ἵνα
προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ἐβόησεν ἐκ τῶν ἐσχάτων ὁ Ἀδάμ· Ὁ Θεὸς μου ρῦσαι
με τὸν παραπεσόντα, καὶ ὁμοιωθεῖς, ἐλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡ-
μᾶς.

Εἰς βάρη ἀπέριμμαι θαλάσσης· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου
ρῦσαι με· ὡσπερ ἐκ τοῦ κήτους ἀνήγαγες τὸν Προφήτην
Ἰωνᾶν, οὔτω καὶ δέομαι, προφθάσας διάσωσον, ἐκ τῶν
τοῦ βίου κακῶν.

Ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ
ἐρρῶσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ζάλη κατέσχε με Σωτὴρ ἀμαρτημάτων, καὶ τὴν ψυχὴν
μου κατὰγει ψυχοφθόρῳ βόθρῳ· ἀλλ' ὡς τὸν πάλαι Ἰωνᾶν
Χριστέ ἀνάγαγε, ὅπως θύσω σοι καὶ γῶ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κήτους γαστέρα ὑποδύς ὁ Ἰωνᾶς, οὐκ ἐφθάρη Δέσποτα
τῶ σῶ προστάγματι, ἀλλὰ προτύπωσις γέγονε, τῆς τριη-
μέρου ταφῆς σου· διό σοι ἐκραύγαζεν· Ἀνάβήτη ἐκ φθο-
ρᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ Κύριε.

Ω Δ Η Ζ'.

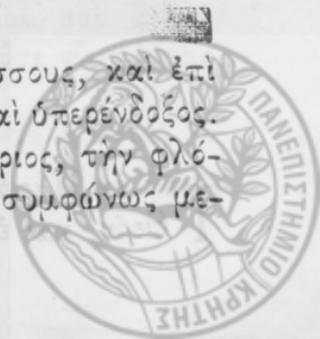
ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός, τοὺς ὑμνολόγους σώσας Παῖδας,
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ βλέπων ἀβύσσους, καὶ ἐπὶ
θρόνου δόξης καθήμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλό-
γα κατέσβεσε, τοὺς Παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως με-

λωδοῦντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρὸς σβεστήριον, τῶν Παίδων ἡ προσευχή· ὄρουσί-
ζουσα κάμιнос, κήρυξ τοῦ θαύματος, μὴ φλογίζουσα,
μηδὲ συγκαίουσα, τοὺς ὑμνολόγους Θεοῦ, τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Αἰνετὸν ὑπάρχει, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ
αἰνετὸς καὶ δεδοξασμένος, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐ-
ποίησας ἡμῖν.

Ὁ δι' Ἀγγέλου τοὺς Παῖδας διασώσας, καὶ τὴν βρο-
τῶσαν κάμινον μεταβαλὼν εἰς ὄρουσον, εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ τὴν κάμινον σβέσας, ἐν Βαβυλῶνι τοῦ πυρὸς, καὶ
τοὺς Παῖδας ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν θαλάμῳ φυλάξας, εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

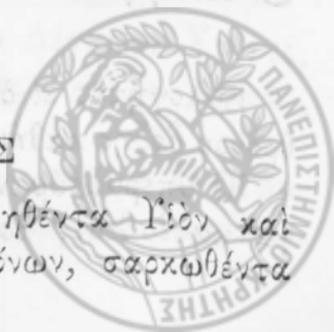
Ὁ τοὺς Παῖδας ἐν καμίνῳ δι' Ἀγγέλου φυλάξας, προ-
μηνύων δι' αὐτῶν, τὴν τεκοῦσαν σε ἄφθορον Παρθένον, εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψουμένη κάμιнос, καὶ θυμὸς τυραννικός, τοὺς εὐσεβεῖς
οὐκ ἐπτόησε Παῖδας, θαρσαλέως βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Τον ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ
Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκωθέντα

ἐλ Παρθένου Μητρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄγγελων σύστημα, ἀνθρώπων σύλλογος, τὸν Βασιλέα, καὶ Κτίστην τοῦ παντός, Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὀσιοὶ σου Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ, ἀνυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε, λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

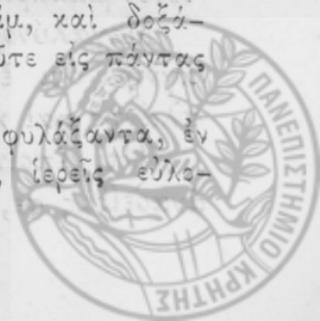
Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ποιητὴν, καὶ μεθιστῶντα φύσιν, καὶ τὴν ἄμετρον φλόγα δροσίσαντα, ὑμνοῦμεν Ὑπερένδοξε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, θεοσεβεῖς τυπώσαντες Παῖδες, κάμινον πάλαι πυρὶ φλεγομένην, εἰς δρόσον μετέβαλον, καὶ ὑμνοῦντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὑμνεῖ τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξάζει τὰ Σεραφίμ, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν δροσίσαντα τὴν κάμινον, καὶ Παῖδας φυλάξαντα, ἐν μέσῳ καιομένης φλογός, παῖδες δοξολογεῖτε, Ἱερεῖς εὐλο-

γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ αἰώνων Θεὸν λόγον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ παντός δημιουργόν, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ πατρικὸν δόγμα φρονοῦντες, Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, ἀθέψ προστάγματι εὐσεβῶς μὴ πειθόμενοι, καταδίκης μέσον πυρὸς ἐστῶτες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ δημιουργῷ τῶν ἀπάντων, θεοφόροι Παιῖδες ἐν καμίνῳ, τὸν ὕμνον προσήγαγον, καὶ ὑμνοῦντες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Σ ἐ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσαταν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἔσαϊα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἀνθρωπὸν· Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Μεγαλύνομεν Χριστέ, τὴν σὴν πανάμωμον Μητέρα ἀγνήν, ὅτι ἔτεκέ σε ὑπερφῶς κατὰ σάρκα, πάσης πλάνης καὶ καταθροῶς, ἡμᾶς ἐκλυτρούμενον.

Ὅτι ἐποίησέ σοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, Παρθένον ἀναδείξας σε, ἀγνήν μετὰ τὴν κύησιν, ὡς τεκοῦσαν

ἀσπόρως τὸν ἑαυτῆς Ποιητὴν· διό σε Θεοτόκε μεγα-
λύνομεν.

Σὲ τὴν μακαρίαν ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένην ὑπὸ
Θεοῦ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ γαστήρ σου ὄφθη πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐν-
δοξοτέρα· θαυμάτων γὰρ ὑπερτέρα μόνη ἐδείχθης. Θεοτόκε,
τεκοῦσα τὸν ἀχώρητον καὶ αἰδίδιον Θεόν· κατὰ χρέος σε
βροτῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ράβδος βλαστήσασα Δαυϊτικῆς ἐκ ρίζης, Θεοτόκε πανύ-
μνητε, ἄνθος ὠραιότατον ἡμῖν ἀνέτειλας, τῆς ἀρχαίας πρό-
ξενον μακαριότητος· διό σε πάντες ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀπείρανδρον Νύμφην, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου,
τὴν ἁγίαν Παρθένον μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν δούλην, καὶ Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
Θεοτόκε, ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ Παρθένον ἀγνήν, καὶ τῶν
Χερουβὶμ ἐνδοξοτέραν, ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν.

Σὲ τῷ ἀφράστῳ λόγῳ, τὸν Κτίστην συλλαβοῦσαν ἐν γασ-
τρὶ μεγαλύνομεν· χαρὰν γὰρ τεκοῦσα, ζῶν πᾶσιν, ἔδω-
κὲς Πάμμακαριστε.

Ὁ θαῦμα! καὶ γὰρ θαῦμα, τὸ τελούμενον ἐν σοὶ Θεο-
τόκε· καινοτομεῖται φύσις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὃν
ἐν δυοῖς ταῖς φύσεσι, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΠΛ. Β'.

Ω Δ Η Α'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην Τύραννον, φάτνη κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἑρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην Τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Τμηθείση τμᾶται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονώς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος· ὧδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·

οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί· Ἰσραήλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἀνεβόα· Κυρίῳ, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπι- νίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Αἰγυπτία μὲν χεῖρ, τὸν Ἰσραήλ τυραννοῦσα, ἐν τῇ θαλάσῃ ᾤχετο, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· Ἰσραήλ δὲ ᾠδὴν ἀνε- μελπε, τῷ λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἄρματα Φαραώ, καὶ τὴν δυνάμιν αὐτοῦ, ἐν ὑψηλῷ βρα- χίονι, Χριστὸς κατεπόντισε, καὶ Ἰσραήλ διέσωσεν· ἀναπέμ- ποντες ᾠδὴν, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ δουλείας τὸν Ἰσραήλ ἐλευ- θερώσαντι, τῶν Αἰγυπτίων διὰ Μωϋσέως, ὕμνον ἀπαύστως Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Διελθόντες τὴν θάλασσαν, οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καὶ καθορῶν- τες τὸν Φαραώ βυθισθέντα, ἐν αὐτῇ εὐχαρίστως ἔψαλλον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ἐπαιρομένην θάλασσαν, ἀβρόχοις τοῖς ποσὶ, διαπερῶν ὁ πάλαι Ἰσραήλ, ὡς ἑώρα ποντούμενον, τὸν ἀλαζόνα Φα- ραώ, χαρμονικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι παράδοξα τέρατα.

Ω Δ Η Β'.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρῆσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ω Δ Η Γ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὡς συμπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυτῷ ἤνωσε· καὶ ὡς βρέφος φαινόμενος σαρκί, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ΕΤΕΡΟΣ

Σὲ τὸν ἐπ' ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ τιντόμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸν Ἀδὰμ ὁ πλαστοουργὸς φορέσας, ἑαυτῷ ἤνωσε, καὶ φθαρέντα καινίσαι βουληθείς, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην κραυγάζων· Ὑδὼρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ΕΤΕΡΟΣ

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἐδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, σαρκὶ ῥιπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῷ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Κύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν

ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυτῷ ἤνωσε καὶ τὸ Πάσχα οἷς ἔμελλε θανεῖν, αὐτὸς ὢν ἑαυτὸν προετίθη, Φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο, Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν τῇ στερεᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθέ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερέώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ἐν στέροισι καρδίας, καὶ ψυχῆς μου κράζω σοι, ὡς ἡ Προφῆτις Ἄννα· ὡς ἐκείνη δέδωκας, δι' εὐχῆς τὸν Σαμουὴλ, κάμοι δώρησαι Κύριε, καρπὸν μετανοίας.

Ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ὅτι ἐστερέωθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ὅτι ἐπέστη λυτρωτὴς μου καὶ Θεός, ἐκ δαιμόνων πλάνης λυτρούμενος.

Κύριε σωτήρ μου, καὶ κτίστα Θεὲ τῶν ὅλων, ὁ τὴν γῆν ἐπ' οὐδενὸς προστάζει, καταρχὰς βροίθουσαν στερεώσας, στερεώσον καὶ ἐμὴ πίστει, τοῦ βοᾶν σοὶ ἐν εὐφροσύνῃ· Σὺ μου ἰσχύς δύναμις, ὄπλον καὶ καταφύγιον.

Στερεώσον Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ὁ ἐν συνέσει μετεωρίσας τοὺς οὐρανοὺς, εἰς τὸ ὑμνεῖν τὴν ἄχραντον, οἰκονομίαν σου φιλάθνηρπε.

Στερεώσόν με Χριστέ, καὶ βεβαίωσόν με ἐν σοί· καὶ τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεώς σου δίδαζόν με.

Τὴν ἀπόρρητόν σου δύναμιν, καὶ συνεκτικὴν τῶν πάντων σοφίαν σου, φρίττω ἐννοῶν, καὶ βοῶ σοὶ Ἀγαθέ· Κατ' ἐχθρῶν ὑψωθήτω Χριστέ τὸ κέρας μου.

Ω Δ Η Δ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προσρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ θαιμᾶν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Προκατιδῶν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώνησεν· Ἔθου κραταιὰν Βαπτίσματος, τὴν χάριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

ΕΤΕΡΟΣ

Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προσρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ, ἐπεδίβασας Σῶτερ, διαταράσσοντας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρητον, Χριστέ προανεφώνει σοι: Ἔθου κραταϊάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πατὴρ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προσοῶν Ἄββα-κούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα: Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἄγαθέ, ὀμιλῶν τοῖς ἐν ἄδου, ὡς παντοδύναμος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

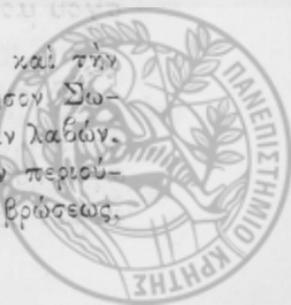
Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν: Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως Κύριε, τὰ πάντα πεπλήρωται.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Ἀκηκῶς τὰ προσταγματα, παριδὼν δὲ Κύριε, καὶ τὴν ὁδὸν μὴ φυλάξας τεθανάτωμαι· αὐτὸς με ἀνάστησον Σωτήρ, ἡ ἐλπίς μου, δι' ἐμὲ πτωχεύσας, σάρκα βροτείαν λαθῶν. Ἀναθήσομαι εἰς ὕψος αἰνέσεώς σου, καὶ λαὸν περιούσιον εὐαγγελίσομαι, ἀνάπαυσιν ἐκ καταδίκης τῆς βρώσεως.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, ἰσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Οἱ πεφωτισμένοι ἦκατε λούσασθε, καὶ δι' ὕδατος Θεοῦ καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθαράτε.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελήσαντα, Λόγε Θεοῦ· τὴν εἰρήνην παρὰ σχοῦ μοι φιλάνθρωπε.

ΕΤΕΡΟΣ

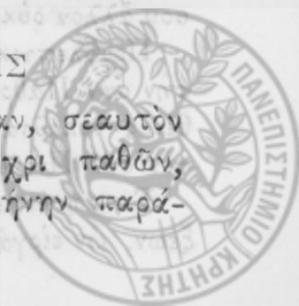
Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, εὐλαθῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῶα.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι εἰ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὠραίους πόδας ἐξατενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ· τὴν εἰρήνην παρὰ σχοῦ μοι φιλάνθρωπε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Θεοφανεΐας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι καὶ ὁδήγησον καὶ ἐγώ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ διδάξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ Χριστέ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτὸς σοὶ κραυγάζοντα, καὶ σῶσόν με.

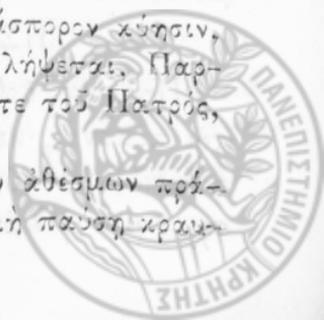
Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθρίζοντων σοὶ ψυχάς, πῶθεν καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Ἔθετο ἐπὶ βημάτων μου ἀχλὺν, ὁ παγκράτιστος ἐχθρὸς Κύριε· ἀλλὰ σὺ καταύγασον φωτοδότα Λόγε, καὶ τῆς τούτου με ρῦσαι κατακρίσεως.

Ἐκ νυκτὸς τὴν φθῆν ἀναπέμπομέν σοι· ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὸ ἔλεός σου Κύριε· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Προβλεπτικῶς Ἡσαΐας, κατανοῶν τὴν ἄσπορον κήσιν, τὴν σὴν Παθρένε ἐκράζειν· Ἴδου ἐν γαστρὶ λήψεται, Παρθένος τεκοῦσα Λόγον, τὸν μονογενῆ Υἱὸν τε τοῦ Πατρὸς, τὸν σὺν Πνεύματι θεῷ δοξολογούμενον.

Σκοτομήνη σε ψυχὴ μου κατέλαβε, τῶν ἀθέσμων πράξεων, ὧν εἰργάσω ἐν τῷ βίῳ τούτῳ· ἀλλὰ μὴ παύσῃ κραυ-

γάζουσα· Ὁδηγέ τοῦ φωτός, καὶ λυτρωτὰ τοῦ παντός, τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου φωταγώγησον, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Σοὶ πέποιθα Κύριε, καὶ πρὸς σέ ὀρροίζω, τὸ ὑπέρθρον κάλλος· τὴν ψυχὴν μου εὐφρανον, τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας σου, καὶ σῶσόν με.

Τὸ φῶς καὶ τὴν εἰρήνην σου Χριστέ, τοῖς δούλοις σου παράσχου ἀγαθὴ· σὺ γὰρ πέλεις πάντων εἰρήνην, καὶ σύνδεσμος ἀγάπης φιλόθρωπε, τοῖς σέ ἐγνωκόσιν ὄρθρον φαεινόν, καὶ Δεσπότην ὄντως καὶ Κύριον.

Ω Δ Η ς'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

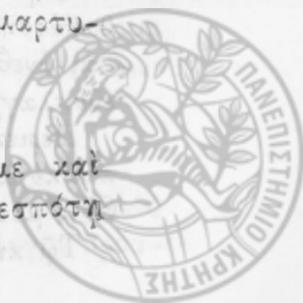
Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰω-
 νᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ
 σαρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε·
 γεννηθεὶς γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ θά-
 νατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσεσθαι τριήμερος.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ θεὸς Βα-
 πτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσει τῷ πυρὶ
 ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, Ἄφες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπί-
 ταγμα πληρῶν ὡς δούλος, Θείας τε ἀνωθεν, μαρτυ-
 ρούσης φωνῆς, ἤκουσεν Ἰῖδὸν τὸν προαιώνιον.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με καὶ
 τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη
 βοῶ σοι· Ἐκ φοβᾶς με ἀνάγαγε.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ ὁσθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδία· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τῷ κῆτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ· Ὡς τὸν Προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον

Ἀνεκφράστοις, καὶ βαθείαις θλίψεσι, κείμενος ὁ λαός σου σου Κύριε, κραυγάζει σοι Δέσποτα· Ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου ἐκ φθορᾶς, ὁ δεῖξας τὴν ἀνάστασιν.

Θηρὶ ἀβύσσου παραδίδεται, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, μυχοῖς θαλάσσης προτυπῶν σου Λόγε, τὴν τριήμερον ἐγερσιν· διὸ καὶ ἀνεβόα· Ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, ἀνάγαγε τὴν ζωὴν μου εὐσπλαγχνε.

Περιεκύκλωσέ με, ἄβυσσος ἐσχάτη τῆς ἀμαρτίας, καταπέπτωκέ με πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ στένων βοῶ σοι· Ὁ Θεός μου, ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, λύτρωσαι πολυέλεε.

Τῷ κῆτει συνεχόμενος τῶν πταισμάτων, βοῶ σοι Χριστέ

μου σὺν τῷ Προφῆτῃ. Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου,
καὶ διάσωσόν με.

Ω Δ Η Ζ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς
ὄσιους Παῖδας ἐκ φλογός, φάτνην πενιχρᾶ βρέφος
ἀνακέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων.
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς
ὄσιους Παῖδας ἐκ φλογός, κλίνει κορυφήν, καὶ αἰτεῖ
τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βρωῶν-
τας. Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

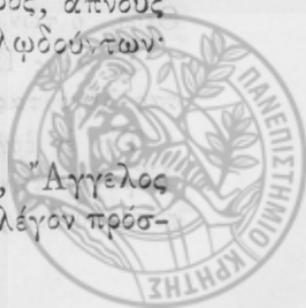
Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπη-
ξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογός ἐμβληθέντες, ὀροσιζόμενοι
ἔφαλλον. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος, τοὺς
ὄσιους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους
κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων.
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Δροσοβολὸν μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος
τοῖς ὄσιοις Παισὶ· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσ-

ταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν Βαβυλῶνι αἰχμάλωτοι, τρισαρίθμῳ ψήφῳ, βασιλεῖ ἀνόμῳ ἀνθίσταντο, προσκύνησιν εἰκόνος ψυχροφθόρου κεχρυσωμένης· ὅθεν μὴ πεισθέντες, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός ἀπερρίφθησαν, καὶ μελωδοῦντες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

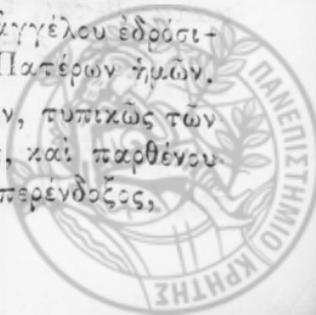
Ἐπεφάνη ἐφ' ἡμᾶς ἡ χάρις τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὸ φῶς τοῦ Σταυροῦ σου κατέλαμψε τῷ κόσμῳ· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ εὐτάλαντοι, καὶ θεοκέρδιστοι ἔμποροι, τῷ σῶ ἔρωτι ἀφειδήσαντες, Χριστὸν σωματίων, σὲ τὸν ἄχραντον κατεκτήσαντο· ἀπαθῶς δὲ τὴν φλόγα πατοῦντες, εὐχαρίστως ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τῶν ὁσίων σου Παίδων, τὴν προσευχὴν ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σὺ τοὺς Παῖδας ἐν καμίνῳ Ζωοδότα, δι' ἀγγέλου ἐδρόσισας λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἐν ἐρήμῳ βάλτον, ἀφλέκτως καιομένην, τυπικῶς τῶν Ἑβραίων τὴν κάμινον, ὑπογράφουσαν ἔδειξε, καὶ παρθένου τύπον δηλῶν, ὁ τῶν θαυμασιῶν Θεός καὶ ὑπερένδοξος,

Ἰοὺς τρεῖς Νεανίας, οὐκ ἐφλόγισε πάλαι, κορυφωθείσα ἡ φλόξ· ἀφειδῶς με ὁ καύσων τῶν παθῶν. πρὸς φθορὰν ἀπέθετο· ἀλλ' ὡς ἐκείνους ἐρρύσω, ἐλλάμψει τῇ σῆ ἄδοντας, σὺν αὐτοῖς με διάσωσον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων ὄρακί, καὶ φάτνη σμικρᾶ ξενοδοχεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΤΕΡΟΣ

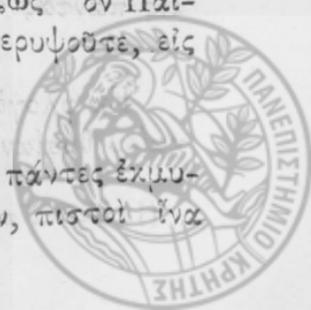
Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θειοὶ παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾷ τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλαίμη· ὄν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδατα πρὶν Δικαίου θυσίας παραδόξως· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΕΤΕΡΟΣ

Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντας ἐκμηκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἵνα

ὀψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτίζομενον σαρκὶ ἐν ρεῖθροις· ἐν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτησαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενον, ἄνομον συνέδριον, βουλευέται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ἐν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

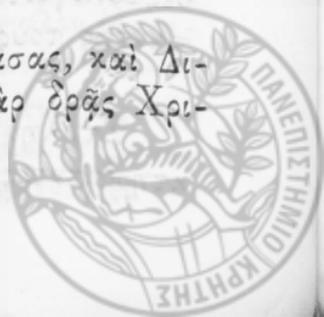
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις (1) οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ἐν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ ὄρας Χρι-

(1) Κεῖται παρά τισιν ἀντὶ τοῦ «οἰκῶν» Θεός.

στέ, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεὸν Πατέρα δημιουργόν, ὁμοούσιον Υἱόν, καὶ Θεὸν Πνεῦμα, οἱ ἐν φλογὶ Νεανίαι, ἄδειν προτρέπονται· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὅσιοι σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τὰ Χερουβίμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ὁν Στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Παίδων τὴν ὠδὴν, ἀναμέλψωμεν Χριστῷ, συμπάλλοντες αὐτοῖς· Εὐλογεῖτω τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

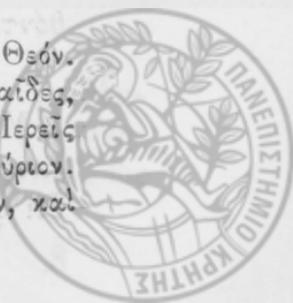
Ἀπειλῶν ὁ ἄναξ ποτὲ τοῖς Νεανίαις, κάμινον παρεσκεύασε, καὶ τοὺς ἀθῶους προσέταξε βληθῆναι, ὁμολογούστας Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον, ὃν εὐλογοῦσι τὰ ποιήματα, πάσης τῆς κτίσεως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δύναμις τελεστική, ἐν Βαβυλῶνι δείκνυται, Παῖδας ἐν φλογὶ θείῳ πνεύματι δροσίζουσα, καὶ τυράννου ἔπαρσιν καταφλέγουσα· Διὸ ἀνεβῶν εὐσεβῶς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐρανῶν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Τῆς μουσικῆς συμφωνίας, καταφρονήσαντες οἱ Παῖδες, θεϊκὴν ὑμνωδίαν, ἐκ τῆς φλογὸς ἀνέμελλον λέγοντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Τὸν συνεδεύσαντα Χριστόν, τοῖς περὶ τὸν Κλεόπαν, καὶ

τὰς προφητείας ἐρμηνεύσαντα αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου τοὺς ὀφθαλμοὺς διανοίξαντα, καὶ ἐπιγνωσθέντα, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυράννου χρυσοχώνευτον στήλην, ὡς ἀντίθεον ἄγαλμα, οὐ προσεκύνησαν Παῖδες οἱ Σιωνῖται· ἀλλὰ θεοφορούμενοι, τὴν Περσικὴν κάμινον, ὡς περ λειμῶνα ἠγοῦντο, καὶ τὴν φλόγα ὡς ψεκάζουσαν νεφέλην, καὶ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ποιήματα πάντα τὸν Κύριον.

Τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων Χριστῷ, τὸν ὕμνον εἶπωμεν, τῶν Παίδων πιστοί· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

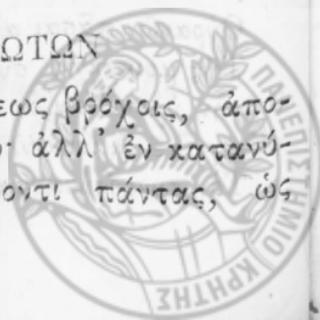
Μὴ ἐκθαμβῆ νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα ὡς βρέφος, ὅν ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου, τέτοκε Πατὴρ· ἀναστήσαι γὰρ καὶ συνδοξάσαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ ποθῷ, σὲ μεγαλύνουσαν.

ΕΤΕΡΟΣ

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πεινιχρῷ σπηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δευτε ἀπολαύσωμεν, σεσαρκωμένον Λόγον, ἀπορρήτως μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς

μόνω καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτί-
σματος.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πε-
νιχρῷ σπηλαίῳ, πρὶν ἀπολαύσαντες, νῦν πρὸς Ἰορ-
δάνην δράμωμεν, μυστήριον ὀψόμενοι ξένον, τὸ τῆς
ἄνω λαμπρότητος προξενον.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑ-
περήφῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπο-
λαύσωμεν, ἐπαναβεβηχότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μα-
θόντες· ὃν μεγαλύνομεν.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

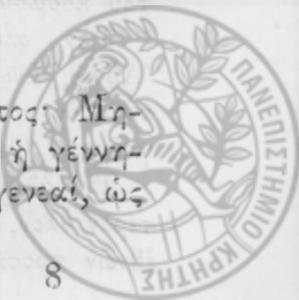
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ, Θεὸν Λό-
γον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Μὴ ἐποδύρου μου Μητερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
γαστρὶ ἄνευ σποράς. συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι
γάρ, καὶ δοξαστήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύ-
στως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύ-
νοντας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· Μη-
τρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννη-
σις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς
Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ᾧ οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· καὶ γὰρ πᾶσα ἡ δόξα σου Παρθένε ἔσωθεν, ὡς συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην σου· Διὸ οἱ πλοῦσι τοῦ λαοῦ, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύοντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον μόνη κηύσασα, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἔμφραξον δυσφήμων, ἄλλος νέος οὐραυνός, ἄσυλος Παράδεισος· Ἄχραντε σὲ μεγαλύνομεν.

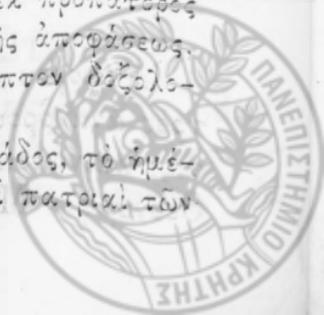
Ἴδε πύλη, ἴδε ὄρος ἅγιον, ἴδε ἡ παρθενεύουσα Μήτηρ, ἣν μεγαλύνομεν.

Μεγαλύνομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε παρθένε, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μητρικαῖς ἀγκάλαις Σεμνὴ ἐβάστασας, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ τοῦτον μαζοτροφεῖς, δι' ἄκρον πάσης ἀγαθότητος, τοῦ Ἀδὰμ τὴν εἰκόνα μορφοῦμενον. Διὸ συνελθόντες βροτῶν τὸ σύστημα, καὶ σὲ τὴν κηύτασαν τὸ φῶς τοῦ κόσμου μεγαλύνομεν.

Τὴν αἰωνίαν εὐράμενοι λύτρωσιν, τῆς ἐκ προπάτορος Ἀδὰμ, ἀνωθεν ἐκφυσίσης, τῷ γένει φοικιτῆς ἀποφάσεως, τὸν σὺν τόκον σὺν Ἀσωμάτοις, τὸν ἀκατάληπτον θαυματολογοῦμεν Θεοτόκε σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Τὴν ἀλοχεύτως τεκοῦσαν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δίχα φθορᾶς ἀναλαβόμενον, ὃν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν προσκυνοῦσι, Παρθένε σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν Βάτον τὴν νοητὴν, τὴν πάλαι ἐν τῷ ὄρει θεαθεῖσαν,
Μωϋσῆ, ἀφλέκτως καιομένην, σὲ τὴν ἄχραντον καὶ ἁγίαν
Παρθένον συμφώνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Χαῖρε σεμνὴ Παναγία, Παρθένε μόνη πανύμνητε· σὲ
δοξάζει πᾶσα κτίσις, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

ΕΙΡΜΟΙ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΒΑΡΥΝ

Ω Δ Η Α΄.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

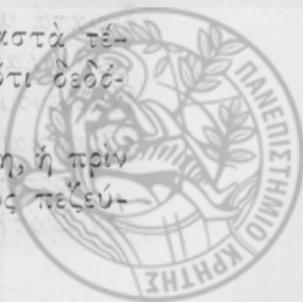
Πόντῳ ἐκάλυψε, Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρέβων
πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι
δεδοξασται.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

* Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ βυθίσαντι πᾶσαν τὴν δύνα-
μιν, Φαραῶ ἐν θαλάσῃ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδοξα-
σται.

* Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέ-
ρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδο-
ξασται.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν
εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ἔθεν ἀβρόχως πέζυ-
σας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν ἐν ἄσματι, μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ, τῷ Λυτρωτῆ ἡμῶν.

Ἐγχθόνιους ὁ Ἰσραήλ, βυθοῦ πυθμένας ἰδὼν, ἀβρόχῳ ἄσμα ποδὶ διεπέρασε μέλπων· τοὺς τριστάτας ποντίσας γὰρ ἔκλυσεν.

Μωσαϊκὴ ῥάβδος, θεϊκῆ δυναστεία, τὴν ἐρυθρὰν διήλθε θάλασσαν, καὶ διήγαγε λαὸν ὑμνοῦντα, καὶ λέγοντα· Ἄσωμεν, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ βυθίσαντι τὸν Φαραὼ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

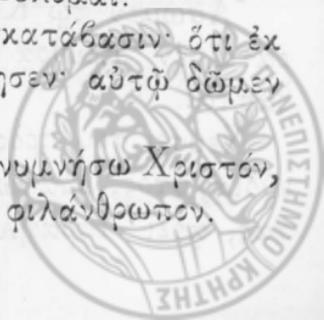
Τῷ ἐν ῥεῖθρῳ Ἐρυθρᾶς, τεῖχος ποιήσαντι, καὶ διδόντι τῷ λαῷ, καὶ καλύψαντι βυθῷ, Φαραὼ πανστρατιάν, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ω Δ Η Β΄.

Ιδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ θύρας οὐρανοῦ ἀνεῳξας, καὶ βρέξας μάννα λαῷ ἐκλεκτῷ, ὡς δυνατὰ μοι πάντα· ποιῶ γὰρ ὅσα βούλομαι.

Ὁ λαὸς προσέχετε, Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· ὅτι ἐκ Παρθένου ἀγίας ἐτέχθη, ὡς ἠυδόκησεν· αὐτῷ δῶμεν δόξαν καὶ αἴνεσιν.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν μόνον φιλόνητον.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἑφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμὸν τε, καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ πνεῦμά μου.

Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ μὲ πέτρα, τῆς ὁμολογίας στερέωσον.

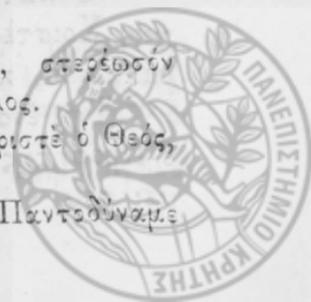
Ὁ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν μου τὸν νοῦν. εἰς τὸ θέλημά σου μόνη Φιλάνθρωπε.

Στερέαμά μου γενοῦ, ὁ λόγῳ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ῥῦσαι ὡς Θεὸς πάσης περιστάσεως.

Ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τῆς ὁμολογίας σου, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα μὴ σαλεύσῃ με ὁ ἐχθρὸς εἰς τέλος.

Ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν θεμελιώσας, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας δοξάζειν στερέωσον.

Ὁ ἐν ὑγροῖς βρῖθουσας τὴν γῆν, ἐδράσας Παντοδύναμε

ὑδασι, καὶ οὐρανοὺς ἐπ' οὐδενὸς τῷ λόγῳ πηξάμενος· τὸν ἔνδον κατακαμφθέντα μου πάθεισιν ἄνθρωπον, ἀνελεύσας Χριστέ τῇ ἀσειστώ σου, πίστεως πέτρα στερέωσον.

Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατρός Λόγος, γιᾶ μοι μονογενές, φώτισον τὰς καρδίας ἡμῶν.

Στήριζόν με Χριστέ πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ βεβαίωσον ψάλλειν τῆς Ἄννης τὴν ᾠδὴν σοι, ὕμνων ἐν πᾶσιν· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ συνέχων τὰ πάντα.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Κατανοῶν, ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα· Τὴν σὴν εἰσακήκοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

ΕΤΕΡΟΙ

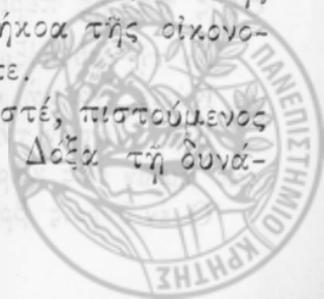
Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου Κύριε, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· Διὸ βοῶ σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου σοφίας σου Φιλάνθρωπε.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε Φιλάνθρωπε.

Τὴν ἑνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμενος ὁ Προφήτης Ἀββακοὴμ, ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφροθήθην, Κύριε· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ σου ἔλυσας τὸν θάνατον, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος.

Θεῖω προφανῶς Ἀββακούμ, καθαρθεὶς πνεύματι, δύο ζῶων τὴν μεταξὺ σοῦ παρουσίαν ἐκήρυξε· τρώμω δὲ συσχεθεὶς Χριστέ μου τὴν ἀκοήν, καὶ τῶν θαυμαστῶν ἀκηκόως σου ἐκραύγαζε, Πεφόβημαι.

Τοὺς οὐρανοὺς ἐκάλυψεν, ἡ ἀρετὴ σου Κύριε, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως, τὰ πάντα ἐπλήρωσας· δόξα τῇ δυνάμει σου φιλάνηρωπε.

Ω Δ Η Ε'. (1)

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

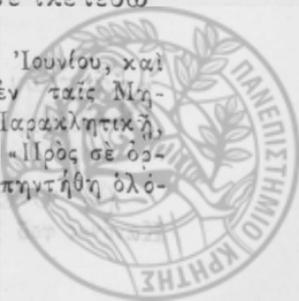
Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κυθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικῆς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμπων μοι φῶς νοερόν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκοτός τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ πρωτοκτιστόν φῶς, καταλάμπας τῷ κόσμῳ, Δημιουργὲ τοῦ παντός.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθίσας σὲ ἱκετεύω·

(1) Εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Προφήτου Ἀμῶς τῇ 1Ε'. Ἰουνοῦ, καὶ εἰς τὸν τοῦ Προφήτου Ἀγγιλίου τῇ 15' Δεκεμβρίου, ἐν ταῖς Μηναῖσι, ἔτι δὲ καὶ εἰς τινὰ τῶν Κανόνων ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ἀπαντᾶται ἡ Πέμπτη Ὡδὴ πρὸς Εἰρμὸν ἀρχόμενον «Πρὸς σὲ ὀρθρίζω» ὅστις οὐδ' αὖτις τῶν εἰρημμένων ἱερῶν βιβλίων ἀπηγγελήθη ὀλόγραφως.

Παράσχου μοι ἄφεςιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου εὐθυνον δέομαι.

Νῦν ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς βοήθειαν (1).

Ὅρθρίζει τὸ πνευμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς εἶ· καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλόνητοι.

Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἵαμα τοῖς πιστοῖς ἡμῖν ἐδείχθη, τῇ γῆ δὲ ἀσεβούντων δυσσεβῶς, πτώσις ἐπαγγέλλεται. Διὸ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὕμνον σοι προσάγομεν.

Ἡ φωτὸς δοκῆσει, πρὸς σκότος καθελοῦσα, ἡμαυρῶται πλάνη· φῶς γὰρ τὸ ὄντως ἀπρόσιτον, καὶ ἀληθὲς θεοφανεῖας ἔλαμψεν· ὅθεν ἐνθέως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὕμνον ἀναμέλομεν.

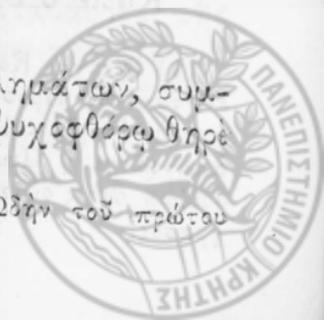
Νυκτὶ με ἀχλὺ θέντα παθῶν, καταύγασον φῶς τὸ ἀπρόσιτον αἰρόμενον, ἵνα ὀρθρίζων κράζω σοι· Φῶς καὶ εἰρήνη σου τὰ προστάγματα.

Ω Δ Η Γ´.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θήρῃ

(1) Ὁ Εἰρμὸς οὗτος τονίζει καὶ τὴν Γ´. Ὁδὴν τοῦ πρώτου Κανόνος τοῦ Σαββάτου ἐν τῇ Παρακλητικῇ.

προσπιπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ
θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Βυθῷ ἀμαρτημάτων περιπεσὼν Ἀγαθέ, ὡς Ἰωνᾶς
ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
μου καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν, Παντοδύ-
ναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με, καὶ ἐσώθην, καὶ ἀνυ-
μῶ σε τὸν Σωτῆρά μου.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ· ἐνεπάγην
γὰρ εἰς ἴλυν βυθοῦ πταισμάτων πολλῶν, καὶ ἐκ φθορᾶς ἐπι-
φανείς με ἀνήγαγες.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ, καὶ ἀνήγα-
γες τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

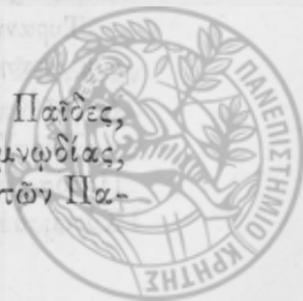
Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες, Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην σου Κύριε,
καὶ με βοῶντα ἐκ βυθοῦ, τῶν ἀμέτρων μου πταισμάτων, ἀνά-
γαγε ἐλεῆμον, ὡς φιλάνθρωπος.

Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου, ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ
κήτους ῥῦσαί με, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ω Δ Η Ζ΄.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες,
τὸ πῦρ εἰς ὄροσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνοῦδίας,
οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς μου εὐθυνον δέομαι.

Νῦν ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον ἀνυμνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς βοήθειαν (1).

Ὅρθρίζει τὸ πνευμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς εἶ· καὶ τὰ σὰ προσταγματα, ἐγένοντο ἰάματα, τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Ἡ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἴαμα τοῖς πιστοῖς ἡμῖν ἐδείχθη, τῇ γῆ δὲ ἀσεβούντων δυσσεβῶς, πτώσις ἐπαγγέλλεται. Διὸ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὕμνον σοι προσάγομεν.

Ἡ φωτὸς δοκῆσει, πρὸς σκότος καθελοῦσα, ἡμαύρωται πλάνη· φῶς γὰρ τὸ ὄντως ἀπρόσιτον, καὶ ἀληθὲς θεοφανεῖας ἔλαμψεν· ὅθεν ἐνθέως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ὕμνον ἀναμέλομεν.

Νυκτί με ἀχλὺ θέντα παθῶν, καταύρασον φῶς τὸ ἀπρόσιτον αἰρόμενον, ἵνα ὀρθρίζων κράζω σοι· Φῶς καὶ εἰρήνη σου τὰ προσταγματα.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖσι ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηροῦ

(1) Ὁ Εἰρμός οὗτος τονίζει καὶ τὴν Γ'. Ὁδὴν τοῦ πρώτου Κανόνος τοῦ Σαββάτου ἐν τῇ Παρακλητικῇ.

προσπιπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ
θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Βυθῷ ἀμαρτημάτων περιπεσὼν Ἀγαθέ, ὡς Ἰωνᾶς
ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
μου καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν, Παντοδύ-
ναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με, καὶ ἐσώθην, καὶ ἀνυ-
μῶ σε τὸν Σωτήρά μου.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ· ἐνεπάγην
γὰρ εἰς ἴλυν βυθοῦ πταισμάτων πολλῶν, καὶ ἐκ φθορᾶς ἐπι-
φανεῖς με ἀνήγαγες.

Ἐβόησα Κύριε ἐν τῷ θλίβεσθαί με πρὸς σέ, καὶ ἀνήγα-
γες τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

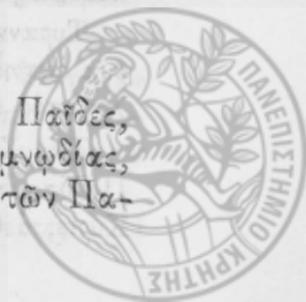
Ἐκ βυθοῦ ἀνήγαγες, Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην σου Κύριε,
καὶ με βοῶντα ἐκ βυθοῦ, τῶν ἀμέτρων μου πταισμάτων, ἀνά-
γαγε ἐλεῆμον, ὡς φιλάνθρωπος.

Τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων μου, ὡς Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ
κήτους ῥύσαι με, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ω Δ Η Ζ΄.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, ἐμβλήθέντες ὅσοι Παῖδες,
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον διὰ τῆς ὑμνωδίας,
οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Κάμινον, καιομένην ἐδρόσισκας Σωτήρ, Παῖδας περιέσωσας, ὕμνουντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, ὀροσοβολούσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνου καὶ εὐλόγου λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τῷ καμίνῳ ἐλέγξας, ὠφθης τῆς τῶν Περσῶν ἀνοίας χρυσήλατον ἄθυρμα· διὸ οἱ Παῖδες ἐπιγνόντες σε, τὴν ἀπαράλλακτον εἰκόνα τοῦ Πατρὸς, Εὐλογητὸς εἶ ἔκραζον ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δι' Ἀγγέλου τοὺς Παῖδας ἐν καμίνῳ σώσας, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον αὐτοῖς μεταποιήσας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἰτιον, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν πρόσταξιν, Παῖδες οὐχ ὑπήκουσαν, κάμινον οὐκ ἔπτηξαν, Θεῷ δὲ ἀνέμελλον· Τῶν Πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Χερουβὶμ ἠνίοχε, καὶ κτίστα τῶν ἀπάντων, ὁ τοὺς Παῖδας ἐν καμίνῳ διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω Δ Η Η'.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βάτος Θεὸν
 Ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ·
 καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ,
 ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξας, ὃν εὐλο-
 γοῦσιν, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἄγ-
 γέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

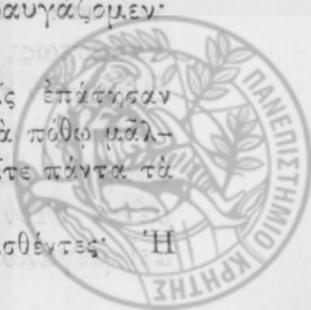
Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζό-
 μενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ
 βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὑμνοῖς αὐ-
 τόν, ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τὸν φοβερόν τοῖς Χερουβίμ, καὶ θαυμαστὸν τοῖς
 Σεραφίμ, καὶ τοῦ κόσμου ποιητὴν, Ἱερεῖς καὶ δοῦλοι,
 καὶ πνεύματα δικαίων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύ-
 ματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζομεν·
 Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

* Κάμινον πάλαι, πυρὶ φλεγομένην, θεοσεβεῖς ἐπάτησαν
 Παῖδες· οὐ γὰρ φόβῳ ὑπέϊξαν τυραννικῷ, ἀλλὰ πόθῳ μάλ-
 λον θεοσεβείας, πυρσοῦμενοι ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
 ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Παῖδες ἐκραυγάζον, ἐν καμίνῳ δροσισθέντες· Ἡ

κτίσις εὐλογείτω τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ δημιουργήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὡς Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων.

Τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ τῆς τῶν πάντων οὐσίας αἰτιον, Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν, καὶ δεξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ παντος Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὑμνεῖτε λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Θ´.

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντε-
χνήμωνι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείραν-
δρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον
τοῦ ἀπείρου, Πλαστουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄσπρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει βροτῶν ;
Ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μὴ θαυμάσει γηγενῶν ;
Διὸ σε αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μήτηρ Θεοῦ, καὶ Παρθένος τίκτουσα, καὶ παρθε-
νεύουσα πάλιν οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκα-
ταβάσεως ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, κατα-
ξιωθεῖσάν σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν εἰ πλατυτέρα, ὡς τὸν
ἄναρχον Λόγον, ἄσπρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκω-
μένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σὲ
αἰεὶ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ,
Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀνυμέλποντα.

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡ-
μῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὡ-
δὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ
μόνῳ Δεσπότη.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν θαλάσῃ
Ἐρυθρᾷ, τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι
δεδοξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι, τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι μόνος ἐνδοξῶς δεδοξασται.

Ἄσωμεν ὡδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας,
τοῦ Φαραὼ ῥυσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ,
καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδηγήσαντι ὅτι δεδοξασται.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ εἶδεν ἥλιος
γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο· ἀλάστορα ἐχθρὸν τὸ ὕδωρ κα-
τεπόντισε, καὶ ἄβατον διήλθεν Ἰσραὴλ· ὡδὴ δὲ ἀνε-
μέλπετο· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδοξῶς γὰρ δεδοξασται.

Θάλασσαν ἐπήξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι, τὸν ἀλα-
ζόνα Φαραῷ, καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ
εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος, βοῶντας· Ἄ-
σωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὡδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πο-
λέμοις κραταίῳ.

Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ἐλυτρώσω Κύριε, τῇ δεξιᾷ
σου τῇ κραταίᾳ· ὡς ἐκείνον ἔσωσας, νυν ἡμᾶς διάσωσον.

Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσῃ, τὴν τυραννίδα Φαραῶ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ ξηρᾶς ὁδηγήσαντι, ἄσωμεν Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι, τὸν Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Υἱὸν διοδοεύσας ὡσεὶ ξηρᾶν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἄθρόον πάλαι θάλασσαν, Ἰσραὴλ ὡς ἐν ἐρήμῳ, ποδὶ κερκονιαμένῳ, διελθὼν ἐβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ κραταίῳ ἐν πολέμοις, ἄσωμεν ἄσμα καινόν.

Ἐν Ἐρυθρᾷ Φαραῶ, σὺν ἄρμασιν ἐβύθισας, καὶ τὸν λαόν, διὰ Μωσέως ἔσωσας, ἄδοντά σοι Κύριε, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ.

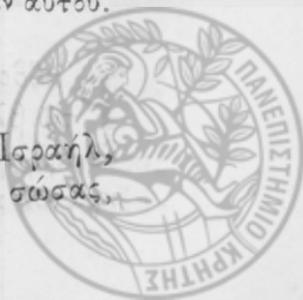
Ὁ παράδοξον ἐν θαλάσῃ, τῷ λαῷ κατασκευάσας ὁδόν, τὴν οὐρανῶν ἡμῖν, πορείαν ἐπίβατον πείησον, ἵνα καινὴν ᾠδὴν ἄσωμέν σοι Κύριε.

Προφητικῶς ὁ Θεόπτης, τῆς Θεοτόκου τὸν τύπον κατοπτριζόμενος, ἀβρόχοις ποσὶ, τὸ ἐρυθραῖον διεπορθλεύσατο πέλαγος, καὶ σκιρτῶν ἀνεβόα· Ἄσωμεν ἐπινίκιον ὕμνον τῷ Κυρίῳ, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ θαυμαστῷ μεγαλεῖα προσάξωμεν· καὶ μεγαλοπρεπῶς σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτω, γῆ καὶ οὐρανὸς τρανῶς τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Ω Δ Η Β'.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ διαγαγῶν, καὶ θρέψας καὶ σώσας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς, ἐλευθέρωσας Φαραῶ.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθιερώσας ἀρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὄλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δούς τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχήν.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, δίχρα ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόνηθρωπος.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος, καὶ ἀγαθὸς ἐν οἰκτιρμοῖς, ὁ λυτρούμενος λαὸν ἐκ πλάνης, καὶ δουλείας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὁ διασχίσας τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ῥάβδῳ Μωσαϊκῆ, καὶ διαβιβάσας τὸν λαόν, καὶ ὀδηγήσας αὐτόν, καὶ διαθρέψας αὐτόν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ εἰσαγαγὼν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος.

Οὐρανοὺς ὁ ἐκτείνας, καὶ τὴν γῆν θεμελιώσας Χριστέ, πρόσχεε τῇ δεήσει μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου τὸ θαυμαστόν, ἐπεκαλεσάμην φιλόνηρωπε.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον γλυκύτερα τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, μάθετε βοᾶν, λέγει Κύριος.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἰερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθη, ἕξλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Ὁ στερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ τῶν ἐντολῶν σου στήριζον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλόανθρωπε.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου καὶ δύναμις σου· σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξά-

ζειν σε Ζωοδότα, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὰ πνευμά μου.

Τὸν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ ψυχὴ μου, καὶ καυχάσθω λέγουσα· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἐστηριγμένον ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ὁ Ἐπὶ ταύτην οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, εἰπὼν Κύριε, διάσωσόν με βοῶντα· Σὺ εἶ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, καὶ ἐν σοὶ ἐστήρικται τὸ πνευμά μου.

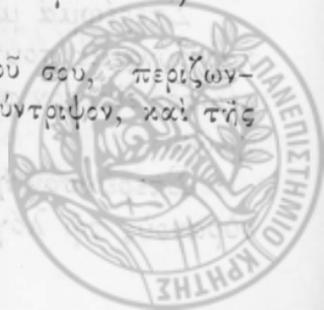
Ὁμοίωσόν με Χριστὸς νοητῶς τῷ ὄρει τῆς Σιών, ὑψώσας καὶ στερεώσας, τῇ ἐπὶ σοὶ πεποιθήσει, καὶ καταστάξας τῇ δρόσῳ τῆς χάριτος φιλόανθρωπε.

Ὁ στερεώσας Δόγε τοὺς οὐρανοὺς λόγῳ, στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, εἰς τὸ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στερέωσόν με Κύριε δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ δώρησαί μοι καρδίαν καθαρὰν, ἵνα ἐν σοὶ καυχῶμαι Ἀγαθέ.

Στερέωσόν με Κύριε, τὴν ἀσθενειάν μου γινώσκων, καὶ χειρὰ μοι ἔκτεινον ὡς παντοδύναμος.

Σύνταξόν Κύριε, τοῖς δυνατοῖς τοῦ λαοῦ σου, περιζωνύων δύναμιν, κατὰ τὰ τόξα πολεμίων συντριψόν, καὶ τῆς πτωχείας μου τὸ κέρασ ὑψώσον.

Ω Δ Η Δ'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀρρήτω βουλῇ, Θεὸς ὢν αἰδῖος, ἐκ τῆς Παρθένου προήλθες σαρκωθεὶς. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου Κύριε.

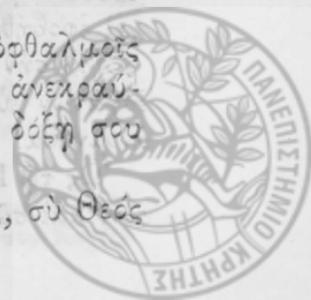
Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δυνάμιν.

Ἐπέβης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσί σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν, ἐκ Παρθένου σε Λόγε σαρκούμενον, μελωδικῶς ἀνεβόα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεῖδε Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν· ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει ὁ Θεός· δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δυνάμις, σύ Θεός

μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικὸς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ἄββακούμ Προφῆτα, τί κράζεις ; τί ἰδὼν ἐξέστης ; Ἐκ Θαιμάν σε ἤζοντα τὸν Θεόν, ὄρων πεφόβηται.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὴν ἄφατόν σου οἰκονομίαν, καὶ ἐδόξασα Λόγε τὴν συγκατάβασίν σου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. ὅτι ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, καὶ τὰ σύμπαντα Σωτήρ, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη.

Ἐκ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπορεύοντο· Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβύων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁ θεοφόρος Πνεύματι ἀγίῳ φωτισθείς, Προφῆτης Ἀββακούμ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου ἔλευσιν, προκατιδὼν ἀνεβόα· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι, τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐρανοὺς ἐκάλυψε Χριστέ ἡ σὴ ἀρετὴ, καὶ τῆς σῆς αἰνέσεως πεπλήρωται τὰ σύμπαντα.

Σοῦ τὴν ἄχραντον ἔλευσιν Χριστέ, προθεωρῶν ὁ Προφῆτης Ἀββακούμ, ἐβόα σοι σὺν τρόμῳ· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, ἦν πρὸ αἰῶνων προφύρισας, καὶ ἐπ' ἐσχάτων εὐδόκησας, τελέσαι Κύριε, εἰσακήκοα, καὶ φόβῳ ἀνύμνησα.

Ὡς τῷ Πέτρῳ χειρα ἐκτείνας εἰς βοήθειαν, καμὲ ἐλέησον, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ω Δ Η Ε'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἴνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐνάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαῖον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομαζόμεν.

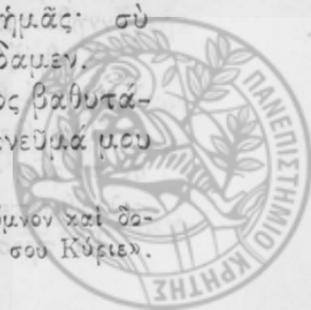
Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσία φαιδρῶνας τὰ πέπρατα, φώτισόν με τῷ ὄρθρῳ, τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε (1).

Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου· ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὀδηγήσον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης λυτρούμενος, ὀρθρίζειν ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά μου

(1) Ἐν ἐνόις μετὰ τὸ φώτισόν με κεῖται «πρὸς ἕμνον καὶ δοξολογίαν σου Κύριε» ἢ «πρὸς ὄρθρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε».

δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας, τῶν σῶν προσταγμάτων Χριστέ.

Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἐπὶ τὴν ψυχάλωτον ὁδὸν αἰεὶ πλανώμενον, τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου Κύριε, ποδηγῶν με ἐν τῇ τρίβῳ, τῶν ἐντολῶν σου καθοδήγησον.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Ἀγαθὲ φωτός, καὶ εἰρήνης χορηγέ, τοῦ σκότους με καὶ πολέμου ῥῦσαι τῶν παθῶν, ὀρθρίζοντε Χριστέ πρὸς τὴν σὴν αἴνεσιν.

Ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίας ἡμέραν, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου Χριστέ, ἐλλαμπθεῖη πρὸς ὄρθρον ἡ αἴνεσίς σου, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός· ἔλεος παράσχου μοι.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς τὴν σὴν ὑλνωδίαν, διότι φῶς καὶ εἰρήνη τὰ προστάγματά σου.

Ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεός, τὸν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀφράστως, καὶ ἐγείραντα κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ὄρθρίζοντες πρὸς σέ τὸν φιλόανθρωπον, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστέ ὁ Θεός· δώρησαι ἡμῖν τὰ ἔλεή σου.

Ὅτι Θεὸν ἄλλον Ἀγαθὲ πλὴν σου οὐ γινώσκωμεν, πρὸς σέ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Τὰ προστάγματά σου φωτισμὸν Χριστέ ὁ Θεός, ὡς ἀ-

γαθὸς ὑπέδειξας· διό σοι φωτοδότα, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.
δόξαν ἀναπέμπομεν.

Τῷ σὺ φωτὶ αὔγασόν μου τὸν νοῦν, ὁ Θεὸς δέομαί σου,
ἵνα τὴν πολλὴν σου ὑμνήσω, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἀγαθότητα.

Ω Δ Η Γ'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς σταυ-
ροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύ-
που σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
φωτίσαντος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

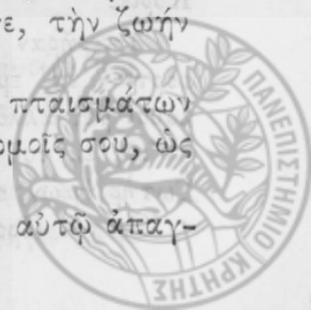
"Αβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταγιγίς με
ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνῶθει ἀπογνώσεως·
ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ
Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου·
καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ
ἐβόησα· καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς Σωτηρίας μου.

Πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ βυθοῦ
ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν
μου ὡς φιλόανθρωπος.

Συνεχόμενον δάξαι με φιλόανθρωπε, ἐκ πταισμάτων
πολλῶν, καὶ προσπίπτοντα ταῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς
τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-

γελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, σῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλόανθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγγνε Κύριε.

Ἀπέριψας εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ εἶδον τὰ θαυμάσιά σου Κύριε.

Ἐκ κοιτίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ὁ ἐν Ἰσαὰκ τὸ πάθος προγράψας, καὶ ἐν Ἰωνᾷ ταφὴν προτυπώσας, καὶ ἀνάστασιν πᾶσιν παρέχων, σοὶ βοῶμεν σὺν τῷ Προφήτῃ· Ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ἀνάγαγε, εὐσπλαγγνε Κύριε.

Ἵπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου αἱ ἀνομίαι μου· ὡς βαρὺ φορτίον ἐπ' ἐμὲ βαρυνθεῖσαι, εἰς ἀπογνώσεως βάθη καθέλουσί με, ἀλλὰ πρὶν βυθισθῆναι Κύριε σῶσόν με.

Ὡς ἐκ τοῦ κήτους ἐλυτρώσω τὸν Προφήτην μου, καὶ Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων λύτρωσαι.

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, τοῦ κήτους ἀνήγαγες ὁ Θεός,

οὕτω ῥῦσαι με ἐκ θήρας τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ σῶσον με Οἰκτίρμον ὡς πολυέλεος.

Ω Δ Η Ζ'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλό-
νισε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς·
ὄμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης,
οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύ-
ματι, πυρὶ συνόντες ἔφαλλον· Ὁ ὑπερῦμνητος, τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ, ποτὲ ὁ τύραννος κάμινον ἔστησε,
πρὸς τιμωρίαν τῶν θεοφόρων, ἐν ἧ οἱ τρεῖς Παῖδες ὑ-
μνολόγουν ἓνα Θεόν, καὶ τρισσῶς ἀνύμνουν λέγοντες·

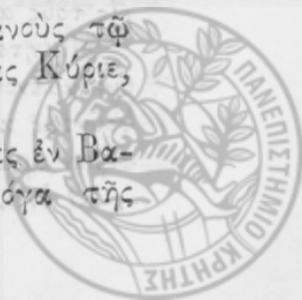
Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι
ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ
ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔφαλλον· Εὐλογητὸς
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ
τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανοὺς τῷ
λόγῳ στερεώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε,
ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα-
βυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς

καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανόλεθρον δύναμιν σθέσαντες, μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίαι ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἶ καὶ αἰνετὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Παῖδας ὀροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ παρθένον φυλάξας μετὰ τόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς ὄροσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι, εἰκόνι χουστῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου πυρὸς ὀροσιζόμενοι, τὴν ὥδῃν ἀνέμελλον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ φλογιζομένη, ἔδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασία, οἱ Παῖδες δὲ ἐψάλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀποβλεψάμενος ὁ τύραννος τοῦ τετάρτου, τὴν μορφήν ἔλεγε τοῖς μετ' αὐτοῦ· Τρεῖς ἐβάλομεν ἐν τῇ φλογί, νῦν δὲ τέσσαρας ὀρῶ· τοῦ ἐνὸς ἡ μορφὴ ἐξιστᾶ μου τὸν νοῦν, ἐκπλήττει μου τὸν λογισμόν· τῶν τριῶν ὁ χορὸς ὑμνεῖτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μιμητὰς τῶν τριῶν σου Κύριε Παίδων, ποιεῖ ἡμᾶς, ἀνθισταμένους πρὸς ἁμαρτίαν, καὶ τὸ πῦρ τῶν ἡδονῶν πατοῦντας καὶ ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς Παῖδας διασώσας, εὐλογητὸς

εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰῶν Παίδων ἐν καμίνῳ βληθέντων, θεασάμενος ὁ τύραννος, τοῦ τετάρτου τὴν μορφήν, ἐν εἶδει Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ, σὺν αὐτοῖς ἐκραύγαζεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω Δ Η Η'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάνα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς ὄρσπον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον. Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

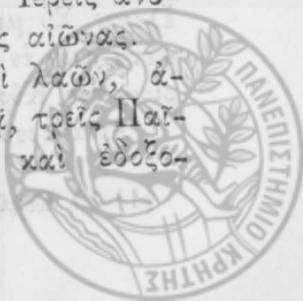
ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀσεβείας ὄργανα ἄλιον μέλος, εὐσεβείας δὲ αἱ θεόφθογγοι ἐκελάδου φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων καὶ λαῶν, ἀπειρῶν προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεληρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἔδοξολόγου εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γε-
γονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι
Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ
καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, (1) καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς
θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεῖ
ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα
κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσι στρα-
τιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

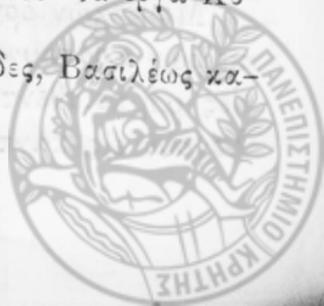
Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ
τῶν Ἀγγέλων ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ
τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
ριον ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Αναρχος Θεὸς Λόγος, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βάπτισμα, ἐτέλει
τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τῷ Προδρόμῳ
ἔλεγε· Σὺ με βαπτίζεις ὕδατι, ἀλλ' ἐγὼ δέ σε ἐν Πνεύματι,
μετὰ τῶν ἐν πίστει βοώντων μοι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

*Ἀπαγορεύοντες χρυσολατρείαν οἱ Παῖδες, Βασιλέως κα-

(1) Ὁ Εἰρημὸς οὗτος παύει ἐνίοτε ἐνταῦθα.

τεφρόνησαν· ἐγνώρισε γὰρ αὐτοὺς τὸ πῦρ δούλους θεῖους, καὶ ἐνετράπη βοῶντας· Ὑμνεῖτω ἢ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκκαύσατε τὴν καμίνον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῆ, ὁ τύραννος ἔφη τοῖς Χαλδαίοις· τὸν Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ, ἐμβάλετε αὐτοὺς ἐν αὐτῇ· οὔτινες τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ οὐ προσεκύνησαν, ἀλλ' ἔλεγον· Ἡμεῖς Θεὸν ἔχομεν ἐν οὐρανοῖς, ὃν λατρεύομεν, καὶ προσκυνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν καμίνῳ χορείαν ἔστησαν Νεανίαί, τὴν ἐναρμόνιον τᾶξιν διεξιόντες, τῆς κτίσεως προθέντες δοξάζειν, τὴν παντουργικὴν σοφίαν, Χριστὸν ἀναμέλποντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖ σε πᾶσα ἡ κτίσις Κύριε· ἐδοξολόγησάν σε οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις σὺν τοῖς Παισὶ· καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουσαλήμ ἡγιασμένης εὐγενεῖς ὄντες Παιῖδες ἐδείχθησαν, οἱ τῶν ἐν αὐτῇ θεῶν θρησκευμάτων, μὴ λαβόντες λήθην ὀλόλιθον, τὸ Βαβυλώνιον πῦρ ἐν αὐτοῖς εὐσεβοῦσι προξενήσαντες, ἐν ᾧ δροσισθέντες ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

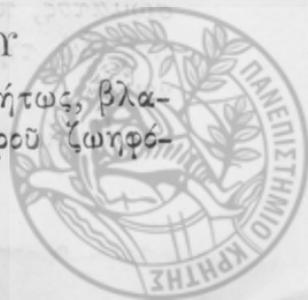
Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων γεννηθέντα, καὶ ἐκ Μητρὸς ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθέντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγέλων, ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ω Δ Η Θ'.

ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως, βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωφ-

ρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήρηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ

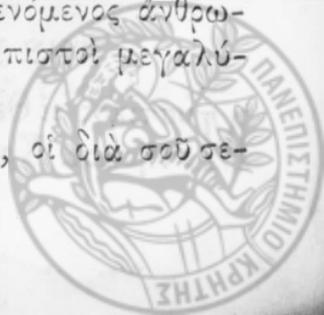
Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιία· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη. Διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρώτερα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σε-

σωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Μεγαλύ ομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγαλύνομέν σε τὴν πανάμωμον, Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ἧ ἐπεσχίασε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως, τὸν Δημιουργὸν συλλαβοῦσα καὶ Κύριον, καὶ πύλη σωτηρίας τῷ κόσμῳ γέγονας· διὸ σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα, τοῦ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

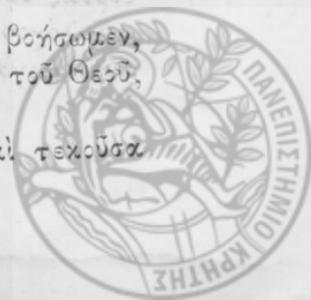
Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν. πᾶσαι γένεαί μακαρίζομεν· σωματικῶς γὰρ ἐνώκησεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς Θεότητος.

Τὴν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξαμένην ἐν τῇ γατρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐν εὐφροσύνῃ πάντες, τῇ Παρθένῳ τὸ Χαῖρε βοήσωμεν, ἡ κεχαριτωμένη Μαρία θεόνυμφε, σὲ ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, οἱ πιστοὶ ἅπαντες ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Ἡ ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, καὶ τεκοῦσα

τὸ φῶς τῆς οἰκουμένης, Κεχαριτωμένη χαῖρε· ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν ἀφλεκτον βάτον, ἣν προεώρα Μωϋσῆς, ἀκαταφλέκτως καισμένην ποτέ, τῷ τῆς Θεότητος πυρὶ, ὡς ἀφλέκτως κηύσασαν τὸν Κύριον, σεσαρκωμένον Θεόν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὴν πλατυτέραν τῶν οὐρανῶν Θεοτόκε, καὶ φωτεινότεραν τοῦ ἡλίου, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

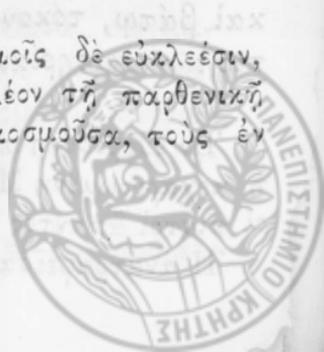
Σιγάτω αἰρετικῶν τὰ στίφη, τῶν μὴ κυρίως Θεοτόκον ὁμολογούντων· σὲ γὰρ ἄνωθεν οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, Μητέρα γενέσθαι Θεοῦ, καὶ μεσίτην τοῦ γένους ἡμῶν· διό σε Παρθένε μεγαλύνομεν.

Σωματώσεως θείας, ὄργανον Παρθένε γέγονας, καὶ τῆς τοῦ Λόγου πρὸς τὴν ἐκ σοῦ σάρκα μίξεως νυμφῶν· ἠνωμέναις γὰρ οὐσίαις, διπλαῖς ἐνεργείαις, καὶ θελήσει δεικνύμενον τέτοκας· ὃν ὕμνουντες σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τὸν ἀόρατον μορφῇ θεϊκῇ δεξαμένη, ἀπειρόγαμε Παρθένε καὶ Μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

Τὸν Ληστὴν μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ὁμολογῶν σε κραυγάζω σοι, ἕνα τὸν ἐκ Πατρός, καὶ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα, καὶ δι' ἐμὲ γεγονότα κατ' ἐμέ. Ἄλλ' ὡς φῶς νοερὸν Ἥλιε, ἀμνημονήσας τῶν κακῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου, ὅταν κριτῆς Κύριε, καθίσῃς ἐπὶ θρόνου.

ὦ παρθενίας ἀκρότης Θεοτόκε· ψαλμοῖς δὲ εὐκλειέσιν, ἑορτὰς ὑψοῦσα χαρίτων σου, καὶ νῦν πλέον τῆ παρθενικῆ τοῦ λόγου σου μνήμη, φωτίσει μυστικῆ κοσμοῦσα, τοὺς ἐν αὐτῇ μεγαλύνοντας.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η

Ὡδή Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ια'.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Α ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. Ἰπ-
πον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς
μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

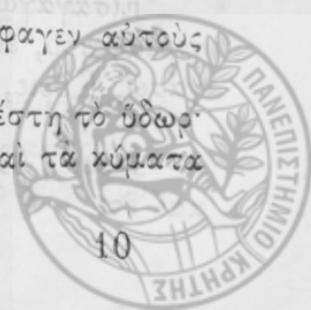
Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν
εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατε-
πόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ
λίθος.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ
σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς
δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὄργην σου, κατέφαγεν αὐτούς
ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ·
ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη καὶ τὰ κύματα
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

Ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῆς ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνας ἔλαβον κατοικοῦντες Φιλιστιεῖμ.

Εἰς Στίχους η'.

Τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

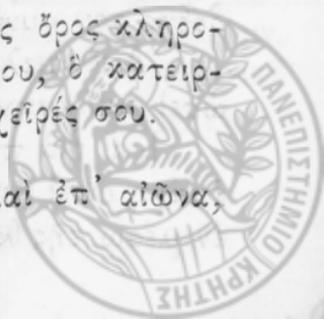
Εἰς στίχους ς'.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς στίχους δ'.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ἰστέον ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβά-
ταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος
τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθη-
σαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α

Ἰστέον ὅτι ἡ β'. ᾠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν
μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ· μετὰ δὲ τὴν πρώτην,
στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια λέ-
γωμεν ἐνὶ ἐκάστῳ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ᾠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομ. Κεφ. λβ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις ᾠδὴ Μωσέως

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ρή-
ματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθειγμά μου καὶ
καταβήτω ὡς ὀρόσος τὰ ρήματά μου, ὡς ἕμβρος ἐπ'
ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

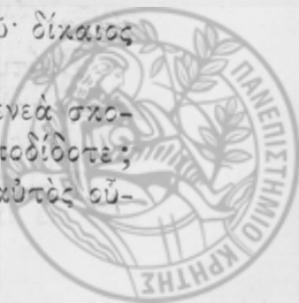
Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύ-
νην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος
καὶ ὀσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέχνα μωμητά· γενεὰ σκο-
λιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδουσι·

Ὅστις λαὸς μωρός, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὐ-

τός σου Πατήρ ἐκτίησάτό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε.

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὲ ἔτη γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὄρια ἔθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ.

Αὐτάρχησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτόν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτόν, καὶ διεφύλαξεν αὐτόν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσιὰν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

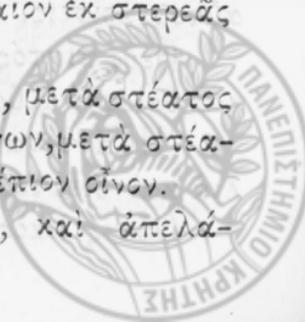
Κύριος μόνος ἤγειν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτούς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν. υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπέλά-

κτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

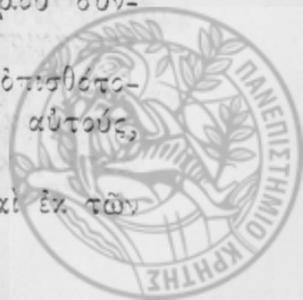
Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζήλωσω αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω παροργισῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὄρεων.

Συναῶξω εἰς αὐτούς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συνετελέσω εἰς αὐτούς.

Τηχόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνιάτος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξῶθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καὶ ἐν τῶν

ταμειῶν φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ
καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὄργην ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι
καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν·
Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή· καὶ οὐχὶ Κύριος, ἐποίησε
ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔ-
στιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα
χρόνον.

Πῶς διώζεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι
μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος
παρέδωκεν αὐτούς;

Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ
δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν,
καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐ-
τῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς ὀρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπί-
δων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ
ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ,
ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας
αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς

δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότης ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποιθείσαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ἦν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βογηθράτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὅς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

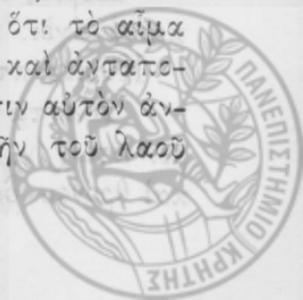
Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ κύτου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η

Πρόσευχή Ἐννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
Α'. Βασιλ. Κεφ. β'.

Θεὸν γεραίρει Στεῖρα τίκτουσα ξένως·

Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, ἠὺφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἅγιος πλὴν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξελητέω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

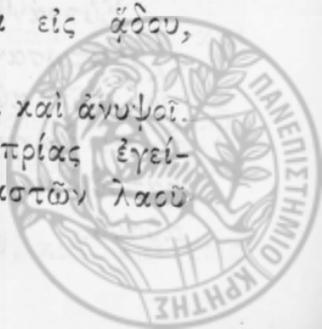
Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἄνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους η'.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη
δικαίου.

Ὅτι οὐκ ἐνισχύσει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐ-
τοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύ-
ριος ἄγιος.

Εἰς Στίχους ζ'.

Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ
καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ
καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν
τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους δ'.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν· αὐ-
τὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑ-
ψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

Προσευχὴ Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου. Κεφ. γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον·

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην·
Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

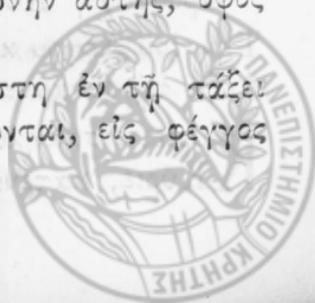
Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργίσθῃς Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ραγήσεται γῆ.

Ὁφονταὶ σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβίβῃ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὥδῃ αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η

Προσευχὴ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου. Κεφ. κς' 9.
Ἡσαίου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὅς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Εἰς στίχους η'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

Εἰς στίχους ε'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς στίχους δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ ὀρώσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η

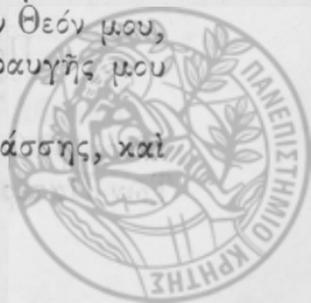
Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. β'. 2.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς, λέγων·

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου.

Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοῖσου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Εἰς στίχους η'.

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Εἰς Στίχους ς'.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Εἰς Στίχους δ'.

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεος αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ἠρξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

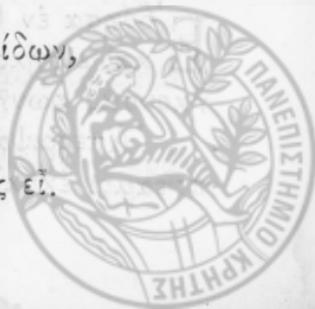
Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων,
Δανιήλ. Κεφ. γ'.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

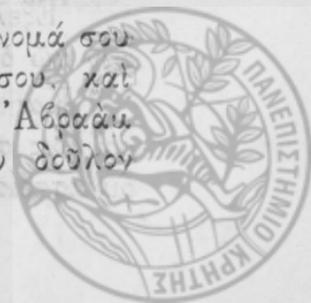
Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχὺνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, δι' Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ δι' Ἰσαάκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ἰς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἐθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.

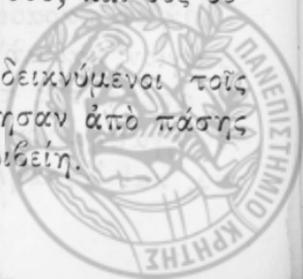
Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς.

Ἄλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήθησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρεταί τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα ὁρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουں, καὶ εὐλόγουں, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέοι.

Εἰς στίχους η'.

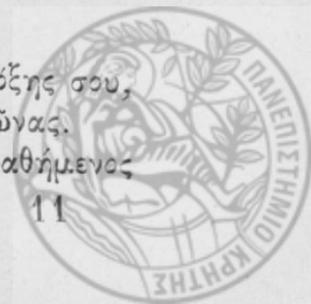
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους ς'.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους ὁ καθήμενος

ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς στίχους δ'.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας
σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ
ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η

Ἕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἢ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

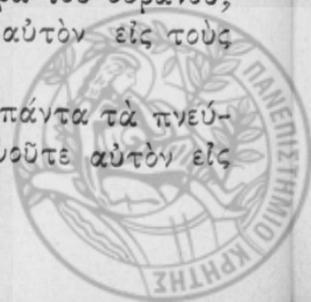
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑ-
μνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύ-
ματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὀρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχλαι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες, καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαι καὶ ποταμοί, κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

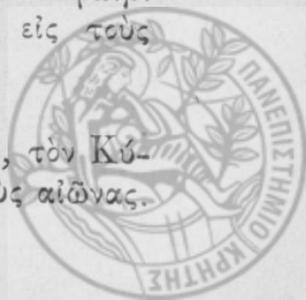
Εἰς Στίχους η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους σ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῆ καρδία. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἄνανία, Ἄζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η

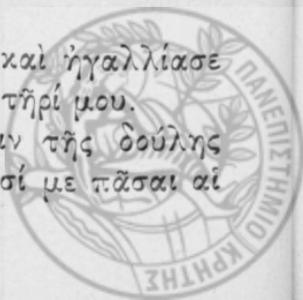
ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. α'. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη·
Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσά με πᾶσαι αἱ γενεαί.

“Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκᾶ. α΄. 18.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

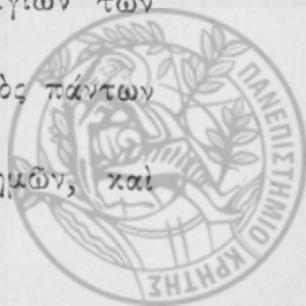
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαυίδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ’ αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους η'.

Ὁρκον, ἐν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους ε'.

Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφίσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολή ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει· καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΟΡΤΑΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΝΑΤΗΝ ΩΔΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ
Ναῶ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν χειρσὶ τῶν Ἱερέων.

ᾠχος δ΄.

Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξε-
πλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια
τῶν Ἁγίων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

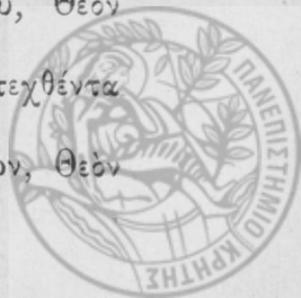
ᾠχος α΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξο-
τέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν
σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα
Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων, Θεὸν
προσκυνηθέντα.

Προφήτα δεῦρο πρὸς με, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφήτα ἄφες ἄρτι. καὶ βάπτισόν με θέλων· πληρῶσαι καὶ γὰρ ἤλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἄνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἡγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἤλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Δόξα

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

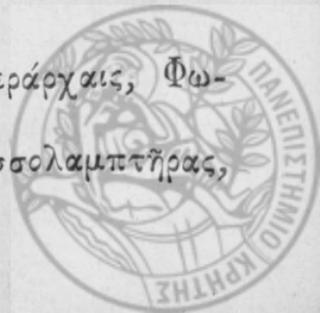
Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλεῖον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης ὑπέριλαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασιλεῖον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἦχος β'.

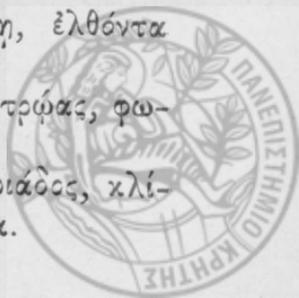
Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλιναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἔνδοξοτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῆς παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἔνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗΝ

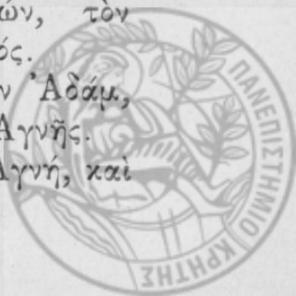
Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ πλαστοουργὸς ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν Βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ἐν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ Ναῶ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν· καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ ;

Ζήσας ἔτη Συμεών ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, ἀνεβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστική, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ Ναῶ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεών ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε Ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ Ναῶ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών ;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμφ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα Πατρὶ.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἀμαρτίαν κόσμου

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἄγνῃ Παρθένε χαίρει, καὶ πάλιν ἐρῶ χαίρει, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων, ταῖς Γυναιξίν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς ἐξ Ἰουδα λέων.

Ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐγειρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγειρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε, δεινῶς κεκρατημένους.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε
δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ
τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ

ᾠχος δ'.

Ἄγγελοι τὴν ἀνοδὸν τοῦ Δεσπότη, ὄρωντες ἐξε-
πλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην Θεο-
τόκον.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Πανάγνου, ὄρωντες
ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς τὰ ἄνω.

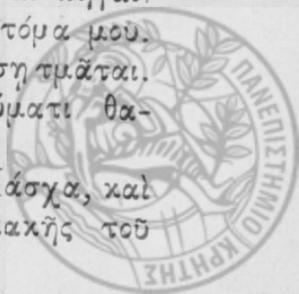

Ο Δ Η Γ Ι Α

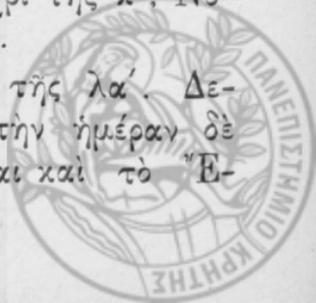
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

Κ Α Τ Α Β Α Σ Ι Ω Ν

- Α'. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ιδ'.
τοῦ αὐτοῦ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καί,
Στίβει θαλάσσης.
- Β'. Ἀπὸ τῆς ιε'. Ἰανουαρίου μέχρι τῆς θ'. Φε-
βρουαρίου, Χέρσον ἀβυσσοτόκον.
- Ἐάν δ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ συμπέσωσιν αἱ
Κυριακαὶ τοῦ Ἀσώτου, τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς
Τυρινῆς, εἰς μὲν τὴν πρώτην ψάλλομεν, Τὴν
Μωσέως ὠδὴν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, Βοηθὸς
καὶ σκεπαστής, εἰς δὲ τὴν τρίτην, Ὡς ἐν ἡ-
πεύρῳ πεζεύσας.
- Γ'. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς.
Τῇ Α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.
Τῇ Β'. Δ'. καὶ Ε'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Τῇ Γ'. Ὁ θεϊότατος προετύπωσε.
- Δ'. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Ὑγρὰν διοδεύσας.
- Ε'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων, Ὠφθησαν αἱ πηγαί.
Ζ'. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
- Η'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, Τμηθεῖσθαι τὰ ἄνθρωποι.
Θ'. Τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, Κύματα θα-
λάσσης.
- Θ'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ
μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ

- Τυφλοῦ, ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Ἄναστασεως ἡμέρα.
- Γ'. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Θάλασσαν ἐπηξας.
- ΙΑ'. Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, Τῷ σωτῆρι Θεῷ.
- ΙΒ'. Ἐν τῇ Ἀποδ. τοῦ Πάσχα, Ἄναστάσ. ἡμέρα.
- ΙΓ'. Τῇ Πέμ. τῆς Ἀναλήψεως)
 ΙΔ'. Τῇ Κυρ. τῶν ἁγ. Πατέρ.) Θείῳ καλυφθεῖς.
- ΙΕ'. Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.
- ΙϚ'. Τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.
- ΙΖ'. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, Πόντῳ ἐκάλυψε, καὶ Θείῳ καλυφθεῖς.
- ΙΗ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, καὶ μέχρι τῆς κς'. Ἰουλίου Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
- ΙΘ'. Ἀπὸ τῆς κζ'. μέχρι τῆς λα'. Ἰουλίου, Χοροὶ Ἰσραήλ.
- Κ'. Ἀπὸ τῆς α'. Αὐγούστου μέχρι τῆς κα' Σεπτεμβρίου, ἐκτὸς τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.
- ΚΑ'. Ἀπὸ τῆς κβ'. Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς κ'. Νοεμβρίου, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
- ΚΒ'. Ἀπὸ τῆς κα'. Νοεμβρίου μέχρι τῆς λα'. Δεκεμβρίου, Χριστὸς γεννᾶται· τὴν ἡμέραν δὲ τῶν Χριστουγέννων συμφάλλεται καὶ τὸ Ἐσωσε λαόν.

ΟΙ ΑΙΝΟΙ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΑΥΤΩΝ

Εί μὲν ἐστὶ Κυριακή, ἢ Δεσποτικὴ Ἑορτή, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τό, Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα ἤχον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰ δ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτως.

ΨΑΛΜΟΣ ρμη΄. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

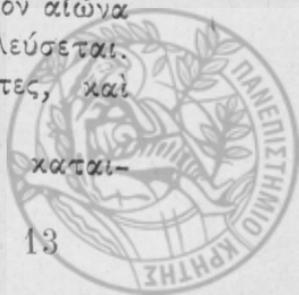
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγεννήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα,
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ
περωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέ-
τέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ
ὄνομα αὐτοῦ μόνου

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ'. 149.

Αῖσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν
Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

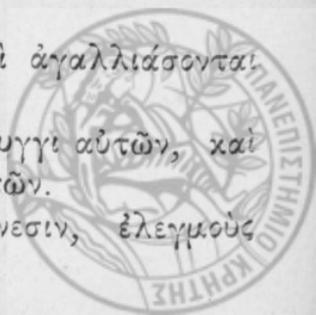
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμ-
πάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώ-
σει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ρομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς
ἐν τοῖς λαοῖς.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τῷ φῶς

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

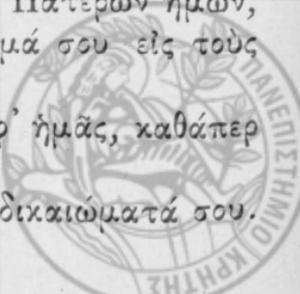
Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ τρίτου.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

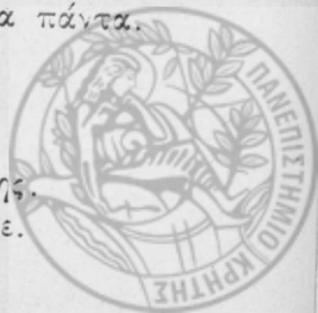
ΚΑΙ ΑΣΙΝΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεὶς ἐκ τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ὁ δοῦλός σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανῶθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ
Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σω-
ματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.
Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει.
Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.
Χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.
Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα.
Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαπτάζοντα πάντα.
Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαινῶν τὸν Ἥλιον.
Χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις.
Χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.
Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα γεγωνότερα φωνῇ· Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος, ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν, Τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, ἢ τοῦ Ἀγίου. Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή. ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἰῶνας, Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω·

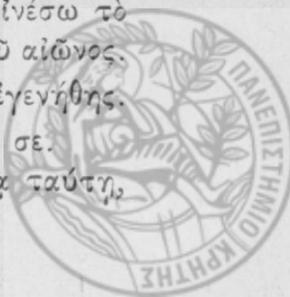
Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, ἕως τοῦ, Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα ὑπέρβηθι εἰς τό, Κύριε καταφυγή ἐγενήθης.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Εἶτα τὸ Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, μέχρι τέλους, καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἄλληλούια.

Γνωσὶν ἄγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένοσ ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Ἰῖδόν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις.

Χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον.

Χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός.

Χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα.

Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα.

Χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν.

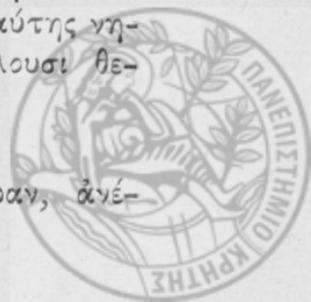
Χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσχίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδὴν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίξειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλούια

Ἐχουσα θεοδόχον ἡ Παρθένοσ τὴν μήτραν, ἀνέ-

δραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐ-
θύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλ-
μασιν, ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα.

Χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάθρων.

Χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἀρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν.

Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις.

Χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα.

Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία.

Χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώ-
φρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν,
καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν
σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη.

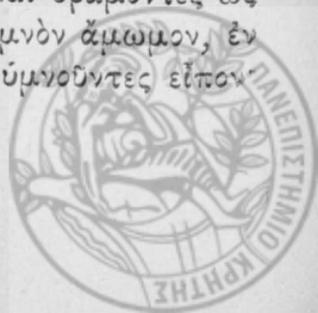
Ἄλληλούια.

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων
τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς
πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον, ὡς ἀμὸν ἀμῶμον, ἐν
τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνούντες εἶπαν·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ.

Χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον.

Χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.
 Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ.
 Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.
 Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.
 Χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.
 Χαῖρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα.
 Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον ἀνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ.

Χαῖρε, Ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ.
 Χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.
 Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα.
 Χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.
 Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.
 Χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.
 Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρωμένη θρησκείας.
 Χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.
 Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα.

Χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάπτουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης.

Χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων.

Χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα.

Χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν.

Χαῖρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει.

Χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε.

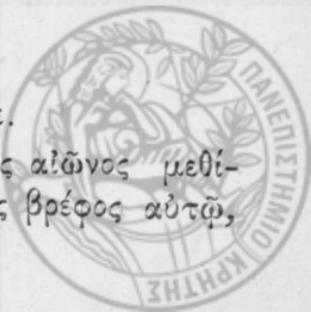
Χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥεεῖ μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῶ,

ἄλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξε-
πλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων·

Ἄλληλούϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γασ-
στρός, καὶ σιλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἄφθορον· ἵνα,
τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.

Χαῖρε, τὸ στέγος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα.

Χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί.

Χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις.

Χαῖρε, ἀπογεννώσα Λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις.

Χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας.

Χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐόνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν
νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς
Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος
ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδέως ἀ-
πὴν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκῆ,

οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα.

Χαῖρε, σεπτοῦ μυστηῖου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Λερουβίμ.

Χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα.

Χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα,

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις.

Χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθῆ Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας.

Χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιὰγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

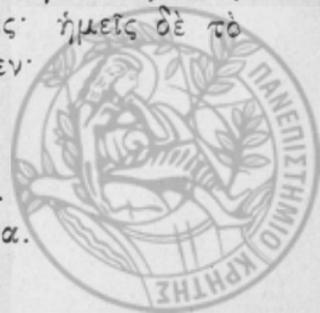
Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τό, Πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἰσχυτάς· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον.

Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα.

Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

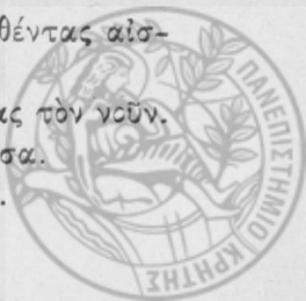
Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί.
 Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.
 Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα.
 Χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.
 Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα.
 Χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
 Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι.
 Χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.
 Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὄλων Κοσμήτωρ,
 πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων
 ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος, ὁμοίω
 γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἄλληλούϊα.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ
 πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρα-
 νοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκευάσέ σε Ποιητὴς Ἄχραντε,
 οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν
 διδάξας.

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.
 Χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
 Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως.
 Χαῖρε, χορηγὲ Θεϊκῆς ἀγαθότητος.
 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληθέντας αἰσ-
 χρῶς.
 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συλληθέντας τὸν νοῦν.
 Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα.
 Χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως.

Χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμυζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων.

Χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἵμνος ἅπας ἠττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ φάμμῳ ὠδὰς ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὔλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν Θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου.

Χαῖρε, βολὴς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα.

Χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον.

Χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν.

Χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.

Χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων ὁ πάν-

των χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες ὡς ἔμφυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκίῃσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου.

Χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μεΐζων.

Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσοθείσα τῷ Πνεύματι.

Χαῖρε θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον Ἱερῶν εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία.

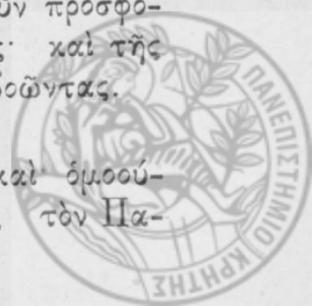
Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε Νύμφη ἀνούμφευτε.

ὦ Πανύμνητε Μητέρα, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον· δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης, λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμβοῶντας.

Ἄλληλούϊα.

Διὸ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν τὴν παναγίαν, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ζωοποιόν, καὶ ἀμέριστον Τριάδα, τὸν Πα-

ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΝ

Μ Α Ρ Ι Α Ν

Ζωὴν ἰδοῦσα
Ἄσωμάτων τε
Χορεὶ' ἐπλάγη
Ἀνθήσασάν γε
Ρυσαμένην σε
Ἴνιν πέλοντα
Ἄχραντε οὐκοῦν
Σώτρουσα δὴ ἔθι

Κυρίαν ξενοτρόπως
Ράβδον ὡς ἅπανα
Ἦσε χαρᾶ καὶ φόβῳ
Σῶ τόκῳ ὦ Μαριάμ
Ἵπ' ἀρᾶς πάντ' ἔθνεα
Δοῦλα Σατάν πρὶν κέαρ
Ἐλπὶς οὔσα ἰθύναι
Ἰκέτην σὸν Κυρία.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

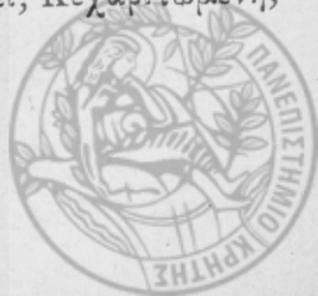
Ὡ Μαριάμ Θεοτόκε, ἅπανα ἡ χορεία τῶν Ἄσωμάτων, ἰδοῦσά σε τὴν ράβδον τὴν ἀνθήσασαν ξενοτρόπως τὴν κυρίαν ζωὴν, ἤγουν τὸν Χριστὸν (κατὰ τό, Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια, καὶ ζωὴ ἐνυπόστατος) λίαν ἐπλάγη ὑπὸ τοῦ φόβου, καὶ ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἤσε τῷ σῶ τόκῳ, ἤγουν τῷ σῶ Ἰῶ ὕμνει, καὶ ἔφαλλον ὡς ἐν τῷ σπηλαίῳ τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Σέ φημι, τὴν Μαριάμ τὴν ρυσαμένην πάντα τὰ ἔθνη

τέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν ἐν Τριάδι ἀνερμήνευτον Θεότητα, λατρευτικῶς ἀνυμνοῦντες, εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν. Σὲ τὴν πανάχραντον, πανακήρατον, πανάσπιλον, πανάφθορον, πανύμνητον, παντάνασσαν τῆς κτίσεως τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, Μητέρα καὶ Παρθένον ἀληθῶς κηρύττομεν ὡς μεσίτριαν δὲ τοῦ παντὸς κόσμου σὲ πιστῶς δοξάζομεν, καὶ μετὰ τοῦ Γαβριὴλ σοὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μεὰ σοῦ· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ετεκες· διό σε ἀκαταπαύστως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υ Μ Ν Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἐγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἡγιασμένε Ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθεῖκόν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

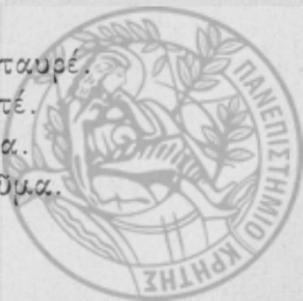
Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα.
 Χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.
 Χαῖρε, Εὐλον ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρέ.
 Χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.
 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον.
 Χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.
 Χαῖρε, κρατὴρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως.
 Χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.
 Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις.
 Χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.
 Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ θαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῆ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἄλληλούια.

Γνωῖσιν ἄγνωστον πρῶην ἡ Βασίλισσα γνωῖσα, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημείου.
 Χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.
 Χαῖρε, θησαυρός, ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος.
 Χαῖρε, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.
 Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ.
 Χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.
 Χαῖρε τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα.
 Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.
 Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον.

ἀπὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τὰ ὑπάρχοντα πρότερον δε-
δουλωμένα κατὰ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ
Σατὰν καὶ δολίου δράκοντος· τὸ λοιπόν, ὦ Ἀχραντε
Κυρία Παρθένε, ἤγουν κυρίως, σὺ ἡ ὑπάρχουσα ἐλπίς
πάντων τῶν Χριστιανῶν, ἐλθὲ σώσουσα τὸν δε δη-
λονότι τὸν στιχουργήσαντα τοὺς ἰάμβους, καὶ ἴθυον
αὐτὸν τὸν σὸν ἱκέτην Ζαχαρίαν τὸν Ἰερέα εἰς εὐθείας
ὁδοῦς.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΗΤΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ
ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ
ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

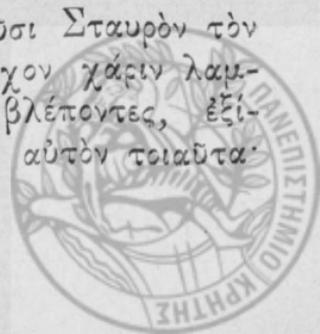
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ

Ὡ^ς τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε σὲ προ-
σκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι
τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ὄπλον
ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπε τῇ σῆ χά-
ριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄγγελοι οὐρανῶθεν ἀοράτως κυκλοῦσι Σταυρὸν τὸν
ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμ-
πρῶς παρεχόμενον νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξί-
στανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τειαιῦτα·
Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ.
Χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρὲ ἀπορούντων προστάτα.

Χαῖρε, στερεὲ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Εὐλου ἐπιδέδεικται τότε πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἄφωνόντε καὶ νεκρὰν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλει οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ἐχουσα ἡ Ἐλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δέ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρόν· ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον.

Χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτὴρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχειμάστος.

Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα ὡσπερ θῦμα τὸν Χριστόν.

Χαῖρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις.

Χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνῶρισμα.

Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμά.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐλογία.

Χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Ζῆλον ἐνόσθεν θεῖον ἡ Ἐλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὔρε σπουδαίως τὸν ἐν γῆ κρυπτόμενον Σταυρόν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι· ὃν ὕψωσε, καὶ

Χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.
 Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας.
 Χαῖρε, φλόξ καθάπερ ὁ φλέγων τοὺς δαίμονας.
 Χαῖρε, σκηπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ.
 Χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου σταυροῦ.
 Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων.
 Χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.
 Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον.
 Χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.
 Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι.
 Χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψάλλειν.

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας φῶς ἐπὶ πᾶσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἄδη ἐφώτισας τοὺς λάτρω κειμένους· πυλωροὶ δὲ ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροὶ πεπτῶκασιν· οἱ τούτων δὲ ρυσθέντες, νῦν ὄρωντες τὸν Σταυρόν, βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων.

Χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἢ κένωσις.

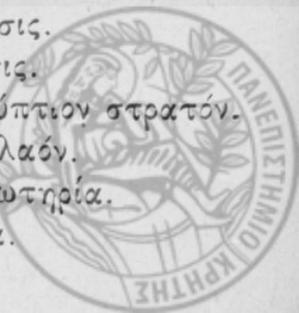
Χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἢ ἀπόλυσις.

Χαῖρε, ράβδος ἢ ποντίσατα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν.

Χαῖρε, αὖθις ἢ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμφυχον Εὐλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία.

Χαῖρε, εὐσμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι.

Χαῖρε, σφραγίς ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα.

Χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδοθῆς ὡς ῥάβδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διό περ κατεπλάγη σου, Σταυρέ, τὴν δυναστείαν κράζων·

Ἄλληλούια.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δοὺς πάλαι, Σταυρῷ ἐθελοντὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶντες ἅπαντες νῦν βοῶμεν.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων.

Χαῖρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα.

Χαῖρε, μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί.

Χαῖρε, Εὐλὸν προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν τῇ γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία.

Χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις.

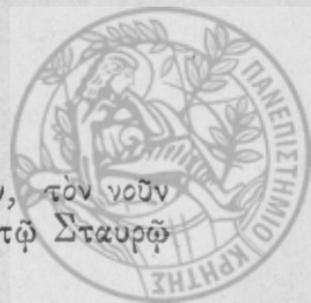
Χαῖρε, βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ.

Χαῖρε, Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Ἐένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιωμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ

ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἑλ-
κύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῶ βρωῶντας·

Ἄλληλούια.

Ὁλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μό-
νος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μη-
τρός, καὶ φανείς τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυ-
ρὸν καταδεξάμενος, ἐζώωσε τοὺς αὐτῶ βρωῶντας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον.

Χαῖρε, βαλθίς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα.

Χαῖρε, ἀπολυμένων μωρία καὶ σύντοιμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτόν.

Χαῖρε, ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν ταῖς ἄνω.

Χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράχισται.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλβος.

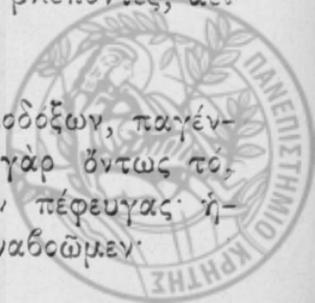
Χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον εὖχος.

Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ παμβέβηλος φάλαγξ,
καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἠσχύνθη, προσκυνούμενον
τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων μετὰ πόθου βλέποντες, αἰεὶ
δὲ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν·

Ἄλληλούια

Ρεύματα συνεστάλη λογισμῶν κακοδοξῶν, παγέν-
τος σου Χριστέ ἐπὶ ξύλου· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τό,
Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡ-
μεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν·

βλέπον τὸ πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

Ἡλιόμορφος ὤφθη ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ἀστέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, αὐγὴ νοητοῦ Ἡλίου.

Χαῖρε πηγὴ ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας ἀνάκλησις.

Χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ ἄδου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς.

Χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαῖεις τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκῆρυκτον κλέος.

Χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος.

Χαῖρε, πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης.

Χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

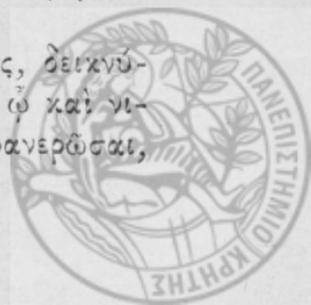
Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Θεοβράβευτον Εὐλὸν θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας. Καὶ ψαύοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῷ βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ἴδε φῶς οὐρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Εὐλὸν φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ τοιαῦτα.

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρύτου πέρας.

Χαῖρε, ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠνώθημεν.

Χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατηυγάσθημεν.

Χαῖρε· σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες.

Χαῖρε, σοὶ γὰρ προσφωνοῦμεν βοῶντες.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Ἕμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων τῷ
πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν
καὶ γὰρ ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρὲ τίμιε, οὐδὲν
τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται
Σταυρὸς ὁ ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αὐλον δέδεκται
φῶς, καὶ πρὸς γνώσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ
δὲ νῦν ὑψούμενον τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων.

Χαῖρε, ἀστήρ τὸν κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα.

Χαῖρε, ἡ βροντὴ τοὺς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς.

Χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπὲρ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη.

Χαῖρε, οὐπὲρ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν.

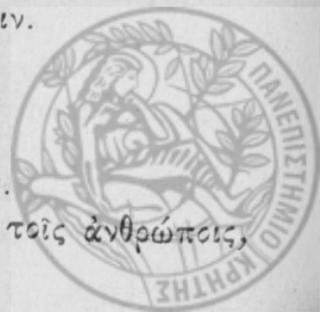
Χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐσταυρώθη.

Χαῖρε, δι' οὗ ἅπας κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις,

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος.

Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἢ ἄγνοια.

Χαῖρε, μαντιπύλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας.

Χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρὲ τοῖς πᾶσι σεβάσμιε.

Χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε, Σταυρὲ, ἰατρὲ τῶν νοσούντων.

Χαῖρε, αἰεὶ βοηθὲ τῶν βωόντων·

Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ,
κατῆλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη
Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ
καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων·

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε, ἀπόρ-
θητον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς κατασκευάσας σε Ποιητής, τάννυσι τὰς χεῖρας
ξένον ἄκουσμα! καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει·

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κληρουχίας.

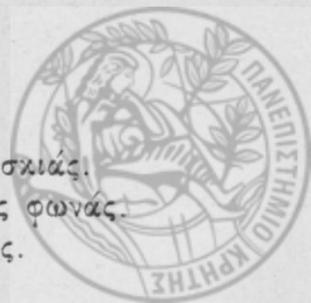
Χαῖρε, Ἀμαλήχ νοητὸν ὁ τροπούμενος.

Χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιάς.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας.

τάς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλεία πᾶσαν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σε Εὐλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκὶ ὁ δεσπότης τῶν ἄνω Δυναμέων, ἠγίασεν, ἐδόξατεν, ἐδίδαξε βοᾶν μοι ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητὴ ῥομφαία.

Χαῖρε, Ἄγιον ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα.

Χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καὶ διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν.

Χαῖρε, κράτος καὶ ὀχύρωμα Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος.

Χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε, παιδρὸν ἀπάντων ἀγλαΐσμα.

Χαῖρε, υἱῶν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία.

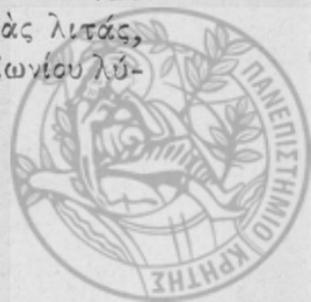
Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Ὡ πανύμνητον Εὐλον, τὸ βαστάσαν τὸν πάντων Ἄγιον ἀγιώτατον Λόγον, δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτὰς, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ ΩΡΘΟΛΟΓΙΟΥ

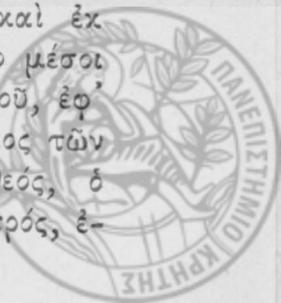
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΣ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Παράδοσις ἀρχαιοτάτη καὶ ἀψευδὴς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἱερῶν Πατέρων περὶ τοῦ. Πῶς πρέπει ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς καὶ Ὁρθόδοξος νὰ σφραγίσῃ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ εἰς τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον διὰ τῶν δακτύλων τῆς ἑαυτοῦ χειρός· καὶ τίνας δακτύλους χρῆσται νὰ ἐνώσῃ, καὶ τί ἄρα δηλοῦσιν οἱ αὐτοὶ δάκτυλοι.

Πρῶτον μὲν οὖν πρέπει ὁ εὐσεβὴς καὶ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς νὰ ἐνώσῃ τοὺς πρώτους τρεῖς δακτύλους τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρός, διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν παναγίαν Τριάδα, τούτέστι τὸν πρῶτον δάκτυλον καὶ τοὺς λοιποὺς δύο, ὅπου εἶναι σιμὰ εἰς αὐτόν, διὰ τῶν ὁποίων παρεμφαίνομεν καὶ φανερόνομεν καὶ τὴν ἰσοσητα, καὶ τὴν ἐνωσιν, ὁμοῦ καὶ τὸ ἀχώριστον τῆς αὐτῆς ὁμοουσιῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, ἀντιτασσόμενοι καὶ ἀντιμάχοντες τοῖς Αἰρετικοῖς τῶν Ἀρμενίων, οἵτινες κακῶς καὶ ἀμαθῶς δογματίζουσι διαφορὰν καὶ ἀνομοιότητα εἰς τὴν αὐτὴν ὑπέρθεον καὶ προσκυνητὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ διὰ τοῦτο σχεδιάζουσιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν τὸν τύπον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐνοῦντες τὸν πρῶτον δάκτυλον μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων δακτύλων, ὅπου γέγονται ὅλοι ὁμοῦ πέντε, διὰ νὰ ἐνδείξωσι διὰ τῶν πέντε τούτων ἀνομοίων δακτύλων τὸ διάφορον

τῶν τριῶν θείων Ὑποστάσεων. Ὅθεν ὡς καχοδόξους αὐτοὺς ἀποβάλλομεν, οὔτε μὴν ὁμοφωνοῦμεν αὐτοῖς τὸ σύνολον ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι, ἀλλ' ἀπέχομεν μακρὰν ἀπὸ τῶν τοιούτων, οἵ τινες ἀκολουθοῦσι τὴν παράφρονα καὶ ψυγόμενον αὐτῶν γνώμην. Ἀποφεύγοντες δὲ καὶ τὸ βάραθρον τῆς Ἀρειανικῆς ἀθείας, πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν ἔνωσιν τῆς ὑπάρξεως καὶ οὐσίας τῆς αὐτῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως τῶν δακτύλων παρεμφαίνοντες, καὶ φανερώνοντες τὴν διαφορὰν τῶν τριῶν θείων Ὑποστάσεων, ἀποβάλλομεν καὶ ἀπορρίπτομεν τὴν ματαιόφρονα καὶ ληρώδη γνώμην τοῦ Σαβελλίου. Ἐπειδὴ οὐ λέγομεν, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν εἰς ἓν συνάπτομεν καὶ τοὺς τρεῖς δακτύλους, ἀλλ' ἐμάθομεν διακρίνειν αὐτοὺς καὶ διαχωρίζειν εὐτάκτως τε καὶ ὀρθῶς, τούτεστι τὸν πρῶτον δάκτυλον, τὸν λιχανόν, δηλαδὴ τὸν δεύτερον, καὶ τὸν μέσον. Βάλλοιτες τοὺς αὐτοὺς τρεῖς δακτύλους πρῶτον μὲν εἰς τὸ μέτωπον ἡμῶν, καὶ ἐγγίζοντες τὸ μέτωπον, χαρακτηρίζομεν τὸ ἀνώτερον κέρασ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· δεύτερον δὲ ἐγγίζομεν τὴν κοιλίαν ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τοιούτου σχήματος εἰκονίζομεν τὸ κατώτερον κέρασ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τρίτον πάλιν φέρομεν τούτους εἰς τὸν δεξιὸν ὤμον, καὶ ἐκ τούτου εἰς τὸν ἀριστερόν· καὶ οὕτως οἱ δύο μέσοι δάκτυλοι ἐνώνουσι τὰ ἄκρα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐφ' οὗ ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἅγιος τῶν Ἁγίων, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, ἐ-

φαπλῶν τὰς ἀχράντους αὐτοῦ χεῖρας, καὶ εἰς ἓν ἐπι-
 συναγωγῶν τὰ πρῶτῃν διεσκορπισμένα ἔθνη· καὶ διὰ τοῦ
 τύπου τῶν τριῶν τούτων ἐνουμένων δακτύλων, ὡς
 εἶπομεν ἄνωθεν, τιμᾶται πάντως καὶ παρ' ἡμῶν δο-
 ξάζεται, διὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ὁ τίμιος καὶ ζω-
 ποιὸς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Εἰσὶ τινες ὅμως οἱ πρᾶτ-
 τοντες τὰ ἐναντία εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν
 τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐδὲ πάλιν σχεδιά-
 ζουσι τὸν Σταυρὸν κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν προγραφείσαν
 ὑποτύπωσιν, ἀλλὰ ἐνώουσι τὸν πρῶτον δάκτυλον
 μετὰ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, μεθ' ὧν ὁμοῦ ἐνουμένων,
 ὡς οἱ Ἀρμένιοι, περικλείουσι ἐν αὐτοῖς τὸ μυστήριον
 τῆς παναγίας καὶ ὁμοουσίου Τριάδος, καὶ διὰ τῶν
 λοιπῶν τεσσάρων, τουτέστι διὰ τοῦ λιχανοῦ, ἤγουν
 τοῦ δεικτικοῦ, εἴτε τοῦ δευτέρου, καὶ τοῦ μέσου, πα-
 ρεμφαίνουσι καὶ ἐνοῦσι τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου,
 φέροντες καὶ τινὰς μαρτυρίας τοῦ Μακαριωτάτου Με-
 λετίου Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Θεοδωρή-
 του, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ
 τοῦ Ἐθωνος ὄρει ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ Βατο-
 πεδίου Μονῇ. Καὶ οὕτω μὲν οἱ τοιοῦτοι, διὰ τὴν ἀπα-
 τηλὴν καὶ ψευδῆ αὐτῶν γνώμην, ἀπειθοῦντες τῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ, ἐπισπῶσι καὶ κατασύρουσι ἑαυτοὺς εἰς ἀπώ-
 λειαν, ἀκολουθοῦντες τὰ ἔχνη ἀμαθῶν τινῶν καὶ ἀ-
 παιδεύτων ἀνθρώπων, οἱ τινες, διὰ νὰ λάθωσι τῆς
 φρενοβλαβοῦς αὐτῶν καὶ ψυχολέθρου γνώμης, δύναν-
 ται νὰ λάθωσι τὴν θεραπείαν οἱ βουλόμενοι πλουσίαν
 τε καὶ δαφιλῆ παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
 σίας. Ὅσοι γοῦν πείθονται εἰς τὴν ἀληθινὴν διδασκα-

λίαν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν τριῶν πρώτων δακτύλων ἐμφαίνουσι καὶ φανερώνουσι τὴν παναγίαν Τριάδα, καὶ τὸ ἀπόρρητον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Μυστήριον, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀληθινὴν παράδοσιν τῶν ἀγίων Πατέρων. Ὅσοι δὲ πάλιν ἀπειθοῦσι, καὶ πράττουσι τὰ ἐναντία τούτων, ὑπὸ τῆς ἀληθείας τοῦ δόγματος ἐλεγχόμενοι, καταδεξάσθωσαν ὁμοῦ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων καὶ εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν ἀκαταπαύστως τὴν παναγίαν καὶ ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα, παρ' ἧς ἀξιοθεύησαν τῆς ἀφράστου καὶ μακαρίας ἐλλάμψεως ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς αἰωνίου βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

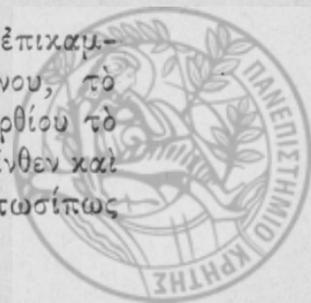
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΙΕΡΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΛΛΑΞΟΥ

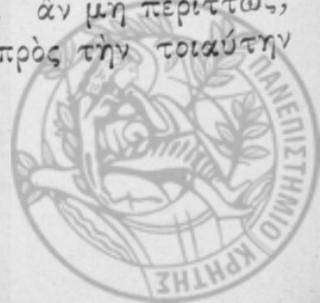
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Περὶ σημασίας τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως,
ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν χριστεπώνυμον λαόν.

Τὸ μὲν ὄρθιον τοῦ λιχανοῦ δακτύλου, καὶ τὸ ἐπικαμ-
πὲς τοῦ μέσου, τοῦ καὶ σφακέλου λεγομένου, τὸ
Ἰησοῦς ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει, τοῦ ὄρθιου τὸ
Ἰ παριστῶντος, τοῦ δὲ καμπύλου τὸ Σ, τοῖς ἔνθεν καὶ
ἔγγιστα ἀλλήλων οἱ δύο οὗτοι δάκτυλοι οὕτωςίπως

διατυπούμενοι, ἀριδῆλως τοῦτο ἐμφαίνουσιν. Ἡ δὲ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ παραμέσου, τοῦ καὶ ἐπιβάτου καλουμένου, πρὸς ἀλλήλους πλαγία ἔνωσις, καὶ αὖθις τὸ ἔγγιστα τούτων καμπύλον τοῦ μύωπος, τὸ Χριστὸς ὄνομα σημαίνουσιν ἀμφοτέρα· ἡ γὰρ πλαγιότης τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ ἐπιβάτου τὸ Χ στοιχείον ἐνδείκνυται, ὁ δὲ κυρτόςχημος μύωψ, τὸ μετὰ τοῦτο Σ, δι' ὧν τὸ Χριστὸς ὄνομα, ὡς εἴρηται, δείκνυται. Ἴνα δὲ σαφέστερον τοῦτο πρὸς διάγνωσιν ἔχη ὁ βουλόμενος, σχεδιασάτω τὴν χεῖρα εὐλογοῦσαν, καὶ ἀριδῆλως τὸ λεγόμενον οὐδὲν ἄλλο δηλοῦν εὐρήσει, ἢ τὸ τοῦ εὐλογημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἐν ᾧ εὐλογοῦνται πάντα τὰ ἔθνη, ὡς ἡ πρὸς τὸν μακάριον Πατριάρχην Ἀβραὰμ ἐπαγγελία γέγονεν· Ἐνευλογηθήσονται γὰρ φησιν, ἐν τῷ σπέρματί σου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· οὐκ εἶπε δέ, φησὶν ὁ θεὸς Ἀπόστολος ἐν τοῖς σπέρμασιν, ἀλλ' ἐν τῷ σπέρματι, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός· ἐχρῆν τοιγαροῦν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς εὐλογούσης χειρὸς τοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εὐλογημένου, οὐδὲν ἄλλο σημαίνειν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν ᾧ εὐλογοῦμεθα. Διὰ τοῦτο γάρ, οἶμαι, καὶ θειοτέρα προνοία οὕτως ἀρχῆθεν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πῶν ὅλων Δημιουργοῦ οἱ δάκτυλοι τῆς ἀνθρωπίνης παλάμης ἐξήρτηνται, καὶ οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττονες, ἀλλ' ὅσοι ἂν μὴ περιπτῶς, μηδὲ ἐλλειπῶς, ἀλλ' ἀρκούντως πρὸς τὴν τοιαύτην σημασίαν ἔχοντες.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, πόσαι, πότε, καὶ ποῦ καὶ εἰς τίνων Βασιλέων ἡμέρας, καὶ τίνων Παπῶν, καὶ Πατριαρχῶν, καὶ ἐν ποίαις τῶν Πόλεων, καὶ κατὰ τίνων Αἰρετικῶν γεγονάσι ταῦτα πάντα εὐρήσεις ἀκριβῶς ἐν τοῖς παροῦσι Κανονίοις. Ἴσθι δέ, ὅτι τοῦ ἐννάτου Κανονίου τὰ ἄνω ὀνόματα εἰσὶ τῶν Παπῶν, τὰ κάτω δέ, τῶν τούτων Τοποτηρητῶν.

Ἡ ε'. Σύνοδος καὶ ἡ σ'. Κανόνας οὐκ ἐξέθεντο. Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Τρούλλῳ ἐγένετο (οἶκος δὲ ἦν οὗτος περιφανῆς κείμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει), ἣτις Σύνοδος ὠνομάσθη Πενθέκτη, ἐπὶ Βασιλέως Ἰουστιανοῦ τοῦ Ρινοτμήτου γεγонуῖα, καὶ Μητροπολίτου Κρήτης Βασιλείου, τοποτηρητοῦ τοῦ Πάπα· παρόντος καὶ Παύλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ποιήσασα Κανόνας 102. Πατέρας δὲ εἶχε 227, ἔτει 690.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

Πατριάρχαι	Πατέρες	Πόλεις	Κατὰ τίνων	Κανόν.
Μητροφάνης Κωνσταντινουπ	318	Νίκαια	Ἀρείου, κτίσμα τὸν Υἱὸν λέγοντος	κ'.
Γρηγόριος ὁ Θεολόγος	450	Κωνστ) πολις	Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου	ζ'.
Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπίτροπος τοῦ Πάπα	200	Ἐφεσος	Νεστορίου τοῦ Ἀν- θρωπολάτρου	η'.
Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπ	630	Χαλκη- δών	Διοσκόρου τοῦ Μο- νοφυσίτου	λ'.
Εὐτύχιος Κωνσταντινουπ	460	Κωνστ) πολις	Ὁριγένους, τέλος τῆς κολάσεως λη- ροῦντος.	
Γεώργιος Κωνσταντινουπ	470	Κωνστ) πολις	Ὁνωρίου Πάπα, Σεργίου καὶ Πύρρου τῶν Μονοθελητῶν.	
Ταράσιος Κωνσταντινουπ	367	Νίκαια	Κατὰ τῶν Εἰκονο- μάχων	κβ'.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

Ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ	Σύνοδοι	Βασιλεῖς	Πάπαι καὶ Το- ποτηρηταὶ
318	α'.	Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας	Σίλβεστρος, Βίτων Βικεντίων
382	β'.	Θεοδόσιος ὁ Μέγας	Δάμασος παρῶν
431	γ'.	Θεοδόσιος ὁ Μικρὸς	Κελεστίνος
451	δ'.	Μαρκιανὸς	Λέων, Πασχαλῖνος καὶ Λουκιανὸς
533	ε'.	Ἰουστινιανὸς ὁ Μέγας	Βιργίλιος παρῶν
680	ς'.	Κωνσταντῖνος ὁ Πωγωνάτος	Ἀγάθων, Θεόδωρος καὶ Γεώργιος
778	ζ'.	Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη	Ἀδριανός, Πέτρος καὶ Πέτρος

Μέθοδος τοῦ εὐρίσκειν τοὺς Μῆνας, πότε ἀρχίζει ὁ καθένας, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον.

Εἴαν θέλῃς νὰ εὕρῃς, κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον, πότε ἀρχίζει ὁ καθείς μῆνας, καὶ πόσας ἡμέρας ἔχει, μετρᾶς τέτοιας λογῆς· χάριν λόγου, σήμερον κατὰ τὸ παλαιὸν Καλεντάριον ἔχομεν 5, τοῦ Μαρτίου· καὶ εἰς τὰς 5, αὐτὰς προσθέτεις καὶ 13, καὶ γίνονται 17, καὶ τόσας ἔχει ὁ Μάρτιος κατὰ τὸ νέον· ὅθεν αὐτὰς τὰς 13 ἡμέρας βάνεις πάντοτε εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦ τρέχοντος μηνὸς κατὰ τὸ παλαιόν, δηλαδὴ ἂν ὁ μῆνας ἔχει 8, ἢ 12, ἢ 15, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ ὅσος ἀριθμὸς συναχθῆ, τόσας ἔχει ὁ μῆνας κατὰ τὸ νέον Καλεντάριον· ἤγουν ἢ 8, μετὴν προσθήκην τοῦ 13, γίνονται 20, ἢ 12, 24, ἢ 15, 27, καὶ ὅταν εὐγῶσι παραπάνω ἀπὸ τὰς 30, τοῦ μηνὸς, ρίπτεις τὰ 30, καὶ κρατεῖς τὰ ἐναπολειφθέντα, καὶ τόσας ἡμέρας ἔχει ὁ μῆνας· ἤγουν ὁ μῆνας κατὰ τὸ παλαιὸν ἔχει 28, βαίνομεν καὶ 13, καὶ γίνονται 40, εὐγάνομεν τὰ 30 καὶ μένουσι 10, καὶ τόσας ἔχει ὁ μῆνας. Ἄν ὁ μῆνας ἔχη 31, εὐγάνεις 31, καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα κρατεῖς, καὶ οὕτω κάμνε πάντοτε, καὶ δὲν λανθάνεσαι.

Περὶ Συνοικεσιῶν καὶ τί ἔστι Συνοίκησις

Συνοίκησις λέγεται, διότι ὅταν ἀρμοσθῆ ἓνας ἄνθρωπος μίαν γυναῖκα, μετ' ὅλον ὅπου ποτὲ οὔτε τὴν εἶδεν οὔτε τῆς ὠμίλησεν, ἀφ' οὗ τὴν εὐλογηθῆ, τὴν πέρνει εἰς τὴν κατοικίαν του, καὶ συνοικεῖ μετ' αὐτῆς, τούτῃστι κατοικοῦν καὶ οἱ δύο εἰς ἓνα οἶκημα.

Ἔτι δὲ λέγεται συνοίκησις, ὅτι σμίγονται, καὶ γίνονται μία σάρκα κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ Θεοῦ, μετ' εὐχαίς καὶ ἱερο-

λογίας τοῦ Ἱερέως νομίμως.

Πῶς πρέπει νὰ γίνεται τὸ Συνοικέσιον.

Πρῶτον μὲν πρέπει νὰ ᾔηνε ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης συγγενείας, διὰ νὰ ᾔηται νόμιμον καὶ ἅγιον τὸ Μυστήριον. Δεύτερον νὰ φυλάττεται τὸ εὐπρεπὲς εἰς τὴν ἡλικίαν, νὰ μὴν ᾔηται ὁ ἀνὴρ γέρον, καὶ ἡ γυνὴ νέα, οὔτε ἡ γυνὴ γραῖα, καὶ ὁ ἀνὴρ νέος, ἀλλὰ νὰ ᾔηται καὶ τὰ δύο πρόσωπα σύγχρονα, ἢ ἂν περνᾷ τὸ ἓνα μέρος τοῦ ἀνδρὸς ὀλίγον, καὶ πάλιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἀμὴ ὅταν περνᾷ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα εἰς τοὺς χρόνους, εἶναι ἄτακτον.

Περὶ συγγενείας.

Ἡ συγγένεια μερίζεται εἰς πέντε τάξεις

Α'. ἐξ Αἵματος.

Β'. ἐξ Ἀγχιστείας.

Γ'. ἐκ Τριγενείας.

Δ'. ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Ε. ἐξ Υἱοθεσίας

Ἡ ἐξ αἵματος συγγένεια χωρίζεται εἰς τρία εἰς ἀνιόντας, εἰς κατιόντας καὶ εἰς πλαγίους

Καὶ ἀνιόντες μὲν εἶναι ὁ Πατήρ, ὁ Πάππος καὶ ὁ Πρόπαππος. Κατιόντες δὲ εἶναι ὁ Υἱός, ὁ ἔγγονος, ὁ δισέγγονος καὶ οἱ ἐξῆς. Πλάγιος δὲ εἶναι ὁ Ἀδελφός, ὁ Ἐξάδελφος καὶ ὁ Δισεξάδελφος. Καὶ αὐτὴ ἡ συγγένεια λύεται ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν.

Ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια εἶναι, ὅταν συμβαίνει ἀπο δύο γέννι.

Τούτέστιν εἰς ἄνθρωπος πέρνει γυναῖκα, καὶ ὅλοι τῆς οἱ συγγενεῖς γίνονται καταχρηστικῶς συγγενεῖς καὶ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπειδὴ γίνονται σάρκα μία, καὶ ὅσους συγγενεῖς

ἔχει ἡ γυναῖκα, εἶναι καὶ τοῦ ἀνδρός.

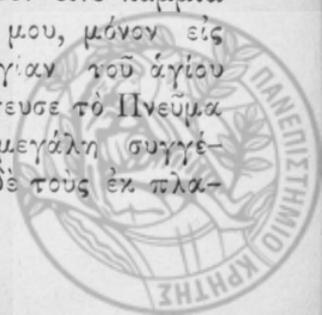
Ἡ ἐκ τριγενείας γίνεται καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀπὸ τρία γένη· ἄλλο γὰρ γένος εἶμαι ἐγὼ καὶ ἄλλο γένος ἡ γυναῖκά μου καὶ ὁ ἀδελφός της, καὶ ἡ γυναῖκά του· δύναμαι νὰ πάρω τοῦ γυναικαδελφοῦ μου τὴν γυναικαδελφὴν, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ δὲν παίρνω.

Ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος εἶνε τεμνοτέρα τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας· διὸ τοῦτο πρέπει νὰ φυλάττεται μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν, καθὼς ὀρίζει ὁ τρίτος Κανὼν τῆς ἑκτῆς Συνόδου, καὶ διὰ τοῦτο φυλάττεται καὶ αὐτὴ ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν, καὶ μετρεῖται οὕτως ὡς κάτωθεν.

Εἰς ἄνθρωπος ἐβάπτισε δύο παιδία, ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν. Δὲν δύνανται νὰ συνέλθουν εἰς γάμον, ἐπειδὴ εἶνε ἐνὸς ἀναδόχου τέκνα, καὶ λέγονται ἀδελφία πνευματικά· οὔτε τὰ τέκνα τους, οὔτε τὰ ἔγγονά τους δύνανται νὰ ἀρμοσθῶν ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν.

Ὅταν παραδείγματος χάριν εἰς ἄνθρωπος ἀναδεχθῆ τὸν Υἱὸν μου ἐκ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἐκεῖνος λέγεται Ἄδελφός μου Πνευματικός, καὶ ὁ Υἱός μου ὅπου ἀνεδέχθη εἶνε καὶ Υἱὸς αὐτοῦ Πνευματικός· τὰ δὲ ἄλλα μου τέκνα, ὅπου δὲν ἀνεδέχθη, εἶνε μετ' ἐκεῖνον τρίτου βαθμοῦ ὡσάν τέκνα τοῦ Ἄδελφοῦ του, καὶ οὔτε ἐκεῖνα δύνανται νὰ συνέλθωσιν εἰς γάμον, ἕως τὸν ὄγδοον βαθμὸν.

Εἰς δὲ τοῦ Ἄδελφοῦ αὐτοῦ τὰ τέκνα δὲν εἶνε καμμία συγγένεια, οὔτε μὲ ἐμέ, οὔτε μὲ τὰ τέκνα μου, μόνον εἰς ἐμέ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅπου μὲ τὴν ἱερολογίαν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος ἀνεδέχθη τὸν Υἱὸν μου, ἐμεσίτευσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἐποίησέ μας Ἄδελφούς, εἶνε μεγάλη συγγένεια, καὶ εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ ἡμῶν, εἰς δὲ τοὺς ἐκ πλαγίου δὲν βλέπτει.

Ἡ συγγένεια τῆς Υἱοθεσίας, ὅπου γίνεται μὲ ἱερολογίαν, ὅταν τις ἄνθρωπος δὲν κάμνη παιδία, ἢ ἔκαμε καὶ ἀπέθανον, καὶ πέρνη ἓνα παιδί ξένον, καὶ κάμνει τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ τέκνον μὲ ἱερολογίαν, ὡσάν ἐκεῖνο ὅπου ἐγέννησε σαρκικῶς, εἶνε στερκτή καὶ εἰς τοὺς βαθμοὺς καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν· λέγει γὰρ ὁ Νόμος·

Οὐ δύναμαι νὰ λάβω τοῦ Πάππου μου τὴν θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶνε ἀδελφὴ πνευματικὴ τοῦ Πατρός μου.

Οὐδὲ τοῦ θετοῦ μου Υἱοῦ τὴν Θυγατέρα δύναμαι λαβεῖν γυναῖκα.

Οὐδὲ ὁ θετός Υἱός τοῦ θετοῦ αὐτοῦ Πατρός τὴν γυναῖκα δὲν πέρνει.

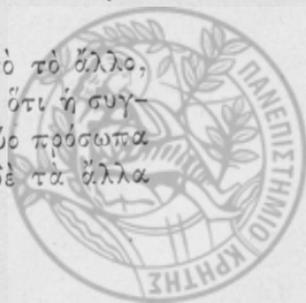
Καὶ καθεξῆς δὲν λαμβάνει οὔτε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, οὔτε τὴν ἐγγόνην, ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ ὁ ὄγδοος βαθμὸς εἰς τοὺς κατιόντας μόνον, εἰς δὲ τοὺς πλαγίους δὲν ἐμποδίζεται, καθὼς καὶ εἰς τὴν συγγένειαν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Τούτέστιν εἰς ἄνθρωπος ἔχει θετὴν θυγατέρα· ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ὁ ἐξάδελφος δύναται νὰ τὴν λάβῃ διὰ νόμιμον γυναῖκα.

Ὅτι καὶ Καλογραῖαι, καὶ Παρθένοι γυναῖκες υἱοθετοῦσιν ἀκωλύτως, τὰ ὅποια παιδία λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν κληρονομίαν, χωρὶς τινὸς κρίσεως.

Ἐὰν ἔχω παιδίον σαρκικόν, καὶ βαπτίσω καὶ ἓνα ὅπου μοῦ γίνεται πνευματικόν, δύναται νὰ λάβουν δύο ἀδελφάς ἀνεμποδίστως.

Ὅμοίως ἐὰν βαπτίσω δύο παιδία ξένα ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀνεμποδίστως δύναται νὰ πάρουν δύο ἀδελφάς, ὅτι ἡ συγγένεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶνε μόνον εἰς τὰ δύο πρόσωπα ἐκεῖνα, καὶ εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δὲν ἐμποδίζει.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΞΑΝΘΙΝΟΥ
 ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ
 ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
 ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Οὐ δύναται τις λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἀδελφὴν αὐτοῦ.

Πέτρος ἐγέννησε.

Γεώργιον. Ἀδελφ. καὶ Μαρίαν.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Γεώργιος τὴν Μαρίαν
 εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Β'.

Οὐδὲ τὴν ἀνεψιὰν αὐτοῦ δύναται λαβεῖν.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
 Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Γεώργιος
 τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ τὴν ἐξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
 Θωμᾶς. Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν Εἰρήνην
 εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι βαθμὸς Δ'.

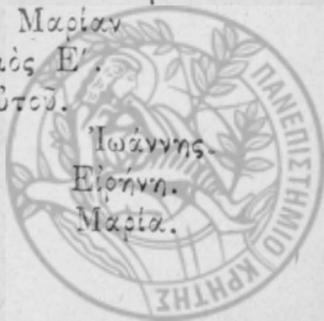
Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς Ἐξαδέλφης αὐτοῦ.

Γεώργιος. Ἀδελ. Ἰωάννης.
 Θωμᾶς. Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.
 Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Θωμᾶς τὴν Μαρίαν
 εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ τὴν δις Ἐξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος. Ἀδελφ. Ἰωάννης.
 Θωμᾶς. Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.
 Δημήτριος. δις Ἐξαδέλ. Μαρία.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Μαρίαν
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς 5'.

Οὐδὲ τὴν θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἄδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδελ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐξαδελ.	Μαρία.
		Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος τὴν Ἄνναν
εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐγένετο ἀ-
κωλύτως· ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Ἀλέξιος
συνοδικῶς ἐμπόδισε καὶ ἐγγράφως νὰ μὴ γίνηται· ὅμως ἂν
φθίση καὶ γενῆ ἐξ ἀγνωσίας, κανονίζεται παρὰ τοῦ Ἀρχιε-
ρέως, καὶ δὲν χωρίζεται.

Λαμβάνει δὲ τὴν τρις Ἐξαδέλφην αὐτοῦ.

Γεώργιος.	Ἄδελφ.	Ἰωάννης.
Θωμᾶς.	Ἐξαδελ.	Εἰρήνη.
Δημήτριος.	δις Ἐξαδελ.	Μαρία.
Ἀλέξιος.	τρις Ἐξαδελ.	Ἄννα.

Ὁ Ἀλέξιος λαμβάνει τὴν Ἄνναν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶ-
ναι Βαθμὸς ἦ. καὶ ἕως τῶν ὀκτῶ Βαθμῶν ἢ ἐξ αἵματος
Συγγένεια διαλύεται, καὶ εἰς ἀνιόντας καὶ εἰς κατιόντας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΓΧΙΣΤΕΙΑΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΩΝ

ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΔΥΟ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ

Οὐ δύναται τις λαβεῖν Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος ἀρμόστη τὴν Μαρίαν, καὶ ἀπέθανεν.

Ἡ Μαρία ἐγέννησεν Εἰρήνην.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα,
ὅτι εἶναι προγονή του, καὶ εἶναι Βαθμὸς Β'.

γόννη τῆς Θεοδώρας τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτοῦ, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε δύο ἑξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν, Ἐξαδέλφην
τῆς Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθ-
μὸς Ε'.

Οὔτε μικρὰν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Εἰρήνη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, Θυγατέρα, τῆς
Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι
Βαθμὸς Ϛ'.

Οὔτε δύο δις Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἐλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνη
Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, δις Ἐξαδέλφην
Μαρίας τῆς πρώτης γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Λαμβάνει δὲ τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης αὐτῆς.

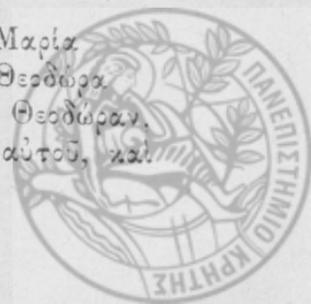
Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἐλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνη
Ἄννα

Δύναται δὲ λαβεῖν τὴν Θυγατέρα τῆς δις Ἐξαδέλφης Μα-
ρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Η'.

Οὐ δύναται Πατὴρ καὶ Υἱὸς λαβεῖν Μητέρα,
καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος..... Μαρία
Ἰωάννης Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν,
ἐπειδὴ εἶναι προγονὴ τοῦ Πέτρου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
εἶναι Βαθμὸς Β'.

Ούτε Μάμμην, καὶ Ἐγγόνην.

Πέτρος.....Μαρία
Εἰρήνη.
Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Ούτε Μάμμην, καὶ δισεγγόνην.

Πέτρος.....Μαρία
Εἰρήνη.
Ἄννα.
Θεοδώρα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Θεοδώραν, ἐπειδὴ εἶναι δισεγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Δ'.

Ούτε Μάμμην, καὶ τρισεγγόνην.

Πέτρος.....Μαρία
Εἰρήνη.
Ἄννα.
Θεοδώρα
Ἐλένη.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἐλένην, ἐπειδὴ εἶναι τρισεγγόνη τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Ούτε Θεῖαν μεγάλην καὶ Ἀνεψιάν.

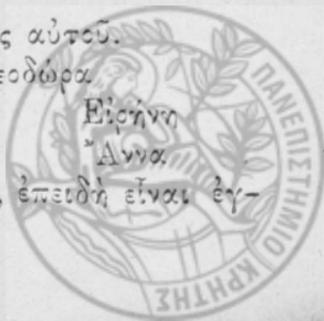
Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Εἰρήνην, ἐπειδὴ εἶναι ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας, καὶ εἶναι Βαθμὸς Γ'.

Ούτε τὴν ἐγγόνην τῆς Γυναικαδελφῆς αὐτοῦ.

Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Εἰρήνη
Ἄννα.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Πέτρος τὴν Ἄνναν, ἐπειδὴ εἶναι ἐγγ-

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς Μάμμην, καὶ ἐγγόνην.
 Πέτρος· Μαρία
 Ἰωάννης Θεοδώρα
 Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἄνναν ἐγγόνην
 Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Βα-
 θμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς Μάμμην, καὶ δις ἐγγόνην.
 Πέτρος· Μαρία
 Ἰωάννης Θεοδώρα
 Ἄννα
 Εἰρήνη

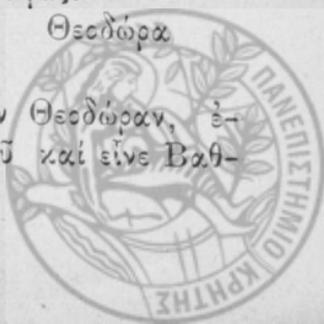
Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, δις-
 ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι
 Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε Μόμμην, καὶ τρεῖς Ἐγγόνην.
 Πέτρος· Μαρία
 Θεοδώρα
 Ἄννα
 Εἰρήνη
 Ἐλένη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἐλένην, τρεῖς
 ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶναι
 Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς δύο Ἀδελφάς.
 Πέτρος—Μαρία. Ἀδελφ. Θεοδώρα
 Ἰωάννης.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἐ-
 πειδὴ εἶνε Γυναικαδελφὴ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ καὶ εἶνε Βαθ-
 μὸς Γ'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς μεγάλην Θεῖαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἄδελφ. Θεοδώρα
Ἰωάννης Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, ὅτι εἶνε ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ καὶ εἶνε Βαθμὸς Δ'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς μικρὰν Θεῖαν, καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα.
Ἰωάννης Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς ς.

Οὐδὲ Πατὴρ καὶ Υἱὸς δύο δις Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης, Ἐλένη δις Ἐξαδέλ. Εἰρήνη.

Οὐ δύναται ὁ Ἰωάννης λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, δις Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Ζ'.

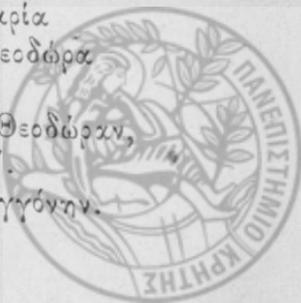
Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μητέρα, καὶ Θυγατέρα.

Πέτρος.....Μαρία
Ἰωάννης Θεοδώρα

Γεώργιος.

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν, γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, προγονὴν τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Γ'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μάμμην, καὶ Ἐγγόνην.

Πέτρος.....	Μαρία
Ίωάννης	Ειρήνη
Γεώργιος	Ἄννα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ἄνναν, Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Δ'.

Οὔτε Πάππος καὶ Ἐγγονος, Μάμμη, καὶ δις Ἐγγόνην.

Πέτρος.....	Μαρία
Ίωάννης	Ειρήνη
Γεώργιος	Ἄννα
	Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, δις Ἐγγόνην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Ε'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία.	Ἐξαδέλ.	Θεοδώρα
Ίωάννης		Ειρήνη
Γεώργιος		

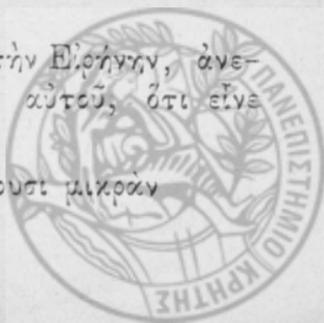
Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, Ἐξαδέλφην Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς ς'.

Οὐδὲ Πάππος καὶ Ἐγγονος, μεγάλην Θείαν καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία.	Ἀδελφ.	Θεοδώρα
Ίωάννης		
Γεώργιος		

Οὐ δύναται ὁ Γεώργιος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Ειρήνην, ἀνεψιάν Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Ε'.

Πάππος δὲ καὶ Ἐγγονος, λαμβάνουσι μικράν
Θείαν καὶ ἀνεψιάν.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης Εἰρήνη

Δύναται δὲ λαβεῖν ὁ Ἰωάννης γυναῖκα τὴν Εἰρήνην, θυγατέρα Θεοδώρας Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς γυναικὸς τοῦ Πάππου αὐτοῦ, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Ζ΄.

Πάππος καὶ Δισέγγονος δὲν πέρνουν δύο Ἐξαδέλφας.

Πέτρος—Μαρία. Ἐξαδέλ. Θεοδώρα
Ἰωάννης.

Γεώργιος.

Δημήτριος.

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Δημήτριος γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἀγκαλά καὶ εἶνε Βαθμὸς Ζ΄.

Ἄλλὰ διὰ τὸ εὐπρεπὲς οὐ γίνεται.

Δύο Ἀδελφοὶ δὲν λαμβάνουν δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος—Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Θεοδώραν εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶνε Γυναικαδέλφη Πέτρου τοῦ Ἀδελφοῦ του, καὶ εἶνε Βαθμὸς Δ΄.

Οὔτε μεγάλην Θεῖαν καὶ ἀνεψιάν, δὲν πέρνουν δύο Ἀδελφοί.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρίας Ἀδελ. Θεοδώρα.

Εἰρήνη

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖκα, ὅτι εἶνε ἀνεψιὰ τῆς Μαρίας νύμφης του, καὶ εἶνε Βαθμὸς Ε΄.

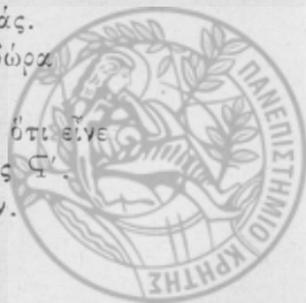
Οὔτε δύο Ἐξάδελφοι δὲν πέρνουν δύο Ἀδελφάς.

Παῦλος Ἀδελ. Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Θεοδώρα

Ἐλένη Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν γυναῖκα τὴν Εἰρήνην ὅτι εἶνε Ἐξαδέλφη τῆς Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ Βαθμὸς Ψ΄.

Δύο Ἀδελφοὶ λαμβάνουσι μικρὰν Θεῖαν καὶ ἀνεψιάν.

Παῦλος Ἄδελ. Πέτρος—Μαρία Ἄδελ. Θεοδώρα
Ἑλένη Ἐξαδέλ. Εἰρήνη

Ἄννα

Ὁ Παῦλος δύναται λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Ἄνναν, θυγατέρα τῆς Ἐξαδέλφης Μαρίας τῆς νύμφης του, ὅτι εἶνε Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἄδελφοὶ δὲν πέρνου Μητέρα καὶ Θυγατέρα,
Παῦλος Ἄδελ. Πέτρος—Μαρία
Ἑλένη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Ἑλένην γυναῖκα, ἐπειδὴ εἶνε Θυγατέρα Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ εἶνε Βαθμὸς Γ'.

Δύο Ἄδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην καὶ Ἐγγόνην.

Παῦλος Ἄδελφ. Πέτρος—Μαρία
Εἰρήνη
Θεοδώρα

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος νὰ λάβῃ τὴν Θεοδώραν γυναῖκα, ἐπειδὴ εἶνε Ἐγγόνη Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ εἶνε Βαθμὸς Δ'.

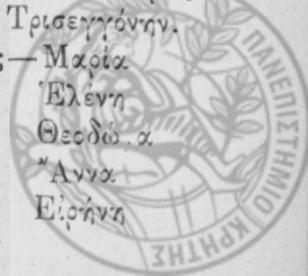
Δύο Ἄδελφοὶ δὲν πέρνου Μάμμην καὶ Δισεγγόνην.

Παῦλος Ἄδελ. Πέτρος—Μαρία
Ἑλένη
Θεοδώρα
Ἄννα

Οὐ δύναται λαβεῖν ὁ Παῦλος τὴν Ἄνναν γυναῖκα, ὅτι εἶνε Δισεγγόνη Μαρίας τῆς νύμφης του, καὶ εἶνε Βαθμὸς Ε'.

Δύο Ἄδελφοὶ δὲν πέρνου, Μάμμην καὶ Τρισεγγόνην.

Παῦλος Ἄδελ. Πέτρος—Μαρία
Ἑλένη
Θεοδώρα
Ἄννα
Εἰρήνη

Οὐ δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν τὴν Εἰρήνην, ὅτι εἶναι Τρι-
σεγγόνη τῆς νύμφης του, καὶ εἶναι βαθμὸς Γ'.

Θεῖος καὶ ἀνεψιὸς λαμβάνουσι θεῖαν καὶ ἀνεψιάν, ἤγουν
νὰ λάβῃ ὁ Θεῖος τὴν θεῖαν, καὶ ὁ ἀνεψιὸς τὴν ἀνεψιάν, διὰ
τὸ εὐπρεπές.

Παῦλος Ἄδελ, Πέτρος—Μαρία Ἄδελ. Θεοδώρα
Ἰωάννης Εἰρήνη

Δύναται δὲ ὁ Ἰωάννης λαβεῖν τὴν Εἰρήνην εἰς γυναῖ-
κα, ἐπειδὴ ὁ Θεῖος του ὁ Πέτρος ἔχει τὴν Μαρίαν θεῖαν
τῆς Εἰρήνης καὶ εἶναι Βαθμὸς Ζ'.

Δύο Ἐξαδέλφοι λαμβάνουν δύο Ἐξαδέλφας.

Παῦλος Ἐξ. Πέτρος—Μαρία Ἐξ. Θεοδώρα.
Δύναται ὁ Παῦλος λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν Θεοδώραν, ἐπει-
δὴ εἶναι Βαθμὸς Η'.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΓΕΝΕΙΑΣ

Οὐ δύναμαι λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ Γυναικαδελφοῦ
μου. λαμβάνω δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς.

Πέτρος—Μαρία Ἄδελ. Γεώργιος—Ἐλένη ἀδελ. Εἰρήνη.
Ὅμοίως καὶ ὁ Ἀδελφός μου λαμβάνει τὴν γυναῖκα τοῦ
Γυναικαδελφοῦ μου, καὶ εἶναι βαθμὸς Δ'.

Τὴν γυναῖκα τοῦ προγονοῦ μου ἐγὼ οὐ λαμβάνω. Λαμ-
βάνει δὲ ταύτην ὁ ἐμὸς Ἀδελφός, Βαθμὸς Δ', Πέτρος Ἄδ.
Παῦλος Θεοδώρα—Υἱὸς Ἰωάννης Ἄννα.

Λαμβάνω δὲ τὴν προγονὴν τοῦ Γυναικαδελφοῦ μου, καὶ
εἶναι βαθμὸς Δ'.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελφ. Γεώργιος—Εἰρήνη
..... Ἐλένη

Ἀποθανούσης τῆς γυναικός μου λαμβάνω τοῦ Θεοῦ αὐτῆς τὴν γυναῖκα, Βαθμὸς Δ'.

Πέτρος—Μαρία Θεῖος αὐτῆς Ἰωάννης—Ἄννα.

Ἐχω εἰς τὴν Ἀδελφὴν μου Γαμβρόν, καὶ λαμβάνω τοῦ Ἀδελφοῦ του τὴν γυναῖκα, βαθμὸς Δ'.

Πέτρος Ἀδελ. Εἰρήνη—Γεώργ. Ἀδελ. Ἰωάν. Μαρία.

Τῆς γυναικός μου ὁ πρῶτος ἄνδρας ἔλαβε νύμφην εἰς τὸν Ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐκείνην δὲν πέρνω, λαμβάνω δὲ τὴν Ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πέτρ. Α'. ἄνδρας Μαρ. Ἀδελ. Παῦλου Θεοδ. Ἀδ. Εἰρήνη. Ἰωάννης Β'. ἄνδρας Μαρίας.

Γαμβρός καὶ Γυναικαδελφός, λαμβάνουν δύο Ἀδελφάς, Βαθμὸς Ε'.

Πέτρος—Μαρία Ἀδελ. Γεώργ. Εἰρήνη Ἀδ. Ἄννα. Δύο Ἀδελφοὶ ἔχουν Γυναικάδελφον, καὶ Γυναικαδέλφην, καὶ ἔρχονται εἰς γάμου κοινωνίαν, ὅτι εἶναι Βαθμὸς Ε'.

Πέτρ. Μαρ. Ἀδελ. Ἰωάν. Παῦλος Ἄννα Ἀδ. Εἰρήνη.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Πνεῦμα Σοφίας, Συνέσεως, Φόβου Θεοῦ, Γνώσεως, Εὐσεβείας, Βουλῆς, Ἴσχυος.

ΤΑ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Βάπτισμα. Χρίσμα. Ἱερωσύνη. Γάμος.
Μετάνοια. Κοινωνία. Εὐχέλαιον.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Ἀνδρία. Φρόνησις. Δικαιοσύνη. Σωφροσύνη.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΡΕΤΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

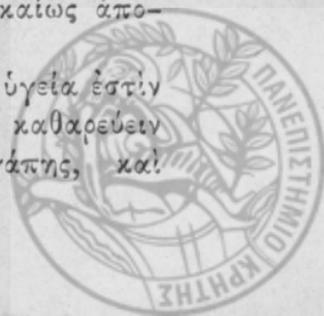
Ρώμη. Ἀρτιότης. Κάλλος. Ὑγεία.

Ἡ Ῥώμη ἀναλογεῖ τῇ Ἀνδρίᾳ. Καθὼς ἡ ρώμη τοῦ σώματος εἶνε ἰσχύς ἀκαταγώνιστος, οὕτω καὶ ἡ ἀνδρία ἐστὶ ρώμη ψυχῆς κατὰ παθῶν ἰσχυρῶν καὶ δεινῶν, Θανάτου, Ταλαιπωρίας, Πόνου, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἡ Ἀρτιότης ἀναλογεῖ τῇ Φρονήσει. Καθὼς ἡ ἀρτιότης ἐστὶ συμπλήρωσις τῶν μελῶν τοῦ σώματος, οὕτω δὴ καὶ ἡ φρόνησις ὁμοίως ἐστὶ συμπλήρωσις τῶν τῆς ψυχῆς ὀρθῶν καταλήψεων.

Τὸ Κάλλος ἀναλογεῖ τῇ Δικαιοσύνῃ, Καθὼς τὸ κάλλος ἐν συμμετρίᾳ μελῶν μετ' εὐχροίας νοεῖται, οὕτω καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν συμμετρίᾳ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐκάστου ἀπονεμητικῆ γὰρ ἐστὶν ἐκάστῳ τῶν πρὸς ἀξίαν οἶον, Θεῶν, Γονεῦσι, Συγγενέσι, Φίλοις, Οἰκείοις, καὶ πᾶσι δικαίως ἀποπέμει τὰ δέοντα.

Ἡ Ὑγεία ἀναλογεῖ τῇ Σωφροσύνῃ. Καθὼς ἡ ὑγεία ἐστὶν εὐχρασίας σώματος, οὕτω καὶ ἡ σωφροσύνη, τὸ καθαρεῖν παντὸς πάθους τὴν ψυχὴν, Ἠδονῆς, Φόβου, Ἀγάπης, καὶ Ἐπιθυμίας.

ΜΗΝΕΣ

Κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἑλληνας

Γαμηλιῶν, ὁ Ἰανουάριος, ὅτι Γαμηλία ἢ Ἦρα, ἡ τοῖς γάμοις ἐπιστατοῦσα.

Ἐλαφθολιῶν, ὁ Φεβρουάριος, ἀπὸ τῶν Ἐλάφων, αἱ ἐθύνονται τῇ ἐλαφθόλῳ Ἀρτέμιδι.

Μουνυχιῶν, ὁ Μάρτιος, ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῆς Ἀρτέμιδος.

Θαργηλιῶν, ὁ Ἀπρίλιος, ἀπὸ τῶν Θαργηλιῶν, ἑορτῆς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος.

Σκιροφοριῶν, ὁ Μάιος, παρὰ τὸ φέρειν σκῆρον ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα ἤγουν γύψον· ὁ γὰρ Θησεὺς ἀπερχόμενος κατὰ τοῦ Μινωταύρου, τὴν Ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου ἐβάσταξεν.

Ἐκατομβαιῶν, ὁ Ἰούνιος, ἀπὸ τοῦ πλείστας ἐν τούτῳ θύεσθαι ἑκατόμβας.

Μεταγεινιῶν, ὁ Ἰούλιος, ὅτι ἐν τούτῳ Ἀπόλλωνι μεταγεινίῳ ἐθύον.

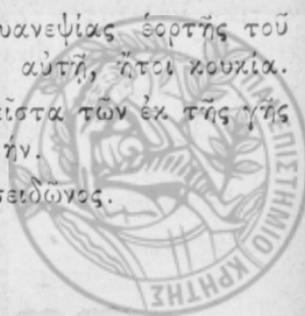
Βοηδρομιῶν, ὁ Αὐγούστος, ἀπὸ τῆς Βοηδρομίας, ἑορτῆς τίνος Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἐτιμαῖτο Βοηδρόμιος Ἀπόλλων.

Μαιμακτηριῶν, ὁ Σεπτέμβριος, ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου, ἦτοι ἐνθουσιώδους καὶ ταρακτικοῦ.

Πυανεψιῶν, ὁ Ὀκτώβριος, ἀπὸ τῆς Πυανεψίας ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα γὰρ ἔφηνον ἐν αὐτῇ, ἦτοι κουκία.

Ἀνθεστηριῶν, ὁ Νοέμβριος, διὰ τὸ πλείστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε· παρ' ἄλλοις ὁ Η΄. Μῆν.

Προσειδεῶν, ὁ Δεκέμβριος, ἀπὸ τοῦ Προσειδῶνος.

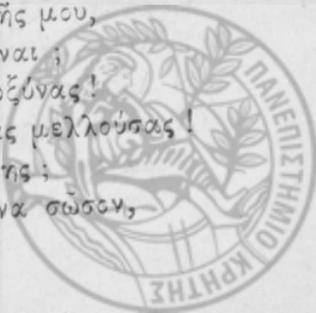

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΓΑΡΕΟΣ

Δέσποινα Δέσποινα Μήτηρ, ἀμαρτωλῶν ἡ προστάτις
Διμήν τῶν χειμαζομένων ἐν τῷ τοῦ βίου πελάγει,
Καὶ ἄγκυρα τῶν ἐν ζάλαις, καὶ ῥύστις τῶν ἐν κινδύνοις,
Ἡ μόνη ἀπηλπισμένων ἐλπίς καὶ παραμυθία,
Ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ψυχῆς τε συντετριμμένης,
Ἐν ταπεινώσει, καὶ θλίψει, καὶ στεναγμοῖς, καὶ δακρῦσις,
Πρὸς σὲ τὴν μόνην ἐλπίδα ὁ ἄθλιος καταφεύγω,
Καὶ σὲ μεσίτην αἰροῦμαι πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κτίστην.
Σὺ μοι γενοῦ προστασία, μή με ἐάσης ὀλέσθαι,
Ἰλέωσαι τὸν Υἱόν σου τὸν κατ' ἐμοῦ ὀργισθέντα.
Τὴν ἀγανάκτησιν παῦσον, ἣν ἔχει πρὸς με δικαίως,
Ἐφ' οἷς ἐξήμαρτον τάλας, ἐφ' οἷς ἐξύβρισα τοῦτον
Πᾶσαν ἀθέμιτον πρᾶξιν ἐτέλεσα ἐν τῷ βίῳ,
Καὶ λογισμοῖς τε, καὶ λόγοις, καὶ πάθεσις ἀκαθάρτοις,
Ἐμόλυνα τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὄλος κατεσπιλώθην,
Ἡμαύρωσά μου τὸ κάλλος, κατήσχυνα τὴν εἰκόνα.
Φεῦ! καὶ κρουνοὶ τῶν Ὀμμάτων καὶ σταλαγμοὶ τῶν δακρῶν
Κἄν ῥέωσιν ἀενάως. ὡς ποταμοὶ τε καὶ κρῆναι,
Τὸ δυσαπόντιπτον αἴσχος τῆς μιανθείσης ψυχῆς μου,
Πῶς ἀποτρίψουσιν ἄρα; πῶς ἔξουσιν ἀποπλῦναι;
Οἴμοι, κατάκριτος κεῖμαι, τὸν δικαστὴν παροξύνων!
Οἴμοι, τὴν κόλασιν τρέμω, καὶ τὰς ποινὰς τὰς μελλούσας!
Τίς με τὸν ἄθλιον σώσει τῆς φοβερᾶς καταδίκης;
Οὐδεὶς, πλὴν σοῦ Παναγία· Δέσποινα Δέσποινα σώσον,

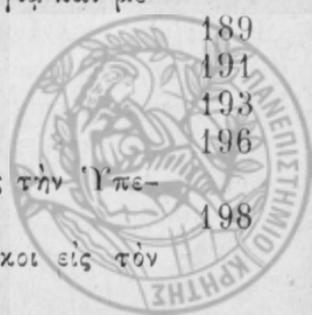

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΔΕ ΤΗ ΒΙΒΛΩ

	Σελ.
Είρμῳ τοῦ Πρώτου Ἦχου.	3
Είρμῳ τοῦ Δευτέρου Ἦχου.	27
Είρμῳ τοῦ Τρίτου Ἦχου.	49
Είρμῳ τοῦ Τετάρτου Ἦχου.	60
Είρμῳ τοῦ Πλαγίου πρώτου Ἦχου.	85
Είρμῳ τοῦ Πλαγίου δευτέρου Ἦχου.	96
Είρμῳ τοῦ Βαρύως Ἦχου.	115
Είρμῳ τοῦ Πλαγίου τετάρτου Ἦχου.	125
Στιχολογία τῶν Θ'. Ὁδῶν κατὰ τάξιν.	145
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Δεσποτικὰς Ἑορτὰς εἰς τὴν ἐνάτην ᾠδὴν.	167
Καταβασίαι ψαλλόμεναι καθ' ὄλον τὸν χρόνον ἐν τῷ Ὁρθρῳ.	175
Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς Ἑορτὰς τῶν Ἁγίων, πρὸς τὴν Τιμιωτέραν.	177
Φωταγωγικὰ κατ' ἦχον ψαλλόμενα τῇ ἁγίᾳ καὶ με- γάλῃ Τεσσαρακοστῇ ἐν τῷ Ὁρθρῳ.	189
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος.	191
Οἱ Αἶνοι κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.	193
Ἡ Δοξολογία ἅπασα.	196
Οἱ εἰκοσιτέσσαρες ψυχοσωτήριοι Οἴκοι εἰς τὴν Ὑπε- ραγίαν, καὶ Ἁειπάρθενον Θεοτόκον.	198
Οἱ εἰκοσιτέσσαρες κοσμοχαρμόσυνοι Οἴκοι εἰς τὸν	

	Σελ.
Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.	210
Τύπος καὶ Ἑρμηνεία περὶ τοῦ, πῶς δεῖ τὸν εὐσεβῆ Χριστιανὸν σφραγίζειν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸ σημεῖον Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ Ὁρολογίου ἀντιγραφεῖσα καὶ μετα- φρασθεῖσα.	220
Νικολάου Ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ περὶ σημασίας τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τοῦ Ἱερέως, ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν Χριστόνυμον Λαόν.	223
Αἱ ἑπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, συνοπτικώτατα, μετ' ἀκριβοῦς χρονολογίας.	225
Περὶ Συνοικεσίων, καὶ τί ἐστὶ Συνοίκησις.	228
Περὶ Συγγενείας.	229
Μανουὴλ τοῦ Ξανθινοῦ περὶ Συγγενείας περιγραφῆ.	232
Τὰ ἑπτὰ Χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος.	243
Τὰ ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.	—
Αἱ τέσσαρες ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς.	—
Αἱ τέσσαρες ἀρεταὶ τοῦ σώματος.	—
Μῆνες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας.	244
Εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον, Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως.	245

Τ Ε Λ Ο Σ

